

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

(අශෝධිත පිටපත)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදනය :
උපදේශක කාරක සභාවලට නම් කිරීම
ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

මහරන ආරක්ෂක ප්‍රකාශනය
ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු

දැනටී ලාභමිච්චරිප

(විකෘත)

වෙරුම ඉති

(සංස්කෘත)

ප්‍රාචීන ලාභමිච්චරිප

ප්‍රකාශක: ආචාර්ය ආරච්චි ප්‍රසාද

ප්‍රකාශන: 1922

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்எடக்கம்

அறிவிப்பு :

ஆலோசனைக் குழுக்களுக்கு நேமகங்கள்
வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்
பொதுசனப் பாதுகாப்புப் பிரகடனம்
வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள்

Volume 35
No. 17

Friday
26th July 1985

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENT :

Nominations to Consultative Committees

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

PUBLIC SECURITY PROCLAMATION

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

Parliamentary Debates

(House)

Official Report

(Hansard)

Official Report

Parliamentary Debates

(House)

Official Report

(Hansard)

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Hansard)

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENT

Memorandum to Committee Chairman

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

AIRLIFT SECURITY PROGRAMME

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

පාර්ලිමේන්තුව
பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

1985 ජූලි 26 වන සිකුරාදා
வெள்ளிக்கிழமை, 26 ஜூலை 1985
Friday, 26th July 1985

ප්‍ර. ගා. 9.30 ට පාර්ලිමේන්තුව රැඳ විය. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා (නෝමන් වේද්‍යරත්න මහතා) මූලාශතාරුච විය.

பாராளுமன்றம் மு. ப. 9.30 மணிக்குக் கூடியது. பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் (திரு. நோமன் வைத்யரத்ன) தலைமை வகித்தார்கள்.

The Parliament met at 9.30 a.m. MR. DEPUTY SPEAKER (MR. NORMAN WAIDYARATNA) in the Chair.

නිවේදනය
அறிவிப்பு
ANNOUNCEMENT

උපදේශක කාරක සභාවලට නම් කිරීම
ஆலோசனைக் குழுக்களுக்கு நேமகங்கள்
NOMINATIONS TO CONSULTATIVE COMMITTEES

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

In terms of Standing Order No. 121, the Committee of Selection has nominated Mr. H. N. A. Lokubanda to serve on the Consultative Committee on Social Services.

In terms of Standing Order No. 121, the Committee of Selection has nominated the following Members to serve on the Consultative Committee on Transport.

Mr. Indradasa Hettiarachchi
Mr. Jabir A. Cader
Mrs. Daya Sepali Senadheera

In terms of Standing Order No. 121, the Committee of Selection has nominated Mr. Harindra Corea to serve on the Consultative Committee on Private Omnibus Transport.

In terms of Standing Order No. 121, the Committee of Selection has nominated Mr. Jayawickrema Perera to serve on the Consultative Committee on Agricultural Development and Research.

In terms of Standing Order No. 121, the Committee of Selection has nominated Mr. G. V. S. de Silva to serve on the Consultative Committee on Rural Industrial Development.

In terms of Standing Order No. 121, the Committee of Selection has nominated Mr. W. J. M. Lokubandara to serve on the Consultative Committee on Higher Education.

In terms of Standing Order No. 121, the Committee of Selection has nominated Mr. M. Joseph Michael Perera to serve on the Consultative Committee on Security for Commercial and Industrial Establishments.

In terms of Standing Order No. 128, the Committee of Selection has nominated Mr. Asoka W. Somaratne to serve on the Committee on Public Petitions.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු
வினாக்களுக்கு வாய்ப்புல விடைகள்
ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

වැඩ වර්ජන ශුරුවරුන් : නැවත සේවය
ஆசிரியர் — வேலைநிறுத்தத் செய்தோர் : மீள வேலையிலமர்த்தல்
TEACHER STRIKERS : REINSTATEMENT

199/85

1. ආචාර්ය ධබ්ලිව්. දහනායක මහතා (ගාල්ල)

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க — காலி)
(Dr. W. Dahanayake-Galle)

වෛචන කටයුතු හා රැකිරීමේ ඇමතිතුමා සහ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

(අ) 1980 ජූලි මාසයේ වැඩ වර්ජනය කළේය යන චෝදනාවට ලක් වූ නවම නැවත සේවය ලබා දී තැනී ශුරුවරුන් 160 දෙනෙකු පමණ සිටින බැව් එතුමා දන්නේද ?

(ආ) වැඩ වර්ජනය කළේ යයි කියන විවේචන සමිති කටයුතු වලට ද සම්බන්ධ බොහෝ දෙනෙකුට නැවත සේවය ලබා දී ඇති බැව් එතුමා දන්නේද ?

(ඇ) ඉතිරිව ඇති 160 දෙනාගේ කණගාටුදායක තත්වය ගැන සලකා මවුන්ට නැවත සේවය ලබා දෙන්නේද ?

(ඈ) එසේ නොකරන්නේ නම්, ඒ මන්ද ?

இளைஞர் அலுவல்கள், தொழில் வாய்ப்பு அமைச்சரும் கல்வி அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா :

(அ) 1980, ஜூலையில் வேலைநிறுத்தத் செய்தார்கள் எனச் சார்த்தப் படுவோரில் சுமார் 160 ஆசிரியர்கள் இன்னமும் மீள வேலையில் அமர்த்தப்படவில்லை என்பதை அவர் அறிவாரா ?

(ஆ) வேலைநிறுத்தத் செய்தோர் எனச் சார்த்தப்படுவோரில் தொழிற் சங்க வேலையுடன் தொடர்புடைய பெரும்பாலோர் மீள வேலையில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர் என்பதை அவர் அறிவாரா ?

(இ) எஞ்சியுள்ள 160 பேரினதும் பரிதாப நிலையைக் கவனத்திற் கொண்டு இவர்களை அவர் மீள வேலையில் அமர்த்துவாரா ?

(ஈ) இன்றேல், ஏன் ?

asked the Minister of Youth Affairs and Employment and Minister of Education :

(a) Is he aware that there are still about 160 teachers, who are alleged to have gone on strike in July 1980, who have not been reinstated ?

(b) Is he aware that more of those alleged strikers who had been connected with Trade Union work, have been reinstated ?

(c) Will he consider the plight of the remaining 160, and reinstate them ?

(d) If not, why ?

විරවනති සමරවිර මහතා (නියෝජ්‍ය අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)
(திரு. வீரவள்ளி சமரவீர — கல்விப் பிரதி அமைச்சர்)
(Mr. Weerawanni Samaraweera - Deputy Minister of Education)

- (අ) ඔව.
- (ආ) තිභිමය හෝ විනයනුකූල හෝ පරීක්ෂණ පැවැත්වීමට නොමැති වෘත්තීය සමිති කටයුතුවලට සම්බන්ධ සමහර අයට සේවය ලබාදී ඇත.
- (ඇ) තවදුරටත් කරුණු සොයා බැලීමෙන් පසුව මේ පිළිබඳව සලකා බලන්නෙමි.
- (ඈ) ඉහත (ඇ) අනුව පැන නොනගී.

එන්. ඒ. ධර්මදස මහතා : ලංගම ගුණසාධක සමිති මුදල්
තිලු ඈන්. ආ. තර්මතාප : இ. போ. ச. நலன்புரிச் சங்கம்
வழங்கவேண்டிய பணம்

MR. N. A. DHARMADASA : CTB SUBASADAKA SAMITHIYA DUES

201/85

2. ආචාර්ය ධබ්ලිවි. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

ප්‍රවාහන ඇමතිතුමා, ගමනාගමන මණ්ඩල ඇමතිතුමා, පුද්ගලික බස් ප්‍රවාහන ඇමතිතුමා සහ වාණිජ සහ කර්මාන්ත ආයතන ආරක්ෂක ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

(අ) 1981 පෙබරවාරි මස 01 වැනි දින විශ්‍රාම ගිය (ලිපිගොනු අංක 6358), ගාල්ල නලාච්චියේ අබ්දුල් වහාබ් මාවතේ අංක 82 හි පදිංචි, කොන්දෙස්තර එන්. ඒ. ධර්මදස මහතාට අයවිය යුතු මුළු මුදල ගෙවීමට, ලංගම ගුණසාධක සමිතිය අපොහොසත් වී ඇති බැව් එතුමා දන්නේද ?

(ආ) ඔහුට අයවිය යුතු මුළු මුදල ගෙවනුයේ කවදද ?

போக்குவரத்து அமைச்சரும், போக்குவரத்துச் சபைகள் அமைச்சரும் தனியார் பஸ் போக்குவரத்து அமைச்சரும் வர்த்தக, கைத்தொழில் திறுவனங்களின் பாதுகாப்பு அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா :

(அ) 82, அப்துல் வகாப் மாவத்தை, தலாப்பிட்டிய, காலி எனும் முகவரியைச் சேர்ந்தவரும் நடாத்துனராயிருந்து 1984, பெப்ரவரி 1 ஆம் தேதி ஓய்வுபெற்றவருமான திரு. என். ஏ. தர்மதாச என்பவருக்கு உரிய முழுக் கொடுப்பனவுகளையும் இ. போ. ச. நலன்புரிச் சங்கம் வழங்கத் தவறிவிட்டதென்பதை அவர் அறிவாரா (கோவை இல. 6358) ?

(ஆ) முழுக் கொடுப்பனவுகளும் எப்போது வழங்கப்படும் ?

asked the Minister of Transport and Minister for Transport Board and Minister for Private Omnibus Transport and Minister for Security of Commercial and Industrial Establishments :

- (a) Is he aware that the C.T.B. Subasadaka Samithiya has failed to pay the full dues to Mr. N. A. Dharmadasa, of 82, Abdul Wahab Mawatha, Talapitiya, Galle, conductor, who retired on 1st February, 1984 - file No. 6358 ?
- (b) When will the full dues be paid ?

එච්. ඩී. අබේරත්න මහතා (වැඩ බලන ගමනාගමන මණ්ඩල ඇමතිතුමා)
(திரு. எச். பி. அபேரத்ன — பதில் போக்குவரத்துச் சபைகள் அமைச்சர்)
(Mr. H. B. Abeyratne - Acting Minister for Transport Boards)

- (a) The Department of Co-operative Development has reported that C.T.B. Co-operative Welfare Society has failed so.
- (b) The Department of Co-operative Development has reported that the full dues will be paid to Mr. Dharmadasa in June, 1986.

ආචාර්ය ධබ්ලිවි. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

How is it that a person who retired in February 1984 will collect his dues only in June 1986 ? How does that happen ?

එච්. ඩී. අබේරත්න මහතා
(திரு. எச். பி. அபேரத்ன)
(Mr. H. B. Abeyratne)

The problem is that the Co-operative Society is not manned by staff of the Sri Lanka Transport Board but by officers of the Co-operative Department.

ආචාර්ය ධබ්ලිවි. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Why should the Co-operative Department be so harsh ?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

I think that is a question that will have to be answered by the Co-operative Department.

ආචාර්ය ධබ්ලිවි. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

In this case, it is employees of the CTB who are involved.

එච්. ඩී. අබේරත්න මහතා
(திரு. எச். பி. அபேரத்ன)
(Mr. H. B. Abeyratne)

Due to some liquidity problems, which the Welfare Society had to face, the payment of dues is done in the order of a waiting list. The number assigned to Mr. N. A. Dharmadasa in the waiting list is 6,556 and he will be able to obtain his dues in June 1986.

එන්. ටී. එම්. වීරමන් මහතා : අර්ථසාධක මුදල්
திரு. என். டி. எம். வீரமன் : ஊ சே நி
MR. N. T. M. WEERAMAN : EPF

202/85

3. ආචාර්ය ධබ්ලිවි. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

ජේෂ්ඨකර්මාන්ත ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

(අ) 1983 ඔක්තෝබර් 1 වැනි දින විශ්‍රාම ගිය ගාල්ලේ බලවේග ජේෂ්ඨකර්මාන්ත මධ්‍යස්ථානයේ සාන්ත්‍රික වැද්දුම්කරුවකු වූ ගාල්ලේ ගොඩකන්දේ ගුරුදේවලවත්තේ එන්. ටී. එම්. වීරමන් මහතාට හිමිවිය යුතු පූර්ණ අර්ථසාධක අරමුදල් ඔහුට ගෙවීමට එතුමා කටයුතු සලසන්නේද ?

(ආ) එසේ නොකරන්නේ නම්, ඒ මන්ද ?

புடைவைக் கைத்தொழில் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா :

(அ) குருதேவாலவத்தை, கொடக்கந்தை, காலி எனும் முகவரியைச் சேர்ந்தவரும், காலி, மின்தறியில் எந்திரப் பொருத்துநராயிருந்து 1983, ஒக்டோபர் 1 ஆம் தேதி ஓய்வுபெற்றவருமான

திரு. என். ரி. எம். வீரமன் என்பவருக்கு உரிய சேமலாப நிதிக்கொடுப்பனவு முழுவதையும் வழங்குவதற்கு அவர் ஆவன செய்வாரா ?

(ஆ) இன்றேல், ஏன் ?

asked the Minister of Textile Industries :

(a) Will he cause the full Provident Fund dues to be paid to Mr. N. T. M. Weeraman, Gurudewalawatta, Godakanda, Galle, mechanical fitter, Powerloom, Galle, who retired on 1st October, 1983 ?

(B(If not, why ?

විජයපාල මෙනඩිස් මහතා (පේකම්වරයාගේ ඇමතිතුමා)

(திரு. விஜயபால மெண்டிஸ் — புனடைவைக்கைத்தொழில் அமைச்சர்)

(Mr. Wijayapala Mendis - Minister of Textile Industry)

(a) Yes. 85% of the Provident Fund dues were paid to him in April 1984. The balance 15% will be paid to him when the award is approved by the Secretary, Public Service Provident Fund.

(b) Does not arise.

වතුපිටිවල බෙහෙත්වත්ත
வத்துபிட்டிவல மூலிகைத் தோட்டம்
WATHUPITIWELA HERBARIUM

167/85

4. லக்ஷ்மன் சயகோடி மஹா (ஈந்தனகல்ல)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி — அத்தனகல்ல)

(Mr. Lakshman Jayakody - Attanagalla)

සොබා ඇමතිතුමාගේ ඇසු ப்ரශ்னம் :

(எ) (i) ஓ லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி மஹா கட்டிடம் வத்துபிட்டிவல மூலிகைத் தோட்டம் முதன்முதலாக கைமாற்றப்பட்டது எப்போது ?

(ii) එම දිනදී එහි ප්‍රමාණය කෙතෙක්ද ?

(ආ) (i) එම කාලයට පසු වතුපිටිවල බෙහෙත්වත්ත ආයුර්වේද ඖෂධ කටයුත්තක් ආරම්භ කළ බවට තීරණය වූ දිනය කුමක්ද ?

(ii) එසේ නම් ඒ කවදද ?

(iii) එයට හේතුව කුමක්ද ?

(ඇ) (i) එම බෙහෙත්වත්තට යාබදව ඇති අක්කර 15 ක් පමණ ප්‍රමාණය මෙම බෙහෙත්වත්ත සඳහා ලබා ගන්නා ලෙසට එතුමා ඉල්ලා ඇති බවට තීරණය වූ දිනය කුමක්ද ?

(ii) එසේ නම්, ඒ කවදද ?

(ඈ) එම පැවරුම් කටයුතු සිදුකර තිබේද ?

(ඉ) එසේ නොවේ නම්, ඒ මන්ද ?

சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா :

(அ) (i) இலங்கை ஆயுர்வேத மருந்துக் கூட்டுத்தாபனத்துக்கு வத்துபிட்டிவல மூலிகைத் தோட்டம் முதன்முதலாக கைமாற்றப்பட்டது எப்போது ?

(ii) இத்தினத்தன்று இத்தோட்டத்தின் பரப்பளவு எவ்வளவு ?

(ஆ) (i) இதன்பின்னர் வத்துபிட்டிவல மூலிகைத் தோட்டம் ஆயுர்வேத மருந்துக் கூட்டுத்தாபனத்திடமிருந்து திரும்பப் பெறப்பட்டதா ?

(ii) ஆமெனில், அது எப்போது ?

(iii) இதற்கான காரணம் யாது ?

(இ) (i) இம்மூலிகைத் தோட்டத்திற்கு அடுத்தாற்போல் அமைந்துள்ள ஏறத்தாழ 15 ஏக்கர் காணியை இம்மூலிகைத் தோட்டத்திற்காகப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி இலங்கை ஆயுர்வேத மருந்துக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவருக்கு அவர் ஆலோசனை வழங்கினாரா ?

(ii) ஆமெனில், அது எப்போது ?

(ஈ) இக் கைமாற்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டனவா ?

(உ) இன்றேல், அது ஏன் ?

asked the Minister of Health :

(a) (i) When was the Wathupitiwela herbarium taken over by the Sri Lanka Ayurvedic Drugs Corporation ?

(ii) What was the acreage at that time ?

(b) (i) Was the Wathupitiwela herbarium taken back from the Ayurvedic Drugs Corporation afterwards ?

(ii) If so, when ?

(iii) For what reason ?

(c) (i) Was the Chairman of the Sri Lanka Ayurvedic Drugs Corporation instructed by him to acquire the adjoining 15 acres for this herbarium ?

(ii) If so, when ?

(d) Has this acquisition taken place ?

(e) If not, why ?

වතු ගන්නන්ද මහතා (චියෝජ්‍ය සොබා ඇමතිතුමා)

(திரு. சந்திர கணகந்த — சுகாதாரப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Chandra Gankanda - Deputy Minister of Health)

(a) (i) 1971.

(ii) 18 Acres.

(b) (i) Yes.

(ii) 28th July, 1978.

(iii) As it could not be maintained profitably, due to the scarcity of water and the unsatisfactory location of the site.

(c) (i) No.

(ii) Does not arise.

(d) and (e) No.

லக்ஷ்மன் சயகோடி மஹா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

In regard to (c) (i) of my question where I ask, "Was the Chairman of the Sri Lanka Ayurvedic Drugs Corporation instructed by him to acquire the adjoining 15 acres for this herbarium ?", there is a letter by the Ministry of Indigenous Medicine.

වතු ගන්නන්ද මහතා

(திரு. சந்திர கணகந்த)

(Mr. Chandra Gankanda)

We have not acquired those 15 acres.

லக்ஷ்மன் சயகோடி மஹா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I am asking the Hon. Minister to take over that land also for his Ministry. I am trying to help you. Will the Hon. Minister kindly attend to that ?

வள்ள மனனனன்ரு மறுவா
(திரு. சந்திர கண்கந்த)
(Mr. Chandra Gankanda)

Yes.

கர்வாடி மி ஹ மேசன் ப்ரட்டென்டர்ஸ் : ப்ரூம் ப்ரூமிடம்
சிகைஅலங்கார, மேசன் தொழில் செய்து காட்டுநர் :
இளைப்பாற்று நன்மைகள்

BABER AND MASON DEMONSTRATORS: TERMINAL BENEFITS

268/85

5. லக்ஷமன் பசனோடி மறுவா

(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

கமிஷன் குழுவிலுமேன் குழு ப்ரூமிடம் :

(அ) ப்ரூமிடம் டெபார்தமென்ருவல் டிபென் டெபெச கர ப்ரூமிடம் ப்ரட்டென்டர்ஸ் 9 டெபார்த ப்ரூமிடம் குழுவில் டிபென் ப்ரூமிடம் ப்ரட்டென்டர்ஸ் ப்ரட்டென்டர்ஸ் ப்ரட்டென்டர்ஸ் ப்ரட்டென்டர்ஸ் ப்ரட்டென்டர்ஸ் ப்ரட்டென்டர்ஸ் ப்ரட்டென்டர்ஸ் ப்ரட்டென்டர்ஸ் ப்ரட்டென்டர்ஸ் ப்ரட்டென்டர்ஸ்

(அ) ப்ரூமிடம் டெபார்தமென்ருவல் டிபென் 27 க் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம்

(அ) டெபார்தமென்ருவல் ப்ரூமிடம், ப்ரூமிடம் ?

தொழில் அமைச்சர் கட்ட விலை :

(அ) அவரது நினைக்களத்தைச் சேர்ந்த ஒன்பது தச்சுத்தொழில் செய்து காட்டுநர்கள் இளைப்பாறியபோது ஒரு கொடுப்பனவு பெற்றதையும் இதே நேரத்தில் சிகையலங்கார, மேசன் தொழில் செய்துகாட்டுநர்கள் எதுவும் பெறவில்லை என்பதையும் அவர் அறிவாரா ?

(அ) நினைக்களத்தின் ஏனைய ஏறக்குறைய 27 செய்து காட்டுநர்களுக்கும் இப்படியான கொடுப்பனவு வழங்க அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா ?

(அ) இல்லையேல், ஏன் ?

asked the Minister of Labour :

(a) Is he aware that the 9 carpentry demonstrators under his department have received a payment on retirement while the barber and mason demonstrators have not ?

(b) Will he take steps to make similar payments to the other approximately 27 demonstrators of the Department ?

(c) If not, why ?

பி. வி. ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் மறுவா (பார்லிமென்ரு கட்டும் ஹ க்ரூமிடம் குழுவில் மறுவா டெபார்தமென்ருவல் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம்

(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா — பாராளுமன்ற அலுவல்கள், விளையாட்டுத்தறை அமைச்சரும் பிரதம அரசாங்கக் கொறடாவுள்)

(Mr. M. Vincent Perera—Minister of Parliamentary Affairs & Sports and Chief Government Whip)

I answer on behalf of the Minister of Labour.

As it is a long answer, may I be permitted to table it ?

சி. யேர்ஸ் கப்பாநாயகர்

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The answer may be tabled*.

லக்ஷமன் பசனோடி மறுவா

(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

It is a short reply.

பி. வி. ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் மறுவா
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

It is a long answer.

லக்ஷமன் பசனோடி மறுவா
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Is the answer to (b) "yes" or "no" ?

பி. வி. ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் மறுவா
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

It is a long reply.

லக்ஷமன் பசனோடி மறுவா
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

In other words, he is not going to give that answer to me. Or are you going to decide —

பி. வி. ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் மறுவா
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

I will table the whole thing.

லக்ஷமன் பசனோடி மறுவா
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Is it correct that he wants to categorise each —

பி. வி. ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் மறுவா
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

If you want I will read the whole answer.

லக்ஷமன் பசனோடி மறுவா
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

No, I do not want that because I know what answer you are going to give me.

சி. யேர்ஸ் கப்பாநாயகர்
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The Hon. Minister can read the answer to that part of it, whether they are getting the payments.

லக்ஷமன் பசனோடி மறுவா
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Will he take steps ? ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் ?

பி. வி. ப்ரூமிடம் ப்ரூமிடம் மறுவா
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

Action is being taken by the Department of Labour to make other Instructors eligible to receive a pension.

லக்ஷமன் பசனோடி மறுவா
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

That is all.

*සහමුදා මත තවම ලද පිළිතුර :
 *සාධකවලින් සවිස්තරව විස්තර :
 Answer tabled:

(a) This question relates to 'Instructors' of the Vocational Training Centres (VTC) but not to Demonstrators' as mentioned in the question.

Instructors of all categories namely, Masonry, Carpentry, Tailoring of the above centres were not appointed to permanent and pensionable posts. They were employed on a contract basis. However, the Ministry of Labour obtained the approval of the Cabinet of Ministers on 15.02.1984 to make them eligible for a pension after retirement, taking into consideration their period of service under contract.

While the Treasury granted its approval for the creation of the posts of Instructors in Masonry, Tailoring and Carpentry, similar approval was not granted in regard to posts of Instructors in hair-dressing. Therefore certain vital requirements of an approved post such as satisfactory completion of a probationary period and passing a medical examination for physical fitness before confirmation in their posts have not been fulfilled by them. With the result the Department of Labour could not implement the above Cabinet Decision in regard to the 13 Barber Instructors.

One Masonry Instructor has already been paid a pension. But there are other Masonry Instructors who are entitled to receive a pension in terms of the above Cabinet decision.

- (b) Action is being taken by the Department of Labour to make other Instructors eligible to receive a pension.
- (c) Does not arise.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
 (பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (Mr. Deputy Speaker)

Question No. 6.

එම්. චන්දනට පෙරේරා මහතා
 (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
 (Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Prime Minister and Minister of Local Government, Housing and Construction and Minister of Highways and Minister of Emergency Civil Administration, I ask for 1 month's time to answer this Question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
 வினாளை மற்ருகு திளத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
 Question ordered to stand down.

යූ. ජී. ලැන්ටි මහතා : වන්දිකා වැව ව්‍යාපාරයේ ඉඩම් කැබෙල්ල
 திரு. யூ. ஜி. லென்தர் : சந்திரிக்காவெவத் திட்டத்தில் மீண்டும் காணி ஒதுக்கீடு

MR. U. G. LANTI: ALLOTMENT IN CHANDRIKAWEWA PROJECT

314/85

8. අමරසිරි දෙඩන්ගොඩ මහතා (බද්දේගම)
 (திரு. அமரசிரி தொடங்கொட — பத்தேகம)
 (Mr. Amarasiri Dodangoda-Baddegama)

ඉඩම් හා ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමා සහ මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

(අ) හම්බන්තොට රටවලවේ වන්දිකා වැව ව්‍යාපාරය යටතේ යාය 2 අංක 1856 දරන ඉඩම් කැබෙල්ල (බරවකුඹුකකඩවිල අසල) බද්දේගම, ගනේගම දකුණ යූ. ජී. ලැන්ටි මහතාට රජයෙන් ලබා දී ඇති බවත්, මෙම ඉඩම දැනට වෙනත් පුද්ගලයෙකු බලහත්කාරයෙන් ගන්නී විදින බවත් එතුමා දන්නවාද?

(අ) යටෝත්ත ඉඩම යූ. ජී. ලැන්ටි මහතාට පවරාදීම පිණිස බද්දේගම පාර්ලිමේන්තු මන්දිරවලට විසින් 1985. 02. 02 හා 1985. 02. 25 දිනයන්හි හම්බන්තොට දිසාපති කාර්යාලයේ දිස්ත්‍රික් ඉඩම් නිලධාරීවරයාගෙන් ඉල්ලන ලද බවත් මෙතෙක් එම ලිපිවලට කිසිදු පිළිතුරක් යථා නොමැති බවත් එතුමා දන්නවාද?

(ඈ) මෙකී ඉඩම් ආරවුලෙන් යූ. ජී. ලැන්ටි මහතාට බරපතල අලාභයක් හා හානියක් සිදුවී ඇති නිසා එකී ඉඩම තැවන යූ. ජී. ලැන්ටි මහතාට පවරා දීමට කටයුතු කරනවාද?

(ඈ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சரும் மகாவலி அபிவிருத்தி அமைச்சரும் மாணவரைக் கேட்ட வினா :

(அ) ஹம்பாந்தோட்டை, உடவளவை, சந்திரிக்காவெவ திட்டத்தின் கீழ் 2 ஆம் கூறிலுள்ள 1856 ஆம் இலக்க காணித்துண்டை (பறவரும்பு கடலிலவிற்குச் சமீபமாக) பத்தேகம, கனேகம தெற்கைச் சேர்ந்த திரு. யூ. ஜி. லென்தர் என்பவருக்கு அரசாங்கம் கொடுத்துள்ளதையும் ; இக்காணியை இப்போது வேறொருவர் பலாத்காரமாக உபயோகிப்பதையும் அவர் அறிவாரா ?

(ஆ) இக்காணியை திரு. யூ. ஜி. லென்தர் என்பவரிடம் கையளிக்கு மாறு பத்தேகம பாராளுமன்ற உறுப்பினர் 2.2.85, 25.2.85 ஆகிய தேதிகளில் ஹம்பாந்தோட்டை அரசாங்க அதிபர் அலுவலகத்தின் மாவட்டக் காணி அதிகாரியிடம் கோரியதையும், இக்கடிதங்களுக்கு இதுவரை எவ்வித மறுமொழியும் அனுப்ப வில்லையென்பதையும் அவர் அறிவாரா ?

(இ) இக்காணித் தகராறினால் திரு. யூ. ஜி. லென்தர் என்பவருக்குக் கடுமையான நட்டமும் பாதிப்பும் ஏற்பட்டுள்ளதால் இக் காணியை மீண்டும் திரு. யூ. ஜி. லென்தர் என்பவரிடம் கையளிக்க நடவடிக்கை எடுப்பாரா ?

(ஈ) இன்றேல், ஏன் ?

asked the Minister of Lands and Land Development and Minister of Mahaweli Development :

(a) Is he aware that allotment No. 1856 of Track 2, near Barawakumbukakadawila under the Chandrikawewa Project in Udawalawe, Hambantota, was allotted to Mr. U. G. Lanti of Ganegama South, Baddegama, by the Government, and that another person is forcibly enjoying the possession of the land at the moment ?

(b) Is he aware that the Member of Parliament for Baddegama, had requested the District Land Officer of the Govt. Agent's Office, Hambantota on 2.2.1985, and 25.2.1985 to vest the said land with Mr. U. G. Lanti, and that no reply has been received for those letters up to now ?

(c) Will he take action to restore this land to Mr. U. G. Lanti as he has suffered severe losses and damages on account of this land dispute ?

(d) If not, why ?

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා (නියෝජ්‍ය මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමා)
 (ஜனாப் எம். எல். எம். அபுசாலி — மகாவலி அபிவிருத்திப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. M. L. M. Aboosally-Deputy Minister of Mahaweli Development)

(a) Mr. U. G. Lanti of Ganegama South, Baddegama, was allotted Lot No. 1856 of Track 2 near Borawakumbura Kadawila in 1965.

[එම. එල්. එම්. අබ්‍රාහි මහතා]

(b) The allotment referred to falls within the jurisdiction of the Resident Project Manager, Walawe Special Area, Mahaweli Authority of Sri Lanka. The letters in question have been addressed to District Land Officer, Kachcheri, Hambantota. So we cannot answer that. We have called for those letters.

(c) Although Mr. Lanti has named for the paddy allotment mentioned earlier he has never been in possession of this allotment. In fact, he has irregularly sold it to somebody else. It has been decided to regularize this allotment to R. K. K. A. Sirisena who is in possession of it as an encroacher since 1970. No loss for damage has been caused to U. G. Lanti on account of this land in view of the fact he had severed his possession on his own accord.

(d) It is not possible to restore this land to Mr. U. G. Lanti since it has been decided to regularize it on the encroacher.

ඒ. උමු සල්මා මෙනේවිස : 1984 ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීමේ විභාගය
 செல்வி ஏ. உம்முசல்மா : ஆசிரியர் சேர்த்துப் பரீட்சை, 1984

MISS A. UMMU SALMA: EXAMINATION FOR
 RECRUITMENT OF TEACHERS, 1984

320/85

9. එම. හලීම් ඉෂාක් මහතා (මැද කොළඹ තුන්වන)
 (ജനറലി. ഹാലീം ഇശാക് - കൊழும்പു മാத்தി പൂണ്ണാലം അക്കത്തവർ)
 (Mr. M. Haleem Ishak - Third Colombo Central)
 යොවන කටයුතු හා රැකිරීමේ දෙපාර්තමේන්තුව සහ අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

- (අ) (i) කාන්තකඩ 3, මෙනපල්ලි පාර, අංක 34/1 හි පදිංචි (34/1, Methapalli Rd., Kattankuddey-3) ඒ. උමු සල්මා මෙනේවිස 1984 වර්ෂයේ ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීමේ තරඟ විභාගයට විභාග අංක 20/පීටී/840949 යටතේ මධ/ මෙනේවිස මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයේදී පෙනී සිටි බවත්,
 (ii) මෙම විභාගයේ ප්‍රතිඵල මත ඇය 1984. 12. 23 වැනි දින සම්මුඛ පරීක්ෂණයට කැඳවා ඇති බවත්,
 (iii) සම්මුඛ පරීක්ෂණයට පැමිණි ඇය අපේක්ෂකයින්ට නියමිත ආසනයක වාඩි වී සිටීමේදී එතැනට පැමිණි සම්මුඛ පරීක්ෂණ නිලධාරියා ඇයට එම ස්ථානයෙන් පිටව යන ලෙස නියම කර ඇති බවත්, එතුමා දන්වනුද?
 (ආ) මේ ගැන අපක්ෂපාති පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමට එතුමා කටයුතු කරන්නේද?
 (ඇ) ඇය ලිඛිත පරීක්ෂණයෙන් සහ සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන් ලබාගත් ලකුණු සංඛ්‍යාව එතුමා ඉදිරිපත් කරන්නේද?

இளைஞர் அலுவலர்கள், தொழில்வாய்ப்பு அமைச்சரும் கல்வி அமைச்சரும்
 માணவரைக் கேட்ட வினா ?

- (அ) (i) காத்தான்குடி 3, மெத்தைப் பள்ளி வீதி, 34/1 ஆம் இலக்கத்தில் குடியிருக்கும் செல்வி ஏ. உம்முசல்மா என்பவர் 1984 ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர்களின் சேர்த்துக் கொள்ளும் போட்டியில் பரீட்சைக்கு, பரீட்சை எண் 20/ பி /840949 இன் கீழ் மட்ட/மெதடிஸ்ஸ் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் தேர்ந்தெடுத்தும் ;
 (ii) இப்பரீட்சையின் பெறுபேறின் பிரகாரம் இவர் 23.12.1984 ஆம் தேதி நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைக்கப்பட்டதையும் ;

(iii) நேர்முகப் பரீட்சைக்கு வந்த இவர் பரீட்சார்த்திகளுக்குரிய ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தபோது, அவ்விடத்திற்கு வந்த நேர்முகப் பரீட்சை உத்தியோகத்தர் இவரை அவ் விடத்தை விட்டு வெளியேற்றமாறு கூறியதையும் ;

அவர் அறிவாரா ?

- (ஆ) இது தொடர்பாகப் பாரபட்சமற்ற விசாரணை நடத்துவதற்கு அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா ?
 (இ) இவர் எழுத்துப் பரீட்சையிலும் நேர்முகப் பரீட்சையிலும் பெற்ற புள்ளிகளை அவர் சமர்ப்பிப்பாரா ?

asked the Minister of Youth Affairs and Employment and Minister of Education :

- (a) Is he aware that—
 (i) Miss A. Ummu Salma of 34/1, Methapalli Road, Kaththankudy-3, sat the competitive examination for the recruitment of teachers, under Index No. 20/PT/840949, at Ba/Methodist Central College ;
 (ii) that on the results of this examination she was called for an interview on 23.12.1984, and
 (iii) that, when she was seated on a seat meant for candidates after coming for the interview, the interviewing officer who came there, had asked her to leave the place ?

- (b) Will take action to hold an impartial inquiry about this matter ?
 (c) Will he submit the marks she scored at the written test and at the interview ?

විරවනි සමරවිර මහතා
 (திரு. வீரவள்ளி சமரவீர)
 (Mr. Weerawanni Samaraweera)
 (අ) (i) ඔව්.
 (ii) ඔව්.
 (iii) නැත.

(ආ) ඉහත (අ) (iii) අතුව පැන නොගනී.

(ඇ) ලිඛිත පරීක්ෂණයෙන් ඇය ලකුණු 39 ක් ලබාගෙන ඇත. සම්මුඛ පරීක්ෂණයේ දී සහතික පරීක්ෂා කර බැලීම පමණක් කරනු ලබන අතර ඒ සඳහා ලකුණු දීමක් කරනු නොලැබේ.

එම. හලීම් ඉෂාක් මහතා
 (ജനറലി. ഹാലീം ഇശാക്)
 (Mr. M. Haleem Ishak)

Is the Hon. Minister aware that she was not given an opportunity even to submit those papers ?

විරවනි සමරවිර මහතා
 (திரு. வீரவள்ளி சமரவீர)
 (Mr. Weerawanni Samaraweera)

No. එක පිලිගත් ප්‍රච්චිතකමක් නැත. සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී ඇයට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා, අවම ලකුණු ප්‍රමාණයටත් තමන් අරගෙන තැනි බව. මධ්‍යම පුද්ගලිකයේ පත්වීමේ දීදී අවම ලකුණු සංඛ්‍යාව 172 යි. තමන් ඇය ලබා ගෙන තිබෙන්නේ ලකුණු 164 යි. තමන් ඒ ලකුණු සටහන් කර ගත් නිලධාරියා අතින් වැරදීමකින් 164. 174 ක් හැටියට සටහන් වී තිබෙනවා. ඒවන විට වරදක් ගැන එම නිලධාරියාගේ වැඩ දන් තහනම් කරලයි තිබෙනේ. අධ්‍යාපන සේවා කොමිෂන් සභාවෙන් එහි ගිය නිලධාරී මතකට එම ලිපි ලේඛණ බැලීමේදී සිදුවී ඇති අඩුපාඩුව ගැන දකින්නට ලැබී, තමන් ලබා ගෙන ඇත්තේ ලකුණු 164 ක් නිසා සම්මුඛ පරීක්ෂණයට පෙනී සිටින්නට ඉඩ දෙන්නට ප්‍රච්චිතකමක් නැති බව ඇයට කියා තිබෙනවා.

ඉස්ලාම් පාසල් පොත් : පරිවර්තනයට ගෙවීම්
 இஸ்லாம் பாடப்புத்தகங்கள் : மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்குக் கொடுப்பனவு
 ISLAMIC TEXT BOOKS : PAYMENT TO TRANSLATORS

337/85

10. එම්. හලීම් ඉෂාන් මහතා

(ജ്ഞാപ് ഓ.എ. ഹാലീം ഇസ്മാക്)
(Mr. M. Haleem Ishak)

සෞචක කටයුතු හා රැකීර්තන ඇමතිතුමා සහ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

- (අ) 1979 දෙසැම්බර් මාසයේ නොමිලේ පාසැල් පොත් බෙදීම සඳහා ඉස්ලාම් ධර්මය පිළිබඳ දෙමළෙන් ලියන ලද පාසැල් පොත් සිංහලට පරිවර්තනය කළ අයගේ නම් හා ඔවුන් පරිවර්තනය කළ පොත් (ශ්‍රේණි වශයෙන්) එතුමා සඳහන් කරනවාද?
- (ආ) ඒ වෙනුවෙන් ඔවුන්ට ගෙවිය යුතු දීමනා ගෙවා තිබේද?
- (ඇ) අනෙකුත් පොත් ලියූ ලේඛකයින්ට හා පරිවර්තකයින්ට දීමනා ගෙවා තිබියදී ඔවුන්ට පමණක් මුදල් නොගෙවා ඇත්තේ කුමන හේතුවක් නිසාද එතුමා සඳහන් කරන්නේද?
- (ඈ) ඔවුන්ට හිමි දීමනා ගෙවීමට එතුමා කඩිනම් පියවරක් ගන්නේද?
- (ඉ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

இளைஞர் அலுவலர்கள், தொழில் வாய்ப்பு அமைச்சரும் கல்வி அமைச்சரும் ஆளவரைக் கேட்ட வினா :

- (அ) 1979 திசெம்பர் மாதம் இலவச புத்தக விநியோகத்திற்காக இஸ்லாம் மதம் தொடர்பாகத் தமிழில் எழுதப் பெற்ற பாடசாலைப் புத்தகங்களைச் சிங்கள மொழியில் மொழிபெயர்த்த வர்களின் பெயர் இவர்கள் மொழிபெயர்த்த புத்தகங்கள் (வகுப்பு ரீதியாக) ஆகிய விபரங்களைக் கூறுவாரா ?
- (ஆ) இதற்காக இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய கொடுப்பனவு கொடுபட்டதா ?
- (இ) ஏனைய புத்தகங்களை எழுதிய எழுத்தாளர்களுக்கும் மொழி பெயர்ப்பாளர்களுக்கும் கொடுப்பனவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கையில், இவர்களுக்கு மாத்திரம் என்ன காரணத்திற்காகப் பணம் கொடுக்கவில்லையென்பதை அவர் கூறுவாரா ?
- (ஈ) இவர்களுக்குரிய கொடுப்பனவைக் கொடுப்பதற்குரிய நடவடிக்கையைத் துரிதமாக அவர் எடுப்பாரா ?
- (உ) இன்றேல், ஏன் ?

asked the Minister of Youth Affairs and Employment and Minister of Education :

- (a) Will he state the names of those who translated into Sinhala, the school text books on Islam written in Tamil and the books they translated (for the different grades) for free distribution in schools in December 1979 ?
- (b) Have the payments due to them been paid ?
- (c) Will he state the reason why only these persons have not been paid, while other writers and translators of books have been paid ?
- (d) Will he take speedy steps to pay them their dues ?
- (e) If not why ?

විජවන්ති සමරවීර මහතා
(திரு. வீரவாணி சமரவீர)
(Mr. Weerawanni Samaraweera)

- (අ) විස්තර ඇතුළත් උපලේඛනය සහාගත කරමි.*
- (ආ) නැත.

- (අ) මුදල් ලබාගැනීම පිණිස ඔවුන් විසින් විධිමත් ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කොට නොමැති හෙයිනි.
- (ඈ) ඔව්. විධිමත් ඉල්ලීම් ලබා ගෙන ගෙවීමට කටයුතු කරනු ලැබේ.
- (ඉ) පැන නොනගී.

* සහායක මත තබන ලද උපලේඛනය :
 சாபீட்டத்தில் வைக்கப்பட்ட அட்டவணை வகுமாறு :
 The Schedule tabled :

පොත/ශ්‍රේණිය	පරිවර්තකයින්ගේ නම්
ඉස්ලාම් පහල බාලාශය	ජනාබ් එච්. එල්. හාජා සනාබ්දින්
ඉස්ලාම් 1 වෙනි ශ්‍රේණිය	(i) ජනාබ් එච්. ජ. රහීම් ඩෙසයිලු (ii) ජනාබ් එම්. එල්. හාජා සනාබ්දින්
ඉස්ලාම් 2 වෙනි ශ්‍රේණිය	ජනාබ් එම්. ඉසාඩ්. එම්. අන්වර්
ඉස්ලාම් 3 වෙනි ශ්‍රේණිය	ජනාබ් කේ. පී. එම්. එස්. හමීඩ්
ඉස්ලාම් 4 වෙනි ශ්‍රේණිය	අ. ස. මු. නවුෆිස් මහතා
ඉස්ලාම් 5 වෙනි ශ්‍රේණිය	ජනාබ් එම්. සී. අලාද්දීන්
ඉස්ලාම් 8 වෙනි ශ්‍රේණිය	(i) ජනාබ් ජී. එස්. එම්. නවුෆිස් (ii) ජයසේන බෙල්ලන විතානගේ මයා (iii) ජනාබ් එම්. ඉසාඩ්. එම්. අන්වර් (iv) ජනාබ් පී. එම්. එම්. බොලීද් (v) ජනාබ් එම්. ආර්ජිස් (vi) ජනාබ් එම්. සී. අලාද්දීන් (vii) ජනාබ් අ. ස. මු. නවුෆිස්
ඉස්ලාම් 9 වෙනි සහ 10 වෙනි ශ්‍රේණි	(i) ජනාබ් එම්. ආර්ජිස් (ii) ජනාබ් එම්. සී. අලාද්දීන් (iii) ජනාබ් අ. ස. මු. නවුෆිස් (iv) ජනාබ් කේ. පී. එම්. එස්. හමීඩ් (v) ජයසේන බෙල්ලන විතානගේ මයා

අම්පාර පුරා විද්‍යා කාර්යාලය හා අනුරාධපුර පරණවිතාන නිවාසය :
 නේවාසික නිලධාරී
 අම්පාහේ නොල්පොලුරු අලුවෙහෙය, අනුරාධපුර
 පහණවිතාන இஸ்லாம் : குடியிருப்பவர்
 RESIDENT OFFICER, AMPARA ARCHAEOLOGICAL OFFICE, ANURADHAPURA PARANAVITHANE HOME

242/85

7. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (රිටීඩ් පතිරණ මහතා-අත්මිමන-වෙනුවට)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி — திரு. ரிச்சட் பத்திரன — அக்மீமன — சார்பாக)
(Mr. Lakshman Jayakody - in behalf of Mr. Richard Pathirana - Akmeemana)

- සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :
- (අ) අම්පාර පුරාවිද්‍යා කාර්යාලයේ පදිංචිව සිටින නිලධාරියාගේ නම සහ තනතුර එතුමා සඳහන් කරනවාද ?
- (ආ) අනුරාධපුර පරණවිතාන නිවාසයේ දැනට පදිංචිව සිටින නිලධාරියාගේ නම සහ තනතුර එතුමා සඳහන් කරනවාද ?

கலாசார அலுவலர்கள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா :
 (அ) அம்பாறை நொல்பொருள் அலுவலகத்தில் குடியிருக்கும் உத்தியோகத்தின் பெயரையும் பதவியையும் கூறுவாரா ?
 (ஆ) அனூராதபுரத்திலுள்ள பறணவிதான இல்லத்தில் இப்போது குடியிருக்கும் உத்தியோகத்தின் பெயரையும் பதவியையும் கூறுவாரா ?

asked the Minister of Cultural Affairs :

- (a) Will he state the name and designation of the officer who is in occupation of the Ampara Archaeological Office ?
- (b) Will he state the name and designation of the officer presently occupying the Anuradhapura Paranavithana Home ?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I answer on behalf of the Minister of Cultural Affairs.

(a) Mr. B. A. Dharmadasa,
Regional Archaeological Officer.

(b) P. M. Ratnayake,
Assistant Commissioner (Regional).

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Where is Mr. Dharmadasa living today ?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

That, of course, is not known to me.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

That is not a question he can answer.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

He is not living there. He is in Italy. I do not know whether it is Mr. Dharmadasa or Mr. Abeywickrema.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

Mr. Dharmadasa.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

He is not living there. He is in Italy. That is why he cannot answer that question.

එච්. කේ. ගුණපාල මහතා : නැවත සේවය
திரு. எச். கே. குணபால : மீண்டும் சேவையிலமர்த்தல்
MR. H. K. GUNAPALA : REINSTATEMENT

339/85

11. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (ඊට්ටි පතිරණ මහතා—වෙනුවට)
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி — திரு. ரிச்சட் பத்திரன சார்பாக)
(Mr. Lakshman Jayakody - on behalf of Mr. Richard Pathirana)

කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

(අ) අත්මිමත ආසනයේ ආනන්දොඩි, සුමංගල පාරේ පදිංචි එච්. කේ. ගුණපාල මහතා ලංකා තුනීලාලි සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සේවය කරමින් සිටියදී පඩි රහිත නිවාඩු නියමිත ප්‍රමාණයට වඩා ලබා ගැනීම නිසා සේවයෙන් ඉවත් කරන ලද බවත්, ඒ මහතා විසින් ලංකා තුනීලාලි සංයුක්ත මණ්ඩලයට විරුද්ධව පවරන ලද ගාල්ල කමිකරු විනිශ්චය සහ අංක හා/14416 දරන නඩුවේ නින්දාව අනුව 1982.08.15 දින සිට පසු පඩි සමග නැවත සේවයේ පිහිටුවීමට නියෝග කරන ඇති බවත් එතුමා දන්නේද ?

(අ) නමුත් මේ වනතුරු ඒ මහතා සේවයේ පිහිටුවා නොගැනී බැවින්, වනාම ඔහු නැවත සේවයේ පිහිටුවීමට එතුමා කටයුතු කරන්නේද ?

(ආ) නොඑසේනම් ඒ මන්ද ?

கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவல்கள் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா :

(அ) அகமீமனத் தொகுதியில் ஆளன்கொட, சமங்கல வீதியில் குடியிருக்கும் திரு. எச். கே. குணபால என்பவர் இலங்கை ஒட்டுப்பலகைக் கூட்டுத்தாபனத்தில் சேவை செய்து கொண்டிருக்கும் போது சம்பளமற்ற விடுமுறையைக் குறிப்பிட்ட அளவிலும் பார்க்கக் கூடுதலாகப் பெற்றுக் கொண்டமையால் சேவையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதையும், இவர் இலங்கை ஒட்டுப்பலகைக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு எதிராக காலி தொழில் நீதி மன்றத்தில் தொடர்ப்பெற்ற /14416 ஆம் இலக்க வழக்கின் தீர்ப்புப் பிரகாரம் 15.8.82 ஆம் தேதி தொடக்கம் கடந்த காலச் சம்பளத்துடன் மீண்டும் சேவையிலமர்த்துமாறு கட்டளையிட்டிருப்பதையும் அவர் அறிவாரா ?

(ஆ) ஆனால் இதுவரை இவர் சேவையிலமர்த்தப்படாமையால், இவரை உடனே மீண்டும் சேவையிலமர்த்த அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா ?

(இ) இன்றேல், ஏன் ?

asked the Minister of Industries and Scientific Affairs :

(a) Is he aware that Mr. H. K. Gunapala of Sumangala Road, Anangoda in the Akmeemana Constituency was dismissed from the Ceylon Plywoods Corporation for exceeding his eligible quota of No-pay leave, and that on the decision in the Galle Labour Tribunal Case No. G/14416 filed by him against the Ceylon Plywoods Corporation an order was made that he be re-instated with back wages from 15.08.82 ?

(b) Will he take action to re-instate him immediately as he had not been re-instated so far ?

(c) If not, why ?

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා (කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු ඇමතිතුමා)

(திரு. என். டென்சில் பெர்னான்டோ — கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவல்கள் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. N. Denzil Fernando - Minister of Industries & Scientific Affairs)

(a) Yes.

(b) No.

(c) At this stage, the appeal No. 533/82 filed before the Court of Appeal by the Corporation in L. T. Case No. G/14416 is pending.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

How much are you going to spend on the lawyers for this case ? How much have you decided to spend on the lawyers on this appeal case ?

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා

(திரு. என். டென்சில் பெர்னான்டோ)

(Mr. N. Denzil Fernando)

The appeal is made on legal advice. If I go and assess that in terms of legal fees, I do not think we can ever -

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

Why Lebanon, where these terrorists are being trained ?

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Where else in the Muslim countries, do you get terrorists ?

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

You know it more than I.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I am asking you. You should know.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

But I am telling you these are normally found in democratic countries. I have got just ten minutes, Sir. You can reply.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Yes, ignore them.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

You can give all the names of Muslim countries.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Libya is a friendly country.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

Of course, it is a friendly country.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

They have no terrorists to attack here.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

I did not say anything about Libya.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

You said there are terrorist in Libya.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

I beg your pardon. I am not representing Libya. I did not tell you that the Libyans are behind this. You are trying to put words into my mouth.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

But you said there are terrorists in Libya.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

No, not at all. Libya is a very friendly country. They buy a lot of tea from us.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Of course !

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

They are a very friendly country. I did not tell.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

But you said there are terrorists in Libya.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

I said nothing of the sort. What is in your mind you are trying to put into the others. You will not get me on that.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

You got it.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

No, I will not.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

You have to accept what the hon. Member says.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

I did not say that.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshiman Jayakody)

I hope it is recorded properly in HANSARD.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

Sir, the Tamils no doubt have problems. I am sure the House will agree, other minorities and even the Sinhalese have problems. In fact, the Muslims, Burgers and the Malays who form small minorities suffer from far more severe problems than the Tamils. This does not mean, Sir that we should kill each other to redress our wrongs. The civilized way is to talk things over, as the terrorists have at last realised and as is happening in Thimpu today. This country does not, as I said earlier, belong to the Tamils, Sinhalese or the Muslims alone. It belongs to all Sri Lankans. There are a very few communalists who say that the minorities, Hindus, Muslims, Christians, have no place here. Fortunately, the vast majority of the sinhalese do not subscribe to this view. History has shown that all rabid communalists have been driven out by the people. This speaks volumes for the Majority community. This will always be so. The Sri Lanka voter is a mature and educated voter. He cannot be fooled. It is time for us to think of ourselves not as Muslims, Tamils, Muslims, Christians, Burghers or Sinhalese, but we must think of ourselves as Sri Lankans. Let us stop talking on communal lines and think of ourselves as Sri Lankans. Whether we like it or not, we must all live and die in this country rather than kill each other. There is room for all of us to live side by side peacefully in this country. There is room in Sri Lanka for each community's needs but certainly not for each community's greed.

Unlike the Muslims, the Tamils, I have found, have not trusted the major community. Trust begets trust. The Muslims have found this and we are happy that we trusted the Sinhalese and they have been fair and square to us. The Tamils, on the other hand, even from 1920, as was evident when they broke away from the Ceylon National Congress, began doubting the Sinhalese. In the 1940s the "fifty-fifty" cry of Mr. Ponnambalam was also due to this. Then finally the changeover to Sinhala as the language of administration in 1950 increased this distrust. The Tamil community especially in the Jaffna Peninsula had geared itself economically and socially to supplying the man-power needs ranging from the junior administrative and clerical services to the higher professions of doctors, engineers, architects and teachers.

Free Education and Sinhala as the Official Language were gradually eating into the monopoly of the Jaffna Tamils in these fields. The Tamils who had a head start in the field of education foresaw that they were losing that privileged position.

The Sinhalese who form 74 per cent of the population felt that the Tamils were unfair and unreasonable in not giving the Sinhalese their share.

The lack of trust started a chain reaction first with petty things like the "Sri" on vehicles, which was, I think, started at the time the hon. Member for Medawachchiya was a Minister. Then there was standardization in the university admissions as a short cut solution to the very real problem of a disproportionate balance of university admissions. All these were the causes, Sir, for the start of the ethnic problem which culminated in the 1983 disturbances, or riots, or whatever you call them.

As His Excellency rightly said, both the Sinhala and Tamil political leaders allowed things to drift or, to put it in another way, our political system based on universal franchise prevented them from coming to a reasonable solution for fear of being thrown out. Lack of trust and understanding and statesmanship in the political leadership was the cause of the communal unrest culminating in the 1983 riots.

The Muslims who were not involved in this dispute also suffered both at the hands of the Sinhalese as in Galle and Puttalam and at the hands of the Tamils as in the East.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

You have two more minutes.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

The hon. Member for Attanagalla took about five minutes of my time.

Both the SLFP and UNP Governments failed to give adequate protection to the innocent people who were easy targets of these hooligans and looters. As a member of a minority, I must tell this House that I have found that to the minorities, lands, jobs and education are secondary matters in comparison with one's safety and security. The main thing is for the minorities to have freedom from fear, from being burnt or killed or their property destroyed or their loved ones, women and children, maimed and brutally murdered. I have been a witness to these things many times. I do not blame anyone in particularly for these acts. No one can deny

[එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා]

that these things happen even today – these dastardly acts committed by the terrorists as well as others. This sense of insecurity is the thing, Sir, that is worrying the minorities the most even today. The police many a time have been unable to protect the innocent.

As I have no time, I will skip many other things that I wish to say and I would like to conclude my speech with just one more point. I feel, as the Government feels today, that this problem between the Sinhalese and the Tamils cannot be solved only by military means. You can – win a war but you cannot win the hearts of the people. Therefore it is very vital that a political solution which is being discussed about at Thimpu should be supported and both the SLFP and the UNP as well as all other parties should join together to make these talks a success. It is a pity, Sir, that the Sinhalese are divided. This has been the cause of the downfall of the Sinhalese from the time of King Vijaya up to 1815 when the Sinhalese leaders like Molligoda, Ehelepola and many others betrayed the Sinhalese kings. It is a lesson from history that the Sinhalese have to learn. The Tamils are united. What is wrong with the Sinhalese ? Why do you not unite when the country is facing a national problem ? If you do unite and tell the terrorists or the Tamils what the Sinhalese are prepared to give, the Thimpu talks will be a success. It is because you are divided that all the troubles continue. Even today the terrorists are stealing vehicles. Even Mahaweli vehicles are being stolen, and I suppose they are not sincere because they think they can get better terms from other Sinhalese.

Sir, lastly, I appeal to this House and to all the Sinhalese to unite and put up a united front at Thimpu. Then this problem will be solved. We as minorities feel that the Sri Lanka Freedom Party is letting down the minorities by not joining the Government in finding a solution to this problem.

දු. හ. 9. 57

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (අත්තනගලේ)
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி — அத்தனகல்ல)
(Mr. Lakshman Jayakody-Attanagalla)

Sir, I do not want to waste much time in replying to him, but he made two points which I want to clear any doubt. One is about the Home Guards. I want to remind him that there are at the moment 100 to 200 Home Guards being trained for military purposes in Pakistan. He knows that. I do not want to expand on that, but he should know that. After all being a Muslim if he does not know that, then there is something wrong with him.

The second matter is, he was saying that the Sinhalese are divided. We are not divided. As he is aware the Mahanayake Thero of Asgiriya called up all the Sinhala organizations including the UNP. All the political parties were called up and we had a discussion – all the Sinhalese people. Buddhist people were called up.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

Even the Buddhist priests are divided.

නියෝජ්‍ය කථනායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Please do not interrupt him.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Sir, we all joined together and we put up these proposals to the Government. Not only that we have asked the Government to let us know what support we can give them. But so far, Sir, we have not received a reply even from His Excellency the President. I am very sorry about it.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා (අග්‍රාමාත්‍යතුමා, පළාත් පාලන, නිවාස හා දේකීර්ති ඇමතිතුමා, මහාමාර්ග ඇමතිතුමා, හදිසි අවස්ථා මහජන පරිපාලන ඇමතිතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)

(திரு. ஆர். பிரமதாசு — பிரதம அமைச்சரும் உள்ளூராட்சி, வீடமைப்பு, நிர்மாண அமைச்சரும் நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரும் அவசரகால சிவில் நிர்வாக அமைச்சரும் பாராளுமன்றச் சபை முதல்வரும்)

(Mr. R. Premadasa - Prime Minister, Minister of Local Government, Housing & Construction, Minister of Highways, Minister of Emergency Civil Administration and Leader of the House of Parliament)

What are the proposals ?

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I think the Hon. Prime Minister knows that proposals were submitted by the Ven. Palipane Chandanananda to His Excellency the President. Do not think that we are divided. We are not divided. We speak in one voice. The only division that I can see is that the Sinhalese in the UNP and the Sinhalese in the SLFP have two different approaches, most probably. But that does not mean that the Sinhalese are divided. That is very clear.

I want to come to a very important matter. It is in the newspapers. It is about the arms purchases. We know that the embargo on trade with South Africa is gone ; with Israelis also it is gone. Sir, very recently we had to purchase from South Africa. I am sorry the Hon. Minister of National Security is not here, but I know this does not come under the Ministry of National Security because this is being done at the Presidential Secretariat itself. Yes, they have trade with Israel. The Foreign Ministry informs us that they have decided to trade with Israel. I am not going to talk about what we are going to import, but I know that from South Africa we are going to import certain vehicles for the army, from Malaysia certain other equipment that is necessary for the army.

My point is this. There are three committees recommending the purchase of arms. One is the Technical Committee, the second is the Commercial

Committee and the third is the Procurement Committee. I am very happy that the Hon. Prime Minister is here. I do not know what the arms are going to be. But please, Sir, I want one thing done. Please see that these people who are in these committees declare their asset – at least to the Prime Minister or to the Speaker or even to the Chief Justice. Everything must be above board. It must be done, because there is a lot of talk about this. Before they get into these committees their assets must be declared. – (*Interruption*). All right, liabilities also.

Secondly, if you are going to deal with the private sector on the one side and the Government on the other, let the Government of the private sector company in that country be made aware as to what you are going to buy. The other day the Hon. Minister went to Korea. I am very happy about it. He may have discussed matters with the Korean Government and the Sri Lanka Government. That is the correct approach. Let it be Government to Government. I would always urge, where arms sales are concerned, in order to stop the drain of foreign currency from this country please have a Government to Government talk as far as possible. If you are going to buy from the private sector, please do so, but that private sector company must inform the Government of the country of registration of that company of the arms sale. It must be above board. See that the arms are obtained cheap for us, see that no commission is paid, and for God's sake please see that we do not buy second-hand stuff.

Under cover of Emergency I noticed another thing happening in this country. I am talking of what happened last month. There had been a currency racket in which two Britishers, one New Zealander, one Australian and one West German were involved. Up to date we do not know what has happened. We do not know what happened in regard to that currency racket. The other day certain politicians who were coming had given wrong certificates at the Customs about the amount of currency they were bringing to this country. Politicians should not do that. They must be above board. Certainly, if they have acquired some wealth somewhere let them declare it, It is not that we want everyone to be Mr. Clean! But you must take these steps if you want to see that these practices are stopped.

Then there is the overlooking of invoices in the purchase of arms. This is something that the Prime Minister or the Minister of National Security must look into. I am very happy that up to date I have not yet heard anything wrong about the Ministry of National Security interfering with this type of activities. I am very proud to say that. But the other day I was shocked to see in the papers that Rs. 25 million is drained out of this country every day in smuggling. That adds up to a total of Rs. 700 million a month going out of this

country. Air Lanka is just cheesecake when you compare it with this. Air Lanka is losing only Rs. 2 million a day. Here we are sending Rs. 25 million a day under the counter for smuggling purposes. This has to be stopped. There are casinos involved in the gold smuggling and the gem smuggling that are going on. I am in the committee that is looking into the affairs of the Gem Corporation, and if you read the stuff that you get there you will be shocked. I want the Government to let us know what action will be taken to stop this type of smuggling that is going on.

Thirdly, I want to find out what is happening in Jaffna these days. Are the terrorists attacking? Or is there an insurgency taking place? Or is it an uprising or an anniversary? To my mind, there is a fresh attack taking place in Jaffna and the entire area of Vavuniya is under siege. Where are we defending? While we should keep the pressure on in Jaffna we are trying to defend Colombo. You must have seen that yesterday, Sir. It is not that Colombo should not be defended – Colombo should be defended with all our might – but we see more activity in Colombo than in Jaffna.

I saw this news item today. I was shocked when I read it. "The Island" carried it today in the first page.

"Some employees working in the restaurant car have also been kept in the custody of the Station Master. The terrorists were guarding the railway station to see that no harm comes to the train, Jaffna sources said. No security forces were seen in the vicinity".

What are you doing in Jaffna?

"Informed sources said that they had been asked to keep away to prevent any incidents since the stopping of the train was not of a violent nature".

Sir, you see the quality that we are thinking of. Stopping of the train was not of a violent nature! If we stop a train in Colombo what will happen? If we stop a train in Ganemulla what will happen? If we stop a train in Veyangoda what will happen? The whole of the SLFP people will be hounded out of that area. Here they stop the train, but what does the gentleman from the Railway say? "Stopping of the train was not of a violent nature"! Sir, this type of thing must stop at some point or the other. You must rule this country.

Then, Sir, there was an assassination threat on the President. We deplore that type of activity. It may be the UNP President or the SLFP President, we deplore any assassination attempt on the President. We know what happened during our time when the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike was shot. We know the episode.

I can remember another incident. The Hon. Speaker was with me on that day. The present President was then the Leader of the Opposition. I was acting as the Minister of Defence. One day he called me while we

[ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා]

were having tea and explained to me how a bomb attack on him was planned. He mentioned to me while we were having tea that there were some people who wanted to attack him, the present President. Of course, at that time he was the Leader of the Opposition. What did I do? I immediately got the security officers. I got the police and other law enforcement authorities and told them to see that no one touched the body of Mr. J. R. Jayewardene. I had got full permission from Mrs. Bandaranaike. Mrs. Bandaranaike gave me instructions to have a separate unit to see that the life of Mr. J. R. Jayewardene was safe. I recollect that we deployed 25 officers. On that day Mr. Jayewardene had to go from Colombo to Mirissa, and right along the line our officers were on the alert, and until he came back we gave him full protection.

Sir, why did we do that for the Leader of the Opposition? We did that because he is an important man. Here is the President, and the defence of the President is most vital. The Hon. Minister of State, you might recollect, came over the radio and television and said that there was definite attempt to attack the President.

In 1962 we had an attack, and I can remember that the late Mr. Felix Dias Bandaranaike came to this House and submitted a White Paper on the matter. In 1971, again, he made a long statement in the House and we debated it. I ask this Government – the Hon. Prime Minister is here – to give us a White Paper on the assassination of the President, and let us debate it. Let us have all the facts – so many people have been taken into custody, so many people have been promoted, etc. We do not know what has happened. We quite appreciate one thing – that bombs were found. We know that that is true. We agree that bombs were found. But this attack on the President is something that we are more interested in than bombs being found in this country.

The first information was that it was to wipe out some 35-odd buildings. There must be some truth in that. If you do not present a truthful picture to the people, they keep suspecting what you say. No one is going to believe Lankapuvath, I will tell you very frankly. If it comes from Government sources we all believe. If it is from the Government, or whatever the Hon. Prime Minister says on the radio, we believe we know that it comes from authority. But what is Lankapuvath? It is not a government office. It is not an organization of the Government. It is something like the Reuter PTI, or an organization of that nature.

එම්. හැලීම් ඉෂාක් මහතා
(ஹலீம் இஸாக்)
(Mr. M. Haleem Ishak)

It is a private limited liability company.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Yes, it is a private limited liability company. Therefore, Sir, I would urge the Government to present a White Paper on this.

Yesterday a very unfortunate thing happened. Our leader, Mrs. Bandaranaike, wanted to go and pay some money from a trade union to some people who were retiring in the Ports Authority. The Minister in charge of the port gave permission for her to do that. Mr. Athulathmudali gave us permission to do that. Then we got permission from the Chairman of the Ports Authority. We said that she was going to hand over this money, and we had a poster. Because we put up a poster saying that she was going to hand these gifts over to the people who were retiring – this is one of our own trade unions – she was not allowed to go in. About 25 or 30 police officers had been deployed to stop her from going to that area. We checked subsequently to find out why it was done. It was said that this sort of thing had not been done by the JSS, this type of gifts had not been given by the JSS, that this was the first time a union was trying to do this, and therefore it was not good for the JSS. And due to the pressure from the JSS she was stopped from going there.

You cannot operate like this. You cannot run a Government like this. The other day for the defence of Anuradhapura how many officers did you have? Was there a single policeman to defend Anuradhapura? We are supposed to be living in a five-star democracy. We are supposed to be short of men. But when Mrs. Bandaranaike goes to give some money from one of our trade unions to its members who are retiring, she is stopped. This must end at some point or the other, Sir. This is not a salutary thing.

Before I wind up, Sir, I want to know one thing. What happened to the Shivantha Thambiah case? Everyone has forgotten. Certain things were caught in a container. Certain documents were found to say that he was bringing arms and ammunition into this country. The Government has had about two months now to hold an inquiry. The Government did hold an inquiry. If there had been any terrorist connection, by now the "Daily News" would have given it in headlines. The "Daily News" has stopped giving news of that incident. People were taken into custody. Some big names are supposed to have come out. Some big persons have got involved in this, important people have got involved in this, and because of that it has been hushed up. Do not do this.

During our time, I recollect, we never hid a thing like that. You can ask Mr. Tyrrell Goonetilleke. I can tell you that there was an order given by Mrs. Bandaranaike that even if any of her relations were

involved in any type of activity they should be taken into custody and whatever steps necessary according to the law of this country should be taken. That is the way to govern, Sir. I would like the Hon. Minister to look into this matter.

Lastly, Sir, I want to know whether there is going to be a defence pact with a Super Power after the Thimpu talks. I am not going to speak about the Thimpu talks. We are very happy that talks are going on. We are also happy that Mr. Rajiv Gandhi has been able to bring about a partial settlement. There is something very clear about Mr. Gandhi's actions. During the elections he gave a promise to the people that priority would be given to solve the Punjab issue. He said that during the elections, and he won the elections. I am not going into the merits of the case because we have to yet study whether it is good to give over Chandigarh, take over parts and give to Haryana and so on. That is a different matter, but the important thing is this. He said it at an election. He went into the country's general election to solve that problem. He got a mandate to do so. He came with strength, and he has taken action. I do not know whether it will be good - that is a different matter - But he has taken action through a general election. That is why we are also asking for a general election where you would find a certain amount of strength to take action. But here the Government cannot take any decision, because they dilly-dally, they fear, they do not know how to take that action because there is one school of thought, then a second and a third, and therefore you do not know where you stand.

Then, Sir, why I asked about the defence pact was this. Sometime ago there was a journalist by the name of Kate Webs here. She is a British passport holder in Jakarta. She writes to the PTI, the UNI and the AFP, and has been a war correspondent in Vietnam for about six years. Now, in one of her reports from Jakarta she has said that Sri Lanka is contemplating having a defence pact on the same basis that India is having with the Soviet Union in order to counteract any threats from abroad. Therefore I would like the Hon. Minister to check up on this matter and let this country know about it. Sir, because there is no time I will end my speech here.

ස. ක. 10.16

එම්. ඩී. ප්‍රේමරත්න මහතා (නියෝජ්‍ය පාර්ලිමේන්තු කටයුතු හා ක්‍රීඩා ඇමතිතුමා)

(திரு. எம். டி. பிரமரத்ன — பாராளுமன்ற அலுவலர்கள், வினாயாட்டுத்துறை பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. M. D. Premaratne—Deputy Minister of Parliamentary Affairs & Sports)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හදිසි නීතිය දීර්ඝ කිරීම පිළිබඳ මේ විවාදයේදී විපක්ෂය භූතාන්ති තීම්පු සාකච්ඡා ගැන රට තුළ බොහෝ උරට අමුතු මතයක් ඇති කරන්නට මෙවර උත්සාහ කරන බව අපට පෙනී ගියා. මා එහෙම කියන්නේ මේ නිසයි. මේ විවාදයට සහභාගි වූණු විපක්ෂයේ

මන්ත්‍රීවරුන්, විශේෂයෙන්ම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් මේ විවාදයේදී වෙනත් නොයෙක් අවස්ථාවලදීත් මට පෙනී ගිය හැටියට තීම්පු සාකච්ඡා සම්බන්ධයෙන් මහජනයා තුළ යම් කිසි සැකයක් ඇති කරන අදහසින් කරුණු ඉදිරිපත් කළ බව මම පළමුවෙන්ම මතක් කරන්න ඕනෑ.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය වෙනුවෙන් පළමුවෙන්ම කථා කළ මැදවම්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මෙමනිපාල සේනානායක මහතා) එතුමාගේ කතාවෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම පෙන්වන්නට උත්සාහ කළේ අපේ රජය මේ පිළිබඳව කරුණු ගාගලා, කරුණු මහජනතාවට ඉදිරිපත් නොකර වසාගමන්, සාකච්ඡා කරන්නේ මොන පදනමක් යටතේද යන වග මහජනතාවට නොකියා සාකච්ඡාව කරගෙන යන බවයි. නමුත් විපක්ෂය මීට ඉස්සර හැම අවස්ථාවකදීම කියා සිටියේ මේ ප්‍රශ්නයට දේශපාලන විසඳුමක් නොසිතන ඕනෑ බවයි. මේ කාල සීමාවේදී මීට ඉස්සර පැවැත්වුණු හදිසි නීතිය පිළිබඳ විවාදවලදී විපක්ෂය පුනා-පුනා හැම අවස්ථාවකදීම ඇසුවේ මේ ප්‍රශ්නයට දේශපාලන විසඳුමක් නොසිතන උත්සාහ නොකරන්නේ ඇයි කියන ප්‍රශ්නය බව මට මතකයි. හැම කණ්ඩායමක් සමගම සාකච්ඡා නොකරන්නේ ඇයි යන ප්‍රශ්නය මටුත් ඇසුවා.

මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන කාරණය මේකයි. මේ ඇති වී තිබෙන බැරැරුම් තත්වය රජය හොඳටම දන්නවා, රටේ ජනතාව හොඳටම දන්නවා, මුළු ලෝකය හොඳටම දන්නවා. එහෙම තිබියදී ඒ පසුබිම තුළ ඉදහෙත යම් කිසි සාමයක් ඇති කරන්නට යම් කිසි සම්මුතියක් ඇති කර ගන්නට මෙවැනි තත්වයකින් ඇති වී තිබෙන දරුණු වාතාවරණයට පිළිතුරු නොසිතන රජය වගකීමකින් යුක්තව කටයුතු කරන මේ අවස්ථාවේදී විපක්ෂය, වගකීමක් තිබෙන දේශපාලන පක්ෂයක් හැටියට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මහජනයා තුළ මේ සම්බන්ධයෙන් වැරදි අවබෝධයක් ඇති කරන්නට උත්සාහ කරන්නේ ඇයි කියන ප්‍රශ්නය මම අහන්නට ඕනෑ. මෙය ඉතාම වැරදියි. මෙය මුළු රටටම බලපාන ප්‍රශ්නයක්. මේක ජාතික ප්‍රශ්නයක්.

අප මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව යථාර්ථවැදිත් තැන්නම ඒ පිළිබඳ නියම තත්වය ගැන කතා කරනොත් මේ ප්‍රශ්නය ඇති වූණේ කොහොමද යන කාරණය ගැන මට පෙර කතා කළ බලාගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා) ඉදිරිපත් කළ කරුණු කීපය මම සම්පූර්ණයෙන්ම අනුමත කරන්න ඕනෑ. මහ ජාතිය විසින් රටක් පාලනය කරන විට එය සුළු ජාතීන්ද ජීවත් වන රටක් නම් ඇති වන තත්වය අපි සලකා බලන්න ඕනෑ.

මේ රටේ තනිකර සිංහලයන් පමණක් ජීවත් වෙනවා නම් ප්‍රශ්නයක් ඇති වන්නේ නැහැ. නමුත් සුළු ජාතීන්ද මේ රටේ ජීවත් වන නිසා මහා ජාතිය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාමුව තුළ රට පාලනය කරන විට විශේෂයෙන් සුළු ජාතීන්ගේ හිත් නොරැදවා, ඒ අය තුළ මහා ජාතිය කෙරෙහි සැකයක් ඇති නොවන විධියට වැඩ කිරීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලන තන්ත්‍රයක් ගෙන යන රජයක වැදගත් යුතුකමක් විය යුතුයි. මහා ජාතිය රට පාලනය කරන විට ඒ මහා ජාතියෙන් ඒ රටේ සිටින සුළු ජාතීන්ගේ අයිතිවාසිකම් රැකෙන්නේ නැත. එසේ නැත්නම් ඒ සුළු ජාතීන් බුක්ති වින්ද අයිතිවාසිකම් මහා ජාතියේ පාලනය නිසා දඬුවම් දඬ අඩු වෙනවාය යන ගැහිමක් සුළු ජාතීන් තුළ ඇති වූණේත් අන්ත ඒ අවස්ථාවේදී තමයි සුළු ජාතීන් තම අයිතිවාසිකම් ලබා ගැනීම සඳහා සටන් කරන්න ඉදිරිපත් වන්නේ. අපි මෙය අවබෝධ කර ගන්නට ඕනෑ. යම්කිසි පුද්ගලයෙකුට, තැන්නම් කණ්ඩායමකට, තැන්නම් ජාතියකට, ලැබී තිබෙන වරප්‍රසාද, අයිතිවාසිකම් තහවුරු වන්නේ නැත්නම්, ඒවා අඩු වේගයෙන් යනවා නම් ; ඒවා අඩු වෙයි කියා සැකයක් ඇති වෙනවා නම්. එහෙම නම් ඒ සුළු ජාතීන් ඒ සඳහා සටන් කරන එක අමුතුවෙන් කියන්නට වුවමනාවක් නැහැ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂය හැටියටත්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ආණ්ඩු කරන දේශපාලන පක්ෂය හැටියටත් අද මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව කථා කරන්නට පුළුවන්. මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව කථා කරන විට හරියටම අප "සෝද සෝද, මෙයි දමනවා වගේ" අපට කථා කරන්නට පුළුවන්. නමුත් මොකක්ද ඇත්ත තත්වය ? අද අපි දෙනොල්ලක්ම මේ ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරනවා. ප්‍රශ්නය විසඳන්නට අපි කවුරුත් එක තැනකට එන්නට සූදනම් වෙන්න ඕනෑ. මේ තත්වය පිළිබඳව නියෝජ්‍ය මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමා එතුමාගේ කථාවේදී පැහැදිලිව කීවා. එතුමාට ඒ ගැන විග්‍රහ කරන්නට කාලයක් තිබුණේ නැහැ.

[ඵම. ඩී. ප්‍රේමරත්න මහතා]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මම කථා කරගෙන ආවේ සුළු ජාතීන් තුළ මේ තත්ත්වය ඇති වූණේ මන්ද කියන එක ගැනයි. 1956 ට කලින් මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබුණේ නැති බව තමුත්තාන්සේ දන්තවා. නොයෙක් නොයෙක් ප්‍රශ්න තිබුණා. තමුත් ඒවා සාකච්චා මාර්ගයෙන් විසඳා ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති වී තිබුණා. ඇත්තවශයෙන්ම ඒ ප්‍රශ්න විසඳන්නට ඒ ජාතීන්, එදා තායකත්වය ගත් උදවිය එකට ඉඳගෙන වැඩ කළා. එකට ඉඳගෙන ක්‍රියා කළා. විශේෂයෙන් උඩිඩ සහ අනෙක් සුළු ජාතීන් සහ මහ ජාතිය අතර විශාල සම්බන්ධයක් තිබුණා. තමුත් 1956 දී ඇති වුණ, ඇති කරන්නට ක්‍රියා කළ තත්ත්වය නිසා අද අපි කවුරුන් මේ තත්ත්වයට මුහුණ දී තිබෙන බව පිළිගන්නට ඕනෑ. මොකක්ද සිදු වූණේ තමුත්තාන්සේ දන්තවා. [බාධා කිරීමක්]

එම්. හළිම් ඉෂාක් මහතා
(ജ്‍යෙෂ්ඨ අ.ම. ආබේම් இலாக்)
(Mr. M. Haleem Ishak)
සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කළ නිසාද ?

එම්. ඩී. ප්‍රේමරත්න මහතා
(නි.ප්‍ර. අ.ම. ඩී. ප්‍රිමරාත්න)
(Mr. M. D. Premaratne)

මම කියන එක අහගෙන සිටියොත් තමුත්තාන්සේට තේරෙයි. මම දන්නේ නැහැ. මම කියන කියන එක තේරෙන්නේ නැත්නම් මම කණ්ගාටු වෙතවා. [බාධා කිරීමක්] මම කියන එක තමුත්තාන්සේට තේරෙන්නේ නැත්නම් යථා කාලයේදී කාලයා විසින් ඒක තමුත්තාන්සේට තෝරයි. [බාධා කිරීමක්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(ග්‍රීකුතිස් ජපාතායකර් අචාර්යවරයා)
(Mr. Deputy Speaker)

Order Please, Please do not disturb because time is very limited.

එම්. ඩී. ප්‍රේමරත්න මහතා
(නි.ප්‍ර. අ.ම. ඩී. ප්‍රිමරාත්න)
(Mr. M. D. Premaratne)

මම තමුත්තාන්සේට මාධ්‍ය කලේ නැහැ. මගේ අදහසයි මම ඉදිරිපත් කළේ. මම තමුත්තාන්සේට මතක් කළේ ඒ තත්ත්වය උඩ සුළු ජාතීන් බුක්ති විදින අයිතිවාසිකම් හෝ ලබාගෙන තිබෙන වරප්‍රසාද අඩු වෙතවාය කියා ගැනීමක් මවුන් තුළ ඇති වන විට ඒ අය තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් ඉදිරිපත් කරන බවයි. අද සිදු වී තිබෙන්නේ එද ඉදිරිපත් කළ ආකාරය. ආකල්පය වෙනස්වීම පමණයි. එද සාකච්චා මගින් ඉදිරිපත් කළා. තමුත් ඒ අනුව ඒවා විසඳුණේ නැති නිසා අද වෙනත් මාර්ග සේසේ ගමන් කරමින් තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් ලබා ගැනීමට සටන් කරනවා. මෙවැනි අවස්ථාවකදී අද අපි මේ වෙනසෙන්ම එය විසඳන්නටයි. මම තමුත්තාන්සේට මතක් කළේ පාලකයන් හැටියට මුළු රටමම අතිකුත් ජාතීන්ට අසාධාරණයක් නොවන පරිදි ඒ ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ලබා දෙමින් මේ කටයුත්ත කරගෙන යන්නට ඕනෑ බවයි. මේ තුළින් දේශපාලන වාසියක් ගන්නට කල්පනා කළොත් එහෙම නම් අනාගතයේදී අපි සියලු දෙනාටම කණ්ගාටුවට පත් වෙන්නට සිදු වෙයි. මේ තත්ත්වය ඇති වූණේ ඒ නිසයි. නියෝජ්‍ය මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමා එය මතක් කළා. සුළු ජාතීන් තුළ සැකයක් ඇති වූණා යයි මම කීවේ ඒ නිසයි. ඒට කලින් සියලුම කොටස් එකට සම්බන්ධව, සම්පව ක්‍රියා කළ වකවානුවේ අපි යාපනයට ගොස් තිබෙන්නවා. තමුත්තාන්සේලාත් යන්න ඇති. සිංහල ව්‍යාපාරිකයන් යාපනයට ගියා. ඒ ප්‍රදේශවල සති ගණන් පදිංචි වී තමන්ගේ ව්‍යාපාරික කටයුතු කළා. සිංහල ජනතාව දහස් ගණනක් ස්ථිර පදිංචිකාරයන් හැටියට යාපනයේ පදිංචි වී සිටියා. මොකුත් ආරවුලක් තිබුණේ නැහැ. ඒ ප්‍රදේශවල සිංහල ජනතාව උඩිඩ ජනතාව සමඟ පදිංචි වූණා පමණක් නොවෙයි, හිර ගනුදෙනු පවා සිදු වුණා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, අපි ඒ ප්‍රදේශවලට ගියාම ඒ උඩිඩ සහෝදරයන් ඉතාමත් උසස් ලෙස අපට පිළිගත් බව තමුත්තාන්සේ දන්තවා. අපට සංග්‍රහ කළා. අපට තැවතීම් දුන්නා. ආගන්තුක සත්කාර කළා. නොයෙකුත් විවාහ මඟුල්වලට අපි ගොස් තිබෙන්නවා. එමෙන්ම නොයෙකුත් උත්සවවලට අපි සහභාගි වී තිබෙන්නවා. මා පලාත් පාලන සහිතයෙක් හැටියට සිටියේදී ඒ ප්‍රදේශයට යන්නට අපට පුළුවන් වුණා. සිංහල ගම්සහා නියෝජ්‍යයින් හැටියට අපි සම්මේලනයකට සහභාගි වූණා. ඒ අවස්ථාවේදී

සුදුම විධියට ඒ අය අපට පිළිගන්නා. අපි එහි දැවස් කීපයක් ඒ අය සමඟ සිටී අවස්ථාවේදී අපට පෙනුණා මොන විධියේ පිළිගැනීමක් ඒ වකානුවේ අපට තිබුණාද කියා. ඇයි එය පරිදු වූණේ ? ඒකයි මම කියාගෙන ආවේ. පාලනය කරන මහා ජාතිය ඒ අයගේ අදහස් අරගන්නේ නැතිව ඒ අය සමඟ යම්කිසි අවබෝධයකින් කටයුතු කරන්නේ නැතිව ක්‍රියා කරන්නට ගියොත් ඒ සුළු ජාතීන් තුළ සැකයක් අති වෙතවා.

පැය 24 ක් සිංහල කරන්නට යෑම ගැන අපේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මතක් කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම එද තමුත්තාන්සේලා ගත් ඒ ක්‍රියාමාර්ගයේ ප්‍රතිඵල අද අපට හුක්තිවිදින්නට සිදුවී තිබෙන්නවා යයි මම මතක් කරන්නට ඕනෑ. එපමණක් නොවෙයි. නියෝජ්‍ය මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමා මතක් කළා "ශ්‍රී" අකුර කාරවල ගැසුවාය කියා. මොකක්ද සිදු වූණේ ? මේවායින් තමයි අපරාදේ අර සුළු ජාතීන්ගේ හීන් තුළ මේ පිළිබඳව වැරදි අවබෝධයක් ගොඩනැගෙන්නට පටන් ගත්තේ. පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළ වැරදි අවබෝධයක් ගොඩනැගී තමන් හුක්තිවිදිගෙන ආ වරප්‍රසාද නැති වෙගය යනවා කියන ගැනීමක් ඒ අය තුළ ඇතිවීම නිසයි. මෙවැනි දරුණු තත්ත්වයක් ඇති වූණේ. ඒ නිසයි මවුන් ආයුධ අතට අරගෙන තිබෙන්නේ. එහෙම නම් මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන මේ අවස්ථාවේ අපි දේශපාලන පක්ෂ හැටියට වගකීමකින් කථා කරන්නට ඕනෑ ; වගකීමකින් ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ. මහා ජාතිය හැටියට සිටින සිංහල ජාතියත්, ඊට පාලනය කරන අපිත්, ඒවාගේම දේශපාලන පක්ෂවල උදවිය හැටියට සිටින අප සියලුදෙනාමත්, සිංහල ජනතාවගේ සියළුම දේශපාලන පක්ෂත්, මේ ප්‍රශ්නය ජාතික ප්‍රශ්නයක් හැටියට හිතන්නට ඕනෑ. එහෙම නොසිතනවා නම් තමුත්තාන්සේලා බරපතල වරදක් කරන්නේ. මේ ප්‍රශ්නය මේ වකවානුවේදී විසඳන්නට ප්‍රයත්නදරන විට, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මේ ප්‍රශ්නය විසඳනවාට කැමති නැති බවයි මට හැඟෙන්නේ.

මේ ඊයේ පෙරේද භූතනයේ නිම්පු නගරයේ සාකච්චා ඇරඹුණාට පස්සේ අළුත් ආකල්පයක් තමුත්තාන්සේලා තුළ ඇති වෙලා තියෙනවා. අළුත් සැකයක් ඇති කරන්නට තමුත්තාන්සේලා උත්සාහ කරනවා. නොයෙක් නොයෙක් ප්‍රකාශ පුවත්පත්වලට නිකුත් කරනවා. තමුත්තාන්සේලා කියන නොයෙක් නොයෙක් දේවල් පුවත්පත්වල පළ වෙතවා. අප පරිස්සම්ත් කථා කරන්නට ඕනෑ. තමුත්තාන්සේලා නොයෙක් අවස්ථාවලදී අපට කියනවා, "ඇයි මේ සාකච්චා කරන දේවල් ප්‍රසිද්ධියේ කියන්නේ නැත්තේ" කියා. තමුත්තාන්සේලා පිළිගන්නවාද. මෙවැනි භාරදුර් අවස්ථාවක වගකීමක් තිබෙන පාලන පක්ෂයක් හැටියට හත්දියක් හත්දියක් ගානේ ගිහිල්ලා, නගරයක් නගරයක් ගානේ ගිහිල්ලා, "අපි සාකච්චා කරන්නේ මෙන්න මේවායි. මෙන්න මේ කොන්දේසියි දෙන්නට යන්නේ" කියලා ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන්ය කියා. රජය වගකීමකින් කියා තිබෙන්නවා - ගරු ජනාධිපතිතුමාත්, ගරු අගමැතිතුමාත් ඒවාගේම වගකිවයුතු ගරු ඇමතිවරුනුත් පාර්ලිමේන්තුවේදීත්, ඉන් පිටතදීත් හැම අවස්ථාවකදීම කියා තියෙනවා - මේ ප්‍රශ්නයට සොයන විසඳුම හැගී නොරා ක්‍රියාත්මක කරන්නට බලාපොරොත්තු නොවන බව. ඒවා පාර්ලිමේන්තුවටත්, පාර්ලිමේන්තුව තුළින් ජනතාවටත් ඉදිරිපත් කරන බව පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කර කියා තිබෙන්නවා. එසේ නම් තමුත්තාන්සේලා මොකක්ද මේ කියන්නේ ? තමුත්තාන්සේලා කුමක් කරන්නටද මේ උත්සාහ කරන්නේ ? තමුත්තාන්සේලා උත්සාහ කරන්නේ, තමුත්තාන්සේලාට ඕනෑ කර තිබෙන්නේ, මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුම සොයන මේ අවස්ථාවේ ඒ විසඳුම සාර්ථක කර ගන්නට තමුත්තාන්සේලාගෙන් ඉටුවිය යුතු යුතුකම් කොටස ඉටු නොකර, ඒ පිළිබඳව ජනතාව තුළ වැරදි අවබෝධයක් ඇති කරලා ඒ කියන්නේ - ඒ විසඳුම තුළින් මහා ජාතියට අවැඩක් වෙතවාය, අවාසියක් වෙතවාය කියන එක මතු කර පෙන්වා, ජනතාව තුළ වෙරයක් ගොඩ නගා, මේ ඊට අවුල් ජාලයක් බවට පත් කරන්නටයි. තමුත්තාන්සේලා උත්සාහ කරන්නේ ඒකටයි. මම අහනවා ඒක හරිද කියා.

මේ වැඩිපිළිවෙල තමුත්තාන්සේලා මේ අවස්ථාවේදී දිගින් දිගම කරගෙන ගියොත් මම හිතන විධියට අනාගතයේදී අපි කාටත් කණ්ගාටු වෙන්න සිද්ධ වෙතවා. පසු නැවෙන්නට සිද්ධ වෙතවා. අපි කවුරුන් පිළිගන්න ඕනෑ මේ කාරණය. විපක්ෂය සතුතිවන්න වූණා ඉන්දියාවේ රජවී ගාන්ධි අගමැතිතුමාට. අපි සියලුදෙනාම සතුතිවන්න වන්නට ඕනෑ එතුමාට. ලෝකයේ කිසිම රටකට මේ විධියට තුස්තවාදීන්, ආයුධ අතට ගත් පුද්ගලයන්, තුස්තවාදයෙන් මත් වෙවිව පුද්ගලයන්, කොටසක් හෝ මෙවැනි තත්ත්වයකට පත් කර ගන්නට පුළුවන් කමක් තිබුණේ නැහැ. එවැනි

තත්වයක් ඇති කර ගන්නට පුළුවන් වුණේ අපේ ගරු ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාගේ ඉන්දියාවේ අගමැති රජීව් ගාන්ධි මැතිතුමාගේ අතර ඇතිවුණු සාකච්ඡාව නිසයි. මේ අවස්ථාවේදී ආයුධ අතට ගත් දරුණු ත්‍රස්තවාදීන් කොටසක් හෝ මේ සාකච්ඡාවට සම්බන්ධ කර ගන්නට පුළුවන් වුණා. සියළු දෙනාම සම්බන්ධ කර ගන්නට පුළුවන් වුණායයි මම කියන්නේ නැහැ. ඒ තීරණයට ඒ අයගේම කණ්ඩායම් විරුද්ධ වුණු බව පෙනේ. නොයෙක් නොයෙක් සිද්ධීන් ඇති වෙලා තියෙනවා. තමුත් කොටසක් හෝ සම්බන්ධ කරගන්නට පුළුවන් වුණා. මම හිතන විටියට අප ලැබූ විශාල ජයග්‍රහණයක් එය. කොටසක් හෝ සම්බන්ධ කර ගන්නට පුළුවන් වුණා. එසේ නම්, මේ අවස්ථාව ඇති කර ගන්නට පුළුවන් වීම අපේ ජනාධිපතිතුමාගේ, රජීව් ගාන්ධි අගමැතිතුමාගේ අතර ඇති වුණු සාකච්ඡාවේ ප්‍රතිඵලයක්ය කියන එක තමුත්තාත්සේට මතක් කරන්නට ඕනෑ. ඒක කඩාකප්පල් කරන්න, ඒක විනාශ කරලා දන්න, ඒ අයගේම කැඩී ගිය කොටස් උපයාග කරන මේ අවස්ථාවේදී අපේ මහා ජාතියෙකුත් ඒ තත්වයට උදව් දෙනවා නම් එය ඇත්ත වශයෙන්ම අති භයානකයි කියන එක හිතේ නිසා ගන්නට ඕනෑ. එම නිසා මම තමුත්තාත්සේලාට මතක් කරන්නේ විපක්ෂය හැටියට තමුත්තාත්සේලා විශාල වගකීමකින් ක්‍රියාකළ යුතුව තිබෙන බවයි. අපි සියළු දෙනාම විශාල වගකීමකින් ක්‍රියා නොකළහොත් මේ තත්වය උඩ අපි විශාල තර්ජනයකට මුහුණ පානවා.

මේ අවස්ථාවේදී අපි විශාල සන්ධි ස්ථානයකට ඇවිල්ලයි ඉන්නේ. මේ තත්වයට පැලෑස්තර දම දමා ඉඳලා වැඩක් නැහැ. පැලෑස්තර දම දමා ගිටපු නිසා තමයි මේ තත්වය උග්‍ර වුණේ. ඒ නිසා මේ අවස්ථාවේදී අපි සියලු දෙනාගේම උපරිම සහයෝගය මේ රජයට, ගරු ජනාධිපතිතුමාට ඒ වගේම මේ ප්‍රශ්නය තීරාකරණය කරන්නට උත්සාහ කරන පිරිසට ලබා දෙන්න ඕනෑ. එහෙම නොකළොත් මම මුලින් කිව්ව විටියට රටේ ජාතියේ උපදින මතු පරම්පරාව අභාගනයේදී අපට බලවත් ලෙස චෝදනා කරයි. දැනටමත් අපට චෝදනා කරනවා, මෙවැනි ප්‍රශ්නවලට අපි විසඳුම් නොසෙව්ව නිසා. විසඳුම් සොයන්නට ක්‍රියා නොකළ නිසා අද මේ රට මේ තත්වයට පත්වී තිබෙනවාය කියා. උච්ච සිංහල කියන ජාතීන් දෙක ඉතාම හොඳින් සෑම කටයුත්තකදීම සම්බන්ධතාවයකින් ක්‍රියා කලා. ඉතාම කිට්ටුවෙන් ඇසුරු කළ ජාතීන් දෙකක්. ඒ වගේම ඉතාම සමීප සම්බන්ධතාවයක් තිබෙන ජාතීන් දෙකක්. ඒ වගේම සමාන සංස්කෘතියක් තිබුණ අපි දෙගොල්ල අද විශාල පරතරයක් ඇතිවන සේ ඇත්වී සිටිනවා. මේ තත්වයට හේතු වුණු කරුණු රාශියක් ගැන අපි දන්නවා. මේ අවස්ථාවේදී අපි ඒවා ගැන කථා කරන්න ගියොත් මම මුලින් කිව්වා වාගේ සොද සොද මඩේ දමන තත්වයක් තමයි අපි කවුරුත් ඇති කර ගන්නේ. ඒ නිසා ඒ තත්වය ඇති වෙන්නට ඉඩ දෙන්න හොඳ නැහැ. මම දන්නවා ශ්‍රී ලංකාවේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට පුළුවන් සහයෝගය හැම අවස්ථාවකදීම ලබා දෙන බව. ඒ අය සමීකෘති ස්ථාවරයක පිහිටලයි ඒ අයගේ අදහස් ඉදිරිපත් කරන්නේ. තමුත් අපේ වැදගත් දේශපාලන පක්ෂය මීට වඩා වැදගත් ආකල්පයකින් මේ ගැන සිතන්නට ඕනෑ. කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. එහෙම නැතිනම් අභාගනයේදී මේ රටේ උපදින, උපදින්න ඉන්න අපේ බාල පරම්පරාව ඉතාම තරක විටියට අපට චෝදනා කරයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ කථාව අවසන් කරන්නට කලින් ජයේ 'දිවයින' පත්‍රයේ සඳහන් වී තිබෙන කාරණයක් ගැන මතක් කරන්න කැමතියි. 1985 ජූලි මස 25 වන දින 'දිවයින' පත්‍රයේ 'ප්‍රේක්ෂක' විසින් ලියා ඇති තීරුවේ එක් වැදගත් කොටසක් තිබෙනවා. එම තීරුවේ තිබෙන සම්පූර්ණ කොටසම මා අනුමත කරන්නේ නැහැ. තමුත් එහි තිබෙන එක් කොටසක් පමණක් මා කියවන්න කැමතියි. ප්‍රේක්ෂකයින්ගේ අදහස් අනුවයි එම තීරුව ලියා තිබෙන්නේ. එම කොටස අවසානයේදී කියා තිබෙන්නේ කුමක්ද? මම තමුත්තාත්සේට එය කියවන්නම්.

"අතින්ම අභාගන පරම්පරාව, අපේ මුතුන් මිත්තෝ අපිට කැටයි කියලා කියයි. ඉතිහාසය අපි දිනා බලයි. බලලා කියයි " උසුල්ව අරමුණක් තිබුණේ නැහැ. හැඟීමක් තිබුණේ නැහැ. කැන්තමක් තිබුණේ නැහැ. උසුල්ව වැරදක් එනකයි. උසුලා පුළුවන් තරම් රටෙන් ප්‍රයෝජන ගන්න මිසක් රටට උසුලාගෙන් වෙච්ච දෙයක් නැ. " කියලා. ඉතිහාසය තවත් එකක් පෙන්වයි. " සමහි වෙලා කටයුතු කළ යුතුව තිබුණ නැතත් උසුලා හේතු හිතන වෙලා එකට එකා නැතුව කටයුතු කළ නිසා උසුල්ව මේ ඉරණම අත් උනයි කියලා...."

මෙය ඉතාම වැදගත් කියමනක්. මේක තමයි අපට වෙන්න යන්නේ. මේ ගැන අපි කල්පනා කරන්න ඕනෑ. මේ අවස්ථාවේදී විපක්ෂය වගකීමෙන් යුතුව විපක්ෂයක් හැටියට මේ ගැන කල්පනා කරන්න ඕනෑ. එද අපි විපක්ෂය

හැටියට ඉන්න කාලයේදී මේ රටේ ඇති වුණ මෙවැනිම දරුණු අවස්ථාවලදී ක්‍රියා කළේ කොහොමද? විපක්ෂ නායක හැටියට ක්‍රියා කළ වර්තමාන ජනාධිපතිතුමාගේ අපේ මැති ඇමතිවරුන් එද විපක්ෂයේ ඉඳගෙන ආණ්ඩු පක්ෂය මුහුණ දුන්න ප්‍රශ්නවලට අත දුන්නේ කොයි ආකාරයෙන්ද කියන එක ගැන අද විපක්ෂයේ ඉන්ත තමුත්තාත්සේලා කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. ඒ අනුව කල්පනා කරමින් මෙම ප්‍රශ්නයේදී මොන වාතාවරණයක් තුළ හර රටේ ජනතාවට අප විසින් විසඳුම් සොයා දෙන්න ඕනෑ කියලා කල්පනා කරන්න ඕනෑ. ඒ විසඳුම් භංගාගෙන සිටීමෙන් වැඩක් නැහැ. විසඳුම් සොයා ගැන ගෙන සිටියොත් එයින් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒවා ක්‍රියාත්මක කළ යුතු වන්නේ රට තුළයි. ක්‍රියාත්මක කළ යුතු වන්නේ ජනතාවගේ ඕනෑ එපාකම් ඉටු කරන්නටයි. එහෙම නම් ඒවා භංගෙන් වුවමනාවක් නැහැ. ඒ නිසා අපි සියලු දෙනාම මේ අවස්ථාවේදී කළ යුතුව තිබෙන්නේ අවුරුදු ගණනාවක් පල් වෙමින් තිබුණ මේ ප්‍රශ්නය පැලෑස්තර දමමින් තිබුණ මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට මේ රජයේ නායකයා හැටියට ගරු ජනාධිපතිතුමා ක්‍රියාත්මක කරන වැඩපිලිවෙලට ජාතික ගැඹීමෙන් යුතුව සහයෝගය දීමයි. ඒ විටියට සහයෝගය දෙන්නය කියා තමුත්තාත්සේලා සියලු දෙනාටම ආයාචනය කරමින් හදිසි තීරීය දිරිස කිරීමේ යෝජනාවට තමුත්තාත්සේලා සියලු දෙනාගේම සහයෝගය ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

එම, ගලීම් ඉෂාක් මහතා (මැද කොළඹ තුන්වන) (ജഗ්‍රාම් ආර්. හෘවීම් ශ්‍රීහාකි — කොලොම්පු මැති ප්‍රාන්තයේ අරාමුණි) (Mr. M. Haleem Ishak - Third Colombo Central)

Mr. Deputy Speaker, during the eight-year period of this Government, I think this is the 27th successive Debate on the Emergency. This is also the first debate after the first round of the Thimpu talks where Mr. H. W. Jayewardene, Queen's Counsel, led the Sri Lanka delegation and later reported to Cabinet of the happenings at Thimpu. To this day the Government has not revealed to the people nor to Parliament whether the Cabinet discussed the report or what the Government's stand is or what is the definite stand of the UNP Government on the discussions at Thimpu.

The Maha Nayake Thero of the Asgiriya Chapter summoned a meeting of all political parties to solve the ethnic problems and to come out with proposals. All political parties – though some do not agree with each other's policies – attended this meeting. But I must say that the UNP which is trying to solve these problems did not attend the meeting summoned by the Maha Nayake, for reasons best known to them. When the hon. Leader of the Opposition addressed a letter to His Excellency the President what was the reply he got? He was told that his advice was not necessary but practically every speaker in this House from the Government side alleged that the SLFP was trying to make use of the situation for political purposes. I can assure this House that the SLFP will never come down to that level.

You have forgotten the recent past. When in the fifties the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike thought that this problem should be solved and came forward with certain proposals, what did the UNP do? You led a march from Colombo to Kandy. Fortunately, the hon. Member for Gampaha (Mr. S. D. Bandaranayake) was able to stop the march at Imbulgoda. Then what did you all do? You told the country that a situation had

[එම්. හැරිස් ඉකාක් මහතා]

been created in this country where we had already divided the country and you even put out a map indicating in red the areas which had been given to the Tamils. Were you all sincere at that time or are you sincere even now ? As far as I can see, I do not think anybody is sincere or serious about this matter.

One of your allegations against the SLFP was that the minorities had always been let down by the SLFP. I would like to say that never in the history of this country have the minorities suffered to the extent that they have suffered under the present Government. The Muslims of the Eastern Province who do not want to divide the country and have never asked for self-determination for those parts but have been living in peace, not only with the Tamils but also with the Sinhalese, have suffered untold hardship. They have lost lives, they have lost their houses and belongings and today they are in camps all over the Eastern Province.

From the 17th of last month you have evicted them from the camps and today they have no place to go. They are living in cadjan sheds. You are not giving them rations and they have no place to go. My appeal to the Government is to please see that the refugees in the Eastern Province, in places like Trincomalee, Kantalai, Seruvavila and in the Ampara and Batticaloa Districts are brought back and rehabilitated and given back their houses. The Government should take steps, at least now, to rebuild their houses, or give them funds to rebuild their houses.

Take the cultivators of the Eastern Province. Today they have lost their lands and they have no money. It is the duty of the Government to see that they are at least given bank loans or assisted with loans so that they can get back to their fields and cultivate their produce. Quite a large number of cultivators in the Eastern Province cultivate not only paddy but also vegetables, tobacco, chillies and various other crops. Today they are unable to go back to their fields. They have lost their cattle. They have lost their goats. They have lost everything they had. They were put out of their houses during the ethnic troubles - the men with only the sarong and shirt they were wearing and the women with only the sarees they were wearing.

I shall now come to the question of Thimpu talks. The country expected that it was going to be fruitful and beneficial to the country. But what really happened ? All expectations were blasted. Immediately the Thimpu talks started and you got the Army to withdraw or cease fire, what happened in Jaffna ? What happened in the Northern Province and in the Eastern Province ? The people who wanted this country to be divided started a hartal there. We all know that there was a hartal in the Northern Province. Bombs were exploded, shops were closed, schools came to a standstill and big demonstrations took place there.

Today the Yal Devi train belonging to the Government Railway is halted in the Jaffna railway station under the custody of terrorists. What is the General Manager of Railways doing ? What are the armed forces doing ? Are they in a position to go to the Jaffna railway station and take the keys of the engine and bring the train back to Colombo ? No. You are incompetent to do that. There is no authority, there is no rule. Yesterday, in Vavuniya a petrol shed belonging to the wife of your former organizer in Vavuniya was blasted. Bombs were thrown in the Vavuniya town demanding the traders to close their shops. What action has the Government taken ? Is there rule in this part of the country ?

You are talking of Thimpu. You are not telling the people what your proposals are, what their proposals are and whether the Government is prepared to accept those proposals or not. There are contradictory statements from the Government on this issue. His Excellency the President says that there will be no referendum or an election on this issue and that he will decide for himself. The Hon. Minister of National Security at various functions had said that all these proposals would be put forward before the people. I would like to ask the Government as to whose statement is correct. Is His Excellency the President correct or is the Hon. Minister of National Security correct on this issue ?

There was no obstacle to the demonstrators when they had a hartal. The police and the armed forces were in their barracks. The demonstrators by the thousands were demonstrating in the Northern Province. Even guard duty was done by the terrorists. Whatever duties the police should have done were done by the terrorists. Do you expect the police force or the armed forces to take your orders now when you have completely lost control of the situation in the Northern Province and in the in the Eastern Province ? Thousands of people have lost their homes in the Trincomalee District. Not only have they lost their homes but even 160,000 bushels of paddy had been lost in the Trincomalee District, in the Seruvavila area. What action has the Government taken ? Have you taken one person into custody ?

You used the Emergency right along not to control or to bring down terrorism in this country but to attack the poor workers who demand a living wage in this country. During the debate on the Higher Education Bill the students of this country thought that it was not beneficial to them. What did you do ? When they peacefully distributed leaflets from house to house, especially in the the Borella area where I live they were taken into custody. The hon. Member for Maharagama and I had to be in the police station till 1 a.m. in the morning releasing poor boys and girls from Borella Police Station. In Pettah the students were assaulted

unmercifully and they were locked up. Are you taking the self same measures or adopting the same methods in the Northern Province? You will not fight those terrorists. The armed forces of the Government will not fight those terrorists. But, here, when these innocent students are asking something that is beneficial to their education and to their future, what do you do? You assault them, beat them, and lock them up.

Today you say that you want our co-operation. You also say that we are trying to get cheap publicity or trying to make use of the situation to come into power. I will assure on behalf of the SLFP that we will never do that. We would always like to co-operate with you if you are sincere in asking for our co-operation. We know that it is only on the platform and in Parliament that you ask for our co-operation. Do you think you treat us as equals? — When you this Government — came into power you brought in the job bank system. You gave 17 TULF Members of Parliament job bank forms. Did you give us one form? I am asking you that question. Today you are asking for our co-operation. That will not be a reason for us to obstruct if there is something good that is going to happen to this country.

Today you are asking for our co-operation. That will not be a reason for us to obstruct if there is something good going to happen to this country. Did you give us one job? But the TULF MPs were given jobs. Immediately you came to power you sent us a list of names from the People's Bank asking us to recommend, but when I interviewed a responsible officer who is a personal friend of mine at that time he told me this in confidence, "Haleem, please do not waste your time here. You are not entitled to jobs in the People's Bank." Then I questioned him and asked, "What about the other MPs of the Opposition?" Then he said "All the TULF MPs have been given jobs. Their people will be interviewed and given jobs." Today you say that we are trying to obstruct, but did you treat us as a democratic opposition at the time we came into Parliament? Are you treating us as a democratic opposition in this country? We are a national party. We are a party that has 45 per cent of the votes of this country though our number of seats has been reduced. The point is, you did not take us seriously. I think His Excellency the President has said in a recent interview that the real plot started in 1976. I would like to remind His Excellency of a statement made by the Hon. Minister of Rural Industrial Development on the Floor of this House. He said that His excellency the President had discussions with the TULF before the last General Elections. So I would like to know what discussions he has had? Were the jobs given to them on the results of the discussions or the agreement that they came to with the TULF? I must tell you that we had no discussions with you. We went before the people and asked for a mandate. The people defeated us and we came back

here as a democratic opposition, but this is how you treated us. But what has happened today? Today you use every platform and the Floor of this House to accuse us that we are trying to obstruct a solution to this problem. We will never obstruct. Because, in case you are defeated we will have to rule this country and we might have the same problem. We do not like to have a problem.

නියෝජ්‍ය කථනායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Hon. Member, you have five minutes more to speak.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා

(ஜனப் எம். ஹலீம் இஸாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

Yes Sir. Practically every day after the cease fire and the Thimpu talks began there are incidents around the country. In fact, yesterday there were incidents in Jaffna and last morning in Vavuniya. According to the "Observer", three days ago 13 men were kidnapped by armed terrorists in Muttur and Seruwila. One has been killed according to a newspaper, which is a Government newspaper. So what action are you able to take? You are not able to take any action. You are holding talks in Thimpu with a set of lawyers and officials. How can a set of lawyers and officials take decisions on behalf of the Government? You have the Prime Minister, the President of this country, and you have a set of Ministers. Why could they not go to have discussions on this matter? They will be able to take decisions on behalf of the people of this country. Mr. H. W. Jayewardene, President's Counsel, may be an eminent lawyer but he has no right to take a decision on behalf of this country. He will only be able to report back to the Cabinet as he has done so far and present the Cabinet with what their demands are.

Then Sir, I am reliably made to understand that the Israeli Interests Section is canvassing opinion of the people and also canvassing the Government to open an embassy in this country. Very recently a very high official of this Government has had discussions with the Israeli representative who is here to start trade by importing cattle from Israel. I would like to ask this Government whether this is correct. I am also aware that they are trying to strengthen the Israeli-Sri Lanka Friendship Association. At the time you brought the Israelis in, I told this House and the country that it is going to be detrimental. What could have the Government gained? What is the assistance they have got from the Israelis? Were you able to curb terrorism in this country? After the Israelis came here and took over they have only increased the number of incidents in this country.

Sir, I have a petition by some people from Negombo according to which on the 26th June four prison guards had assaulted four people who were in custody on the

[එම්. හලිම ඉසාක් මහතා]

orders of the Marawila Magistrate. They have had to be warded in the Negombo Hospital. I would request the Government, especially the Hon. Minister of Justice - I have no time to read the entire petition - to kindly hold an inquiry into this matter. A person remanded is in Government custody. If a person in remand was assaulted and he had to be treated in hospital it is a very serious matter.

Sir, I have a petition from the Local Government Clerical Service Union. They allege that over 500 of their strikers have not been taken back. They also allege that nine people in the Colombo Municipal Council have committed suicide and some due to stress. I kindly appeal to the Hon. Prime Minister to reconsider this matter. These people are undergoing untold hardship for the last five years just because they demanded a higher wage increase. I think it is the duty of the Hon. Prime Minister to give consideration to the problems of the people. He himself has been a Trade Unionist, in the sense that he was a member of the Labour Party when he started politics. He knows the difficulties of the workers. I kindly appeal to the Hon. Prime Minister to see that some sort of relief is given to the 500 workers of the Local Government Department, to see that they get their jobs back.

Finally I refer to the other allegation made by the hon. Deputy Minister of Mahaweli Development that the Left Parties are involved in this. Today you have not been able to find out who is responsible for this. Foreign newspapers have openly stated who are responsible. Just to make them scapegoats you are going and alleging that the Janatha Vimukthi Peramuna or the JVP is involved. You have taken one of their DDC Members into custody. You are arresting all the people from the South but you are unable to arrest the people who are responsible for this situation in this country today. At Nikaweratiya Police Station you took 36 people into custody. The Magistrate has discharged 35 of them. But an innocent JVP member who is also a member of the DDC or who is a trade unionist was locked up by you at Welikada and others in various police cells and various prisons. I kindly appeal to the Government to be a little more sensible. Please go into these matters carefully. Take the correct advice. Just because somebody does not like the face of somebody else please do not take him into custody.

You have not been successful yet in catching the culprits or bringing them to book. They are holding up trains and they have robbed 160,000 bushels of paddy, but you have not been able to take one man in. The train was halted at the Jaffna railway station and the keys have been taken somewhere. But it will be released on Saturday morning when the hartal is over, according to the "Island" newspaper of today.

I kindly appeal to the Government to give consideration to the case of the strikers.

රු. හ. 10.55

අමරසිරි දොඳංගොඩ මහතා (බද්දෙගම)

(திரு. அமரசிரி தொடங்கொட - பத்தேகம)
(Mr. Amarasiri Dodangoda Baddegama)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හැම මාසයක් පාසාම හදිසි තීරීය දිරස කිරීමේ විවාදය පවතින අවස්ථාවේදී අපි ඊට සහභාගී වෙමින් රජයේ ක්‍රියා මාර්ග පිළිබඳව අපේ අදහස් ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ විධියට අපේ අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම වාගේම ඒ අදහස්වලට කන්දීමත් ඉතාමත් වැදගත්.

ඉතානසේ සිදු වුණ කතාබහට පස්සේ රටේ ඇති වි තිබෙන තත්ත්වයත්, ඒසේ - පෙරේද ඇති වුණු සිද්ධිත්තත් කෙරෙහි අපේ දැඩි අවධානය යොමු කිරීම බොහෝම වැදගත් වෙනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මේ පිළිබඳව දරන මතය යම් - යම් අවස්ථාවල රජයෙන් විවේචනය කෙරුණත් මේ අවස්ථාවේදීත් අපි පැහැදිලිවම කියනවා, අපේ පක්ෂය ඒකීය රාජ්‍යයකට පක්ෂපාතීත්වය දක්වන, මේ රට වෙත් කරන්න, එහෙමත් නැත්නම් දෙකට කරන්න කිසිම අවස්ථාවක එකඟ වන්නේ නැති පක්ෂයක්ය කියා.

මේ රටේ එක්සත් භාවය ගැන කථා කරන විට අපට අමතක කරන්න බැහැ. උතුරේ ඊලාම්වාදී පිරිස් ඉදිරිපත් කරන එක් අදහසක්. ඒ මොකද කිවොත්, ඊලාම්වාදීන් විසින් කිකුත් කෙරෙන " ඊලාම් නිවිස් " සහරාවේ, ඔවුන් උරුමකම් කියන කොටස දක්වා තිබෙන තිසයි. එහි, නැගෙනහිර පළාතත් ඊට ඇතුළත් කොට තිබෙනවා. නමුත් නැගෙනහිර පළාත පිළිබඳව ඔවුන්ට තිබෙන අයිතිය කුමක්දැයි අපි විශේෂයෙන් ප්‍රශ්න කරන්න කැමැතියි. නැගෙනහිර පළාත පවා තමන්ට අයිතිය කියා ඒ අය ජාත්‍යන්තර වශයෙන් මතයක් ගොඩනඟා තිබෙනවා. නමුත් නැගෙනහිර පළාතේ ජනතාවගෙන් සියයට 29 ක් මුදලිම්, සියයට 33 ක් දෙමළ, සියයට 2.6 ක් ඉන්දියානු දෙමළ හා තවත් සියයට 33 ක් සිංහලන් බව අපි පෙන්වා දෙන්න කැමතියි. එහෙම නම් නැගෙනහිර පළාතටත් උරුම කියන්නේ මොන හේතුවක් තිසාද ?

අපි ඉතිහාසයෙන් කරුණු හොයන්න ඕනෑ. ඒ අය ඒ කොටසටත් අයිතිවාසිකම් කියන්නේ ඇයිද කියා. ඒ අය මේ සම්බන්ධයෙන් වැරදි ප්‍රචාරකි, වැරදි ප්‍රචාර ගෙන යනවා, ජාත්‍යන්තර වශයෙන් එහෙම නම් මේ ආණ්ඩුවටත් පුළුවන්කමක් තිබෙන්න ඕනෑ තේද, ජාත්‍යන්තර වශයෙන් කෙරෙන ඒ අසත්‍ය ප්‍රචාරකිවලට, ප්‍රචාරවලට විරුද්ධව ප්‍රචාරක ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්න ? මේ රටේ ඉතිහාසයේ වරින් - වර මේ විධියේ කලබල, කරදරකාරී අවස්ථා තිබුණත්, මේ රට කවදවත් බේදි තිබුණු රටක් නොවෙයි ; ඒකීය රටක්.

චීනය ඉතා විශාල රටක්. අවුරුදු 1,000 කට වැඩි කාලයක් තුළ චීනයේ සුළු ජාතීන් විශාල සංඛ්‍යාවක් ජීවත් වෙනවා. චීනයේ සුළු ජාතීන්ට තිබෙන බිම් ප්‍රමාණය, ජීවත්වන ප්‍රමාණය මහ ජාතියට තිබෙන බිම් ප්‍රමාණයටත් වැඩියි. නමුත් කිසිම අවස්ථාවක චීනයේ සුළු ජාතියක් වෙනම රාජ්‍යයක්, වෙනම ආණ්ඩුවක් ඉල්ලා නැහැ.

ඒ වාගේම රුසියාවෙන් සමුහාණ්ඩු 15 ක් තිබෙනවා. දෙවැනි ලෝක මහා යුද්ධයෙන් පස්සේ එක් අවස්ථාවක රුසියාවෙන් වෙන්වෙන්න පිත්ලන්නය ඉල්ලූ වෙලාවේ එසේ වෙත්විමට ලෙහිත් ඉඩ දුන්නේත් ඓතිහාසික හේතූන් මතයි. නමුත් රුසියාවේ තවත් සමුහාණ්ඩු - ලැට්වියා, යුක්රේන්, ලිතුවේනියා ආදී සමුහාණ්ඩු - එම ඉල්ලීමම කළත් ඒවාට කිසිම අවස්ථාවක ඉඩ දුන්නේ නැහැ, වෙත් වන්න.

ඊලාම්වාදී සංවිධාන ඉදිරිපත් කරන තවත් මතයක් තමයි, එසේ වෙත් විමෙන් - වෙනම රාජ්‍යයක් පිහිටුවා ගැනීමෙන් - ඒ අයට විමුක්තිය ලබා ගන්න පුළුවන්ය කියන එක.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! The Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා [එඩ්මන්ඩ් සමරවික්‍රම මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, குழுப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள் [திரு. எட்மன் சமரவிக்ரம] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. EDMUND SAMARAWICKREMA] took the Chair.

අමරසිරි දෙඩන්ගොඩ මහතා
(திரு. அமரசிரி தொடங்கோட)
(Mr. Amarasiri Dodangoda)

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා, එසේ වෙන් වීමෙන් ජාතියක දියුණුව සිදු වෙනවායයි ඒ අය ජාතියක් හැටියට ඉදිරිපත් කරනවා නම් රටක් හැටියට අපි පෙන්වුම් කර දෙන්න ඕනෑ, එසේ වෙන් වීම කිසිසේත්ම දියුණු වීමට හේතුවක් වන්නේ නැති බව. ඒ මොක කීවත්, මේ වගේ කුඩා රටක් තව - තවත් කැලි - කැලිවලට කැඩෙන්න, සිදු වන්නේ ඒ රටවලට බලපෑම් කරන්න ලෝක බලවතුන්ට තිබෙන පුළුවන්කම තව - තවත් වැඩි වීමයි.

ඒ නිසා අපි විශේෂයෙන්ම තේරුම් කර දිය යුතු කරුණක් තමයි, වෙන්වීමත්, රට දෙකඩ කිරීමත්, ජනතාවක් හැටියට කොහෙන්ම ශුභදායක දෙයක් නොවෙයි කියන එක. අපේ ඉතිහාසය බැලූවත්, ජාත්‍යන්තර වශයෙන් සලකා බැලූවත් අප කොහෙන්ම මේ වෙන්වීමේ මතය දරන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම අපි පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි, මේ තත්ත්වය ගොඩනැගෙන්නට ඉඩම් අයිතිය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය මූලික හේතුවක් වී තිබෙන බව. නැගෙනහිර හා උතුරු ප්‍රදේශවල මායිම් අසල ජීවත්වන අපේ සිංහල ජන කොටස්වලට හා උරුම ජනතාවට අදත් විඳින්නට සිදුවෙන අවහිරවලට ප්‍රධාන හේතුව වී ඇත්තේ මේ ඉඩම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි.

වතුකරයේ ජීවත්වන සියයට 90 ක් පමණ වූ දෙමළ කම්කරු පිරිස් මලෙයිනාවටත් ඉල්ලුවත් ඔවුන්ට එවැනි ශක්තියක් නැහැ, ඉඩම් අයිතිය නැති නිසා. උතුරේ කම්හල්වල වැඩ කළ සිංහල කම්කරු කොටස් සිටියත් ඔවුන් සමග ඒ අයගේ ගැටුමක් තිබුණේ නැහැ. නිතරම වාගේ ගැටුම් හටගෙන තිබෙන්නේ ඉඩම් අයිතිය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය නිසයි. අද සිංහල ජනපද පිහිටුවීමේ ප්‍රයත්නයට විරුද්ධව උතුරේ උරුම සංවිධාන සටන් වදිනවා. ඊට ප්‍රධාන හේතුව ඉඩම් ප්‍රශ්නයයි. විශේෂයෙන්ම ඒ අයගේ කොටස් වෙන්කර ගැනීමේ අවශ්‍යතාවයයි, ඔවුන්ට තිබෙන්නේ. ජාතියක් හැටියට, රටක් හැටියට, මේ ඉඩම් අයිතිය වාර්ගිකව සඳහන් කරන්නට ගියොත් එතන අරගලය තිමාවකට පත්වෙන්නේ නැහැ. ඒ අරගලය දිගු කාලයක් තිස්සේ පවතිනවා. ඒ නිසා මේ වාර්ගිකව ඉඩම් බෙදීම පිළිබඳව අපි මීට වඩා බුද්ධිමත් ලෙස සැලකීමක් වෙන්නට ඕනෑ. වාර්ගික වශයෙන් මේවා බෙදන්න අපේ යෝජනා තිබෙන්න පුළුවන්. තමුත් එහෙම කරන්න ගියොත් ඒ සටනේ නිමාවක් දකින්න ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ මගින් වෙන්නේ වර්ග දෙකක් අතරේ ඉඩම් අයිතිය පිළිබඳ මේ ගැටුම තවතවත් ඉස්සරහට යාම පමණයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, මම සඳහන් කරන්න කැමතියි, විශේෂයෙන්ම වැඩ කරන මිනිස්සු, දේපොළ අයිතියක් නැති මිනිස්සු ඉන්න තැන්වල මේ ප්‍රදේශ පිළිබඳ ප්‍රශ්න මතුවෙලා නැති බව. කල්කටාවේ ලක්ෂ ගණනක් දෙමළ කම්කරුවෝ වැඩ කරනවා. බොම්බායෙන් එහෙමයි. තමුත් ඒ අය ඒ තැන්වල රාජ්‍ය බලය ඉල්ලන්නේ නැහැ. ඉඩම් අයිතිය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයෙනුයි, වෙනම රාජ්‍යයක් ඉල්ලීමේ අදහස ඉස්මතුවෙලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා අපි ඒ පිළිබඳව විශේෂයෙන්ම රජයේ අවධානය යොමු කරවිය යුතුයි.

ජනපද පිහිටුවීම තුළින්, එක් වර්ගයකින් තවත් වර්ගයකට ඉඩම් අයිතිය පැවරීම තුළින් මේ ප්‍රශ්නය උග්‍රවෙනවාද තැද්ද කියා සොයා බැලිය යුතුයි. එය සමස්තයක් හැටියට ගෙන බැලූවොත් අද මේ ප්‍රශ්නයෙන් ජයග්‍රාහී පැන්නට වැටී සිටින්නේ ජලාම් වාදීන්ය කියා මම කියන්න ඕනෑ. ඒකට හේතුව මේකයි : නිකවැරටියේ සිද්ධියෙන් පසුව, අනුරාධපුර සිද්ධියෙන් පසුව, දෙහිවත්ත, කන්තලේ ප්‍රදේශවල සිදුවූ සිද්ධීන්වලින් පසුව, රජය තුස්තවාදීන් සමග

සාකච්චාවට එකඟවුණා. ඒ දක්වා සාකච්චාවක් කළේ නැහැ. ටට මේස ආදී වශයෙන් නොයෙක් ආකාරයේ සාකච්චා තිබුණත්, ඒ සංවිධාන සමග කිසිම සාකච්චාවක් තිබුණේ නැහැ. උතුරු - නැගෙනහිර මායිමේ සිදුවූ මිනිස් සාකච්චාවක් පසුව, අද රජය එකඟවෙලා තිබෙනවා. තුස්තවාදීන් සමග සාකච්චා කරන්න. ඒක තුස්තවාදීන්ගේ ජයග්‍රහණයක්.

වෛද්‍යවරයා පී. එම්. බී. සිරිල් මහතා (நவுத்திய கலாநிதி பீ. எம். பி. சிறீல்—ஹம்பாந்தோட்டை மாவட்ட அமைச்சர்)
(Dr. P. M. B. Cyril - District Minister, Hambantota)

එක එකයි කියනවාද? තමුත්තාත්සේ ඒකත් කඩාකප්පල් කරන්නයි හදන්නේ. මොනවාහර ප්‍රතිඵලයක් ලැබෙනවිට ඒකටත් බාල්දියක් අදිනවා.

අමරසිරි දෙඩන්ගොඩ මහතා
(திரு. அமரசிரி தொடங்கோட)
(Mr. Amarasiri Dodangoda)

තමුත්තාත්සේට මම ඒක කියන්නේ නැහැ. මොකද මේ අවස්ථාවේ මගේ වෙලාව සීමිතයි. තමුත්තාත්සේ මගේ කතාවෙන් පසුව මම කියන ඒවාට උත්තර දෙන්න වගබලාගන්නවා නම් හොඳයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව අපි සැලකීමක් වෙන්නට ඕනෑ. මේ ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා රජය මෙතෙක් කල් ගත් ක්‍රියා මාර්ග තවමත් සාර්ථක වෙලා නැහැ. විපක්ෂය හැටියට අපේ යුතුකම, අසාර්ථක පියවරවල් ගන්නාවිට එසේවීමට හේතු මොනවාද කියා පෙන්වාදීමයි. ඇත්තවශයෙන්ම පාර්ලිමේන්තුව තුළත්, රට තුළත්, ආණ්ඩුවේ ක්‍රියාමාර්ගවලින් ජාතික ප්‍රශ්නයට පිළියමක් සැපයෙන්නේ නැත්නම්, තවදුරටත් ජනතාව පීඩා විඳිනවා නම්, සාමාන්‍ය උරුම ජනතාව හෝ සාමාන්‍ය සිංහල ජනතාව හෝ මාස්පතා සිය ගණනින් මැරෙනවා නම් ඒක ඉතා බැරැරුම් ප්‍රශ්නයක්. ඉන්දියාවේ රජවී ගාත්ටි අගමැතිතුමා අකාලිඩාල් පක්ෂයේ නායකතුමා ගෙන්වා එහි තිබෙන ඒ ප්‍රශ්නය ගැන ඔහු සමග සාකච්චා කර කොන්දේසි 11 ක් මත සිටි අත්තවාදීන්ගේ ප්‍රශ්නය විසඳාගෙන තිබෙනවා. තමුත්තාත්සේලා දැන් ලැස්ති කරන විසඳුමක් ඒ විඳියේ එකක් යයි තමුත්තාත්සේලා කියනවා. තමුත් මේ සාකච්චා මැද තුස්තවාදී පිරිස් - යහගාහි වූ හා නොවූ, පිරිස් - සැඟන කොටසක් ඊස්සත්, අදත්, මේ කතා කරන අවස්ථාවේත් මේ අර්බුදය තුළින් උතුරේ සිය ගණනක් ජීවිත නැති කරනවා. ඒ නිසා අපි මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව ඉදිරිපත් කරන අදහස් ගැන තමුත්තාත්සේලා සැඟන අවධානයක් යොමු කළ යුතුයි.

මේ අවස්ථාවේ හැටියට මම කරුණු 4 ක් පිළිබඳව කෙටියේ අදහස් ස්වල්පයක් දක්වන්න කැමතියි. මීට කලින් විවාද අවස්ථාවකත් මම මේ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට අදහස් කරගෙන සිටි තමුත් යම් යම් බාධක නිසා අපහසු වුණා. මම විශේෂයෙන් ආණ්ඩුවේ අවධානය මේ කරුණු හතර කෙරෙහි යොමු කරවන්න කැමතියි. උද්ගත වී ඇති මේ තත්ත්වයට හේතු වූ මූලික ප්‍රශ්නය තමයි, උතුරේ කොටසක් සඳහා දැන් අවුරුදු දෙකකට ආසන්න කාලයක් තිස්සේ ව්‍යවස්ථාදායකය තුළ නියෝජ්‍යයා නොවී තිබීම. ඒ අය මේ ව්‍යවස්ථාවට යටත් නැහැ. ඒ අය දිවුරුම් දී නැහැ. එ අයගේ ප්‍රශ්න මෙතෙක්ට එන ක්‍රමයක් නැහැ. එතන හෝ සාකච්චා කර සම්බන්ධ වන විධියක් නැහැ. ඒ නිසා මේ ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳවත්, මේ පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳවත්, මේ සාකච්චා පිළිබඳවත් ඒ අය තුළ කිසිම විශ්වාසයක් නැහැ. ඒ අය ව්‍යවස්ථාවෙන්ම වෙන් වෙනවා. එම නිසා මේ ප්‍රශ්නයට අපි කොහොමද පිළියමක් යොදන්නේ කියන ප්‍රශ්නය කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑ.

වෛද්‍යවරයා පී. එම්. බී. සිරිල් මහතා
(நவுத்திய கலாநிதி பீ. எம். பி. சிறீல்)
(Dr. P. M. B. Cyril)
කරුණාකර පිළියම කියන්න.

අමරසිරි දෙඩන්ගොඩ මහතා
(திரு. அமரசிரி தொடங்கோட)
(Mr. Amarasiri Dodangoda)

පිළියම කියන කොට ඉතිහාසය ටිකක් මතක් කරන්න වෙනවා. ඒ සඳහා වෙලාව මදි. තමුත්තාත්සේලාගේ කාලයත් දෙන්නවා නම් ඒ පිළිබඳව වැඩිදුරට කථා කරන්න මම සූදානම්.

එම්. ජෝසප් මයිකල් පෙරේරා මහතා (නියෝජ්‍ය කම්කරු ඇමතිතුමා)
 (திரு. எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா — தொழில் பிரதி அமைச்சர்)
 (Mr. M. Joseph Michael Perera - Deputy Minister of Labour)
 කට්ටි නොවෙයි, පිළියම කියන්න.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
 (சுயப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள்)
 (The Deputy Chairman of Committees)

Order, please! The hon. Member is given only 15 minutes. Please do not interrupt.

අමරසිරි දෙධන්ගොඩ මහතා
 (திரு. அமரசிரி தொடங்கொட்ட)
 (Mr. Amarasiri Dodangoda)

මූලික හේතුව, ව්‍යවස්ථාදායකය තුළ උතුර නියෝජනය වී නොතිබීමයි. එහෙ ප්‍රශ්න මෙහාට එන්නෙ නැහැ. එම නිසා ඒ පිරිස පිළිබඳ නියෝජනයක් ඇති වෙන්න මොන ක්‍රමයක් හෝ යොදාගත යුතුයි. හය වන සංශෝධනය තුළින් හෝ ඊට කලින් තිබුණු මැතිවරණ වැඩ පිළිවෙලවල් තුළින් හෝ කොයි විධියකින් හෝ ඒ අයගේ සහභාගිත්වයක් නැහැ.

ඊළඟ කරුණ මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව රජය යොදන උපක්‍රමවල වැරද්දක් තිබෙනවාද. මීට කලින් අවස්ථාවකදී මම ඒ කාරණය සඳහන් කලා. ඒ මොකක්ද? සාමාන්‍ය මිනිසුන්ගේ ඝාතනය පිළිබඳව සිදු වන සිදු වීම ගැන බලන විට උතුරෙන් දකුණෙන් සිංහල හා ද්‍රවිඩ සාමාන්‍ය මිනිසුන් මිය ගියේ රජයේ උපක්‍රමවල වරද නිසයි. ඒක පැහැදිලියි. තමුත්තාත්සේලා හොඳ උපදේශක පිරිසක් කැඳවා ගන්නා. අපි ඒ අවස්ථාවේ විරුද්ධ වුණා. ඊශ්‍රායෙල් උපදේශකයන් ගේත්ත එපාය කියා. ඒ අය මිසරය ගැන මොකද කෙල්ල? කොහොමද මිසර ප්‍රදේශයක් ඇල්ලවේ? මොන යුද්ධෝපක්‍රමද භාවිතා කෙල්ල? එවැනි උපක්‍රම මේ කුඩා රටේ සාමාන්‍ය ප්‍රදේශවලත් පාවිච්චි කරන්න කියා උපදෙස් දුන්නා. ඒ පාවිච්චි කිරීමටදී උතුරේ ත්‍රස්තවාදී සංවිධානත් දකුණේ සිංහල ජනතාවත් ගැටීමෙන් සිය ගණනක් ජීවිත නැති වුණා. එය ඒ උපක්‍රමවල වැරද්ද නිසයි. පසුගිය අවස්ථාවේදීත් මම මේ ගැන සඳහන් කරන්න උත්සාහ කලා. අනුරාධපුර ඝාතනය සිදු වුණේ උතුරේ සිදු වුණ ඒ හා සමාන ඝාතනයකට පලි ගැනීමක් වශයෙනුයි. එය ගැම කෙනෙක්ම දන්න කරුණක්. කෙටි, ඩොලර් පාමවල සිටි අය මැරුවේ දකුණේ කොළඹ සිදු වුණ සිරකරුවන්ගේ ඝාතනයකට පලිගැනීමක් වශයෙනුයි. ජූලි සිද්ධියට තුඩු දුන් හමුදා හටයින් 13 දෙනා ගමන් කළ ඊය පුපුරුවා හැරුවේ උතුරේ සිදු වුණ යම් සිද්ධියකට පලි ගැනීමක් වශයෙනුයි.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. බී. සිරිල් මහතා
 (தலைவர் கல்வியியல் பி. எம். பி. சிரில்)
 (Dr. P. M. B. Cyril)

තමුත්තාත්සේට මේ විස්තර මක්කොම කියලා වෙන්න මිනැ.

අමරසිරි දෙධන්ගොඩ මහතා
 (திரு. அமரசிரி தொடங்கொட்ட)
 (Mr. Amarasiri Dodangoda)

මේ විස්තර කවුරුත් දන්නවා. මේවා අපි කියන ඒවා නොවෙයි. ඒවා ප්‍රචලිත කරුණු. ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නයට අපි උත්තරයක් සොයනව නම් උතුරේ තත්ත්වයන් මේ ප්‍රදේශවල තත්ත්වයන් යන දෙකරුණම ගැන අපි සැලකිලිමත් වෙන්න මිනැ. උතුරේ මිනිස් ඝාතනයත්, දකුණේ මිනිස් ඝාතනයත් සිදුවෙලා තිබෙන්නේ මේ සටන් උපක්‍රමවල වරදින්. මේ විධියේ තත්ත්වයක් ඊශ්‍රායලය, මිසරය සමග ඇති වූ සටනේදී ඇති වුණා. මිසර ගම්වල සිටි දහස් ගණන් ලමයින්, ලඳරුවන් ඉතාමත් හින්දිත විධියට කහර විධියට මරා දමා මිසරයේ සමහර කොටස් ඊශ්‍රායලය අල්ලා ගන්නා. ඒවාගේ උපදේශකයින් මෙහාට ගෙන්වා සාමාන්‍ය ජනතාවගෙන් විශාල පිරිසකගේ ජීවිත හානිවන නැතට ගෙනවා. අද ඇත්තවශයෙන්ම මේ තත්ත්වය ගැන යම් හෝ වැටහීමක් රජයට තිබෙනවා නම් එම උපදෙස් ගැන රජය නැවත වරක් සලකා බැලීම ඉතා වැදගත්.

මා තවත් කාරණයක් ගැන කියන්න කැමතියි. මේ පිළිබඳව කතා කරන විට දීර්ඝ වෙලාවක් අවශ්‍ය වෙනවා. නමුත් මා කෙටියෙන් මතක් කිරීමක් කරන්න කැමතියි. අපට අවාසිදායක ලෙසයි, මේ ප්‍රශ්නය ජාත්‍යන්තරයට

ගියේ. එසේ වූයේ තමුත්තාත්සේලාගේ ආණ්ඩුවේ වරදින්. අපට අවාසිදායක ලෙස මේ ප්‍රශ්නය දෙස ජාත්‍යන්තර හැම කෙනෙකුගේම සිත තෙත යොමු වුණේ තමුත්තාත්සේලාගේ ආණ්ඩුවේ වරදින්. ආණ්ඩුව නොබැඳි පිළිවෙත අනුගමනය කරනවා නම්, අපි තුන්වැනි ලෝකයේ රටක් හැටියට නොබැඳි පිලේ රටක් විය යුතුයි. අපි ඇසුරු කල, අපි පෙලගැසුණු මිත්‍රත්වයට අපේ හිතවත් රටවල් පෙලගැසී එන විට අපි එක ගොඩකට වැටුණා. අපි ඒ ගොඩට වැටුණ විට මේ වාගේ ප්‍රශ්නයකදී අපට ලොකු අවාසියක් සිදු වුණා. මේ වාගේ තත්ත්වයක් ඇති වූ විට එය ඉන්දියාවට ප්‍රශ්නයක් නැහැ. මොකද, අද ඉන්දියාව ලෝකයේ පස්වැනි බලවතායි. ඒ අයට බලය හේතුකොටගෙන මොන පැත්තෙකුත් උදව් ගන්න පුළුවන්. තමුත් අපේ රටට, අපේ රජයට එක පැත්තකට වැටෙන්න සිදු වුණා. පාකිස්ථානය, පිලිපීනය, ඉන්දුනීසියාව, දකුණු කොරියාව, ඊශ්‍රායලය වැනි රටවල් යන පැත්තට පෙල ගැසුණ, අපේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය. අපි ඒ පැත්තේ මතුරෝ ඇති කර ගන්නා. තමුත් ඒ තත්ත්වයට ලෝකයේ බලගතු රාජ්‍ය රැසක් කැමති වෙන්නේ නැහැ. මෙය 1971 දී වූ සිද්ධියට සමාන කරනවා නොවෙයි. 1971 සිද්ධිය වනවිට විදේශ උදව් ඉල්ලූ විට ඉන්දියාවෙන්, රුසියාවෙන්, චීනයෙන් අපට උදව් කලා. 1971 දී චීන කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ නායක හන්මුගුදසත් සහෝදරයාට සිරගාරයේ තියාගෙන හිටියා, සිරිමා බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ කාලයේදී, ඒ අවස්ථාවේදී අපට චීනයෙන් උදව් එව්වා. තෙල් ජනසතු කළ ඇමරිකාව, ගුවන් නොවුපොලවල් ජනසතු කළ එංගලන්තය පවා අපට ඒ අවස්ථාවේදී උදව් දුන්නා. තමුත් අද මේ ප්‍රශ්නයේදී ඒ බලගතු ජාතීන් සියල්ලම අප දෙස වපර ඇහින් බැලුවේ.

සික් අන්තවාදීන්ට උදව් දුන්න රටක් නමයි, පාකිස්ථානය. එය රජීව් ගාන්ධි අගමැතිතුමා පවා පිළිගන්නවා. අපි ඒ පාකිස්ථානය සමග අපේ මිත්‍රත්වය පැවැත්තුවා. ඒ අවස්ථාවේදී ඉන්දියාව විකක් කලබල වුණා. විදේශ ප්‍රතිපත්තිය තුළ අපි මේ ප්‍රශ්නයත් තියාගෙන කටයුතු කළ ආකාරයෙන් අපි එක වර්ගයක රාජ්‍ය ගණයකට වැටුණා. අපේ නොබැඳිකම නමට පමණක් සීමා වුණා. ඒ නිසා අපේ ප්‍රශ්නය ජාතික ප්‍රශ්නයක් හැටියට සාකුණම්පිකව බලන්නට ප්‍රබල රටවල් පෙලගැසේ නැහැ. අද වුණත් එයට හේතුවක් තිබෙනවා. එනම්, තමුත්තාත්සේලාගේ ආණ්ඩුව ආර්ථික ප්‍රශ්නවලදී ලැබිය යුතු සියලුම ආධාර, සියලුම දීමනා, ණය ආදී සියලු දේම ලැබුවේ එක පැත්තකින්. ඒ නිසා ඒ පැත්ත සමග දඩ මිත්‍රත්වයක් තිබිය යුතු තත්ත්වයක් ඇති වුණා. එවිට අපේ රට ඉබේම පාකිස්ථානය ගණයේ, දකුණු කොරියාව ගණයේ, පිලිපීනය ගණයේ, මැලේසියා, සිංගප්පූරුව ගණයේ රටක් බවට පත් වුණා. අපි ඒ විධියේ රටක් බවට පත් වුණාට පසුව අපේ විදේශ ප්‍රතිපත්තියේ නොබැඳි බව ලිහුණා. එම නිසා මේ ප්‍රශ්නයේදී බොහොම තරක විධියට එක පැත්තක් අපි දෙස බැලුවා.

යාපනයේ තගාරාධිපති දෙරේඅප්පා ඝාතනය කර කුට්ටමකී ඉන්දියාවට පැනල ගිය අවස්ථාවේදී ටෙලිවිසන් කෝල් එකකින් නමයි කුට්ටමකීට ගෙන්වා ගත්තේ, මැතිතිය. තමුත් ත්‍රස්තවාදී කඳවුරු, පුහුණු මධ්‍යස්ථාන ඉන්දියාවේ තිබෙන විට ඉන්දියාවෙන් කිසිම සහායක් අපට දුන්නේ නැහැ. මෙය ආණ්ඩුවෙන් වරදවා ගත් ප්‍රශ්නයක්. අපි ජාත්‍යන්තරව හෝ රට තුළ හෝ ගන්නා ඉදිරි ක්‍රියා මාර්ගවලදී හෝ මේ කරුණු ගැන දීර්ඝ වශයෙන් සලකා බලන්නට මිනැ. මෙයට වඩා වැඩිදුර නතා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. මා මබතුමාට සතුතිවන්න වෙනවා, මෙම අවස්ථාව මට ලබා දීම ගැන. ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් සඳහන් කරන්නට කාලයක් නැහැ. ඇත්තෙන්ම මෙය ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයක් කියලත් අපට හිතෙන්නේ නැහැ. මොකද? මූලිකම මෙය සිංහල-දෙමළ ගැටුම් හැටියටයි මේ රටේ අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ යුර් යුර් සිද්ධීන් ඇති වුණේ. තමුත් පසුව ද්‍රවිඩ කොටස්වල සමහර අය රජයට විරුද්ධව වෙනම රජයක් ඉල්ලීමේ සටනක් හැටියට එය හැඩ ගසාගෙන තිබෙනවා. එවැනි උද්ඝෝෂණ කරන රටවල එම සටන් ඉක්මණින් නිම වෙන්නේ නැහැ. දිගු කලක් පවතිනවා. එම සටන ජයග්‍රහණය කිරීමේ උපක්‍රම ගොඩනගා ගැනීමේදී, විරුද්ධ පාර්ශ්වය හැටියට අපේ සහාය මේ රජයට දෙන්නට අප ලැගැස්සියි. එහෙම නැතුව අපේ මැදකොළඹ තුන්වන මන්ත්‍රීතුමා (හල්මි ඉෂාක් මහතා) කීව්වා වාගේ අපි ඉදිරිපත් කරන කරුණු දිනා ගැම වෙලාවේම වපර ඇසින් බලා, මේ අය එන්නේ අපේ සහායට නොවෙයි, දේශපාලන වාසි ලබා ගන්නා කියා කල්පනා කරනවා නම්, එසේ කල්පනා කර ක්‍රියා කිරීමෙන් මේ රට දෙකඩ වුණොත්, මේ රටේ ජාතියක් හැටියට, මේ රටේ වාසීන් හැටියට, මේ රටේ ජනතාව හැටියට මේ රටේ ඉතිහාසය ගැන සලකා බලන විට අප කිසිදේම කැමැත්තක් නැහැ. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වෙනවාට. එම නිසා,

රටේ සාමය පවත්වා ගැනීමට, රටේ ඒකීයත්වය රැක ගැනීමට රජය අපොහොසත් වූණේ මන්ද යන කාරණා ගැනත්, පසුගිය අවුරුදු දෙකක කාලය තුළ සිදු වූණු සිදුවීම්වල අවසානයේ "නිමපු" සාකච්ඡා දක්වා වන සිදුවීම් ගැනත් සලකා බැලුවොත්, තවමත් එම ප්‍රශ්නය විසඳන්නට බැරි තත්වයක රජය සිටින බවට පෙනෙන්නේ. එම නිසා මෙහි ඉතිහාසය ගැන සොයා බලා, කළ වැරදීම් ගැන හදුරා, විවේචනවලටත් කන් දී ඒ අනුව කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් සමාජන කරනවා.

ප්‍ර.හ. 11.17

පී. බී. කවීරත්න මහතා (වැඩබලන පුද්ගලික බස් ප්‍රවාහන ඇමතිතුමා)
 (ශ්‍රී. පී. ඩී. ංබිරත්න — **ਪනිඛ් තණ්හාර් පණ් චොක්රවාරත්ය ආනාමජ්ජා**)
 (Mr. P. B. Kaviratne—Acting Minister for Private Omnibus Transport)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, හදිසි තීරණ දීර්ඝ කිරීමේ විවෘතයේදී කරුණු කීපයක් පදනම් කර ගෙන වචන ස්වල්පයක් කතා කිරීමට මම බලාපොරොත්තු වෙමිනි. මේ අවස්ථාවේදී මෙම ප්‍රශ්නය ගැන වැදගත් කාරණා කීපයක් සඳහන් කිරීම ගැන බඳ්දේගම ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (අමරසිරි දෙවඩන්ගොඩ මහතා) මම ස්තූතියක් වෙමිනි. කෙසේ වූණත් අපේ රජය බොහොම ගැඹුරින් කල්පනා කර බලමින් - ලුහුඬින් නොවෙයි - මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුම් සොයා ගෙන යන බව එතුමාම දන්නවා. එතෙම දැනගෙනත් රජය අපොහොසත් වී සිටිනවාය කියනවා නම් ඒක කතාශ්‍රාවට කාරණයක්. එතුමාම දන්නවා, ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයත්, ජාතීන්ද වාදයත්, ඊටත් වඩා දුරට ගියොත්, තුස්තවාර්දයත් ඊටක ජනතාව අතර පැන නැගුණාම එය විසඳන්නට අමාරු බව, මන්ද? විවිධ පරමාර්ථ, විවිධ බලාපොරොත්තු ඒ ප්‍රශ්නය තුළ තිබෙන තිසයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, රජවී ගාත්වී අගමැතිතුමා මිත් ප්‍රශ්නය විසඳා ගත් ආකාරයට ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය අපත් විසඳා ගන්නටය කියා දැන් මේ සභා ගරහයේදී අපට එතුමා අවවාද කලා. නමුත් නොයෙක් අතින් ඒ ඊටට අනුකූල වන විධියට නොවෙයි, අපේ ඊටට අනුකූල වන විධියට, අපේ රටේ ප්‍රශ්නය ඇති වී තිබෙන ආකාරයට එම ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්නට අපි කල්පනා කරනවා. නමුත් ඊයේ - පෙරේද මිත් ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් මිත් නායකයා සමඟ සාකච්ඡා කර ගිවිසුමක් අත්සන් කළත්, ඊයේ නැවත වරක් පත්ඡාබයේ සටන්කාමී තරුණයන් මුඊ අගනුවර පුරාම පෙළපාලී ගිය බව එතුමා දන්නවා ඇති, පුවත්පත් මගින් දකින්නට ඇති. එයින් පැහැදිලි වෙන්නේ හිතන තරම් ඉක්මනට, මස කියන ඉක්මනට මෙම ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් ලබා දෙන්නට අමාරු බවයි. නිමපු සාකච්ඡාවලින් පසුව රජය බොහොම ඉවසීමෙන් ක්‍රියා කළ බව විරුද්ධ පාර්ශවය පිළිගන්නට ඕනෑ. අපි දරුද්‍රවු වූණේ නැහැ. රජය බොහෝ දුරට කල්පනා කර සම් සම් තීන්දුවලට, සාධාරණ නිගමනවලට බඳුසා විතරක් නොවෙයි, ඒ අනුව රජයේ පැනනෙන්න ක්‍රියා කලා. ඒක රජයේ පරාජයක් යයි කෙනෙක් කියනවා නම් ප්‍රශ්නයේ බරපතලකම ගැන කල්පනා කරන විට එතෙම වචන පාවිච්චි කරන එකක් වැරදි බව මම කියනවා. මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් අපි ඉන්නේ ජය පරාජය යන වචන පාවිච්චි කරන්නට තරම් අවස්ථාවක නොවන බව විරුද්ධ පාර්ශවයට මම මතක් කරන්න කැමතියි. රජය දිනුවාද, තුස්තවාර්දීන් දිනුවාද, රජය පැරදුණාද, තුස්තවාර්දීන් පැරදුණාද යනුවෙන් කථා කරන්නට තරම්, එතෙම තීන්දු ගන්නට තරම්, අවස්ථාවක නොවෙයි අපි ඉන්නේ.

රජයක් වශයෙන් අපට වගකීමක් තිබෙනවා. අපි තවත් රජයක් සමග-විශේෂයෙන් ඉන්දියාවේ අගමැතිතුමා සමග - සාකච්ඡා කර සම් සම් යුගද සාකච්ඡා මාර්ගයෙන් මේ ප්‍රශ්නය ලිහා ගන්නට හදන විට අපේ යුතුකමක් තිබෙනවා, සම් සම් තීන්දුවලට ක්‍රියාත්මක වශයෙන් බහින්නට. අපි සම් සම් තීන්දු ක්‍රියාත්මක කර තිබෙන බව අන්නයි. විරුද්ධ පාර්ශවයේ නායකතුමා (අනුර බණ්ඩාරණායක මහතා) කීවාහි, " යුධ හමුදාව පමණයි අපි බිම තැබුවේ, තුස්තවාර්දීන් නොවෙයි " කියා, එතන තුස්තවාර්දීන් නොවෙයි කියන එක සංයෝධනය කරන්නට ඕනෑ. තුස්තවාර්දීන්ගෙන් කොටසක් නොවෙයි කියා, සියලුම තුස්තවාර්දීන් යයි කියනවා නම් ඒකත් වැරදියි. රජයක් වශයෙන් අපි වගකීමෙන් යුක්තව වැඩ කරන අතර තුස්තවාර්දී කොඩියමවලින් කොටසක් වගකීමෙන් යුක්තව වැඩ කරනවා, එක කොටසක් වගකීමෙන් යුක්තව වැඩ නොකිරීම මේ සාකච්ඡා අතරමග තවත්වා නැවත වරක් ඊටක් ජාතීයත් අමාරු තත්වයකට ඇද ගෙලන්නට හේතුවක් නොවෙයි කියන එක අපි තේරුම් ගන්නට ඕනෑ.

එම නිසා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට මම එකක් කියන්න කැමතියි. ලංකා සමසමාජ පක්ෂයට හා ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට අපි ස්තූතියක් වෙමිනි. ඒ පක්ෂ මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධව හොඳ ආකල්පයක්-සුභවාදී ආකල්පයක්-දක්වා තිබෙනවා, වගකිවයුතු නායකයින් වශයෙන්. ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මැතිතුමා මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව ප්‍රධාන කීපයක්ම කර තිබෙනවා. එතුමා බොහොම පැහැදිලිව කර තිබෙන ප්‍රකාශයක් 1985 ජූලි 27 වැනි ද. " දවස " පත්‍රයේ වාර්තා කර තිබෙනවා, " ගිවිසුමකින් හෝ වගා තුස්තවාර්දී ප්‍රශ්නය විසඳා ගත යුතුයි. " කියා. " ගිවිසුමකින් හෝ " කියා එතුමා බොහොම පැහැදිලිව සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒක පාක්ෂිකව එක් කෙනෙකුට පමණක් සියයට සියයක් වාසි අත්පත් කර ගෙන මෙබඳු ප්‍රශ්න ජයග්‍රහණය කරන්නට බැහැ. එම නිසා ඒ පළපුරුදු ඒ දෙපොලඳයා බොහොම පිරිසිදුව ප්‍රධාන කර තිබෙන්නේ සම් සම් කොන්දෙයි ගිවිසුම් හා සම්මති ඇතිව හෝ හැකිතාක් ඉක්මණින් මේ ප්‍රශ්නය තුස්තවාර්දීන් අපි බිම තබන්නට තීන්දු කළ මේ අවස්ථාව ප්‍රයෝජනයට ගෙන විසඳිය යුතුයි කියන එකයි. ලංකා සමසමාජ පක්ෂය ප්‍රධාන කර තිබෙන්නේ ඒ ආකාරයටයි.

ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂයන් මේ අවස්ථාවේදී මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව දරන්නේ සුභවාදී ආකල්පයක්ය යන්න මගේ පොදුගලික හැඟීමයි. " පුනත්තත්‍රය යළි වලංගු කරනු " කියන මාතෘකාව යටතේ 1985 ජූලි මාසයේ 20 වැනි දෙනෙදුරාද " ඇත්ත " පත්‍රයේ කතූ වැකියක් ලියා තිබෙනවා. ඒ කථා වාක්‍යයේ බොහොම පිරිසිදුව සඳහන් කර තිබෙනවා, ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය සම්බන්ධව පුළුවන් තරම් ඉක්මණින් විසඳුමක් සොයා ගන්නට මේ අවස්ථාව ප්‍රයෝජනවත් කර ගන්නය කියා. පිළි බෙදෙන්නේ නැතිව, ඒකීය ගාවයෙන් යුතුව, ගැම කෙනෙක්ම සමගි සම්පන්නව මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් සොයන්නය කියා ඒ කතූ වැකියෙක් මේ රටේ ජනතාවට හා දෙපොලක පක්ෂවලට යෝජනා කර තිබෙනවා. මේ පක්ෂ දෙකම සම්මති සුභවාදී ආකල්පයක් මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව දරන එක ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් ලබා ගන්නට රජය අද දරන උත්සාහයට එක්තරා ප්‍රමාණයක අත්වැලක් වෙයි.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය වරින් වර මේ ප්‍රශ්නය පටලනවා ; අවුල් කරනවා. විරුද්ධ පාර්ශවයේ නායකතුමා - අනුර බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා - මේ විධියට ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. " ප්‍රාන්ත ආණ්ඩුක්‍රමය විසඳුමක් නොවනු නියතයි " කියා එතුමා කියනවා. අපි සාකච්ඡාවෙන් නිරණය කරලත් නැහැ, නිගමනවලට බැහැලත් නැහැ. තව ඒ නිගමන ජනතාවට දිලත් නැහැ. ඒ නිගමන තව අවසාන සාකච්ඡා බවට පත්වෙලත් නැහැ. නමුත් එතුමා අවසාන සාකච්ඡාවක් වශයෙන් මේ විධියට සඳහන් කරනවා, ඊටට කියනවා, " ප්‍රාන්ත ආණ්ඩුක්‍රමය විසඳුමක් නොවනු නියතයි " ඉන්දියාවේ ප්‍රාන්ත ආණ්ඩුක්‍රමය දුර්වල වෙලා තිබෙනවා, අසාර්ථක වෙලා තිබෙනවා. ඒ අසාර්ථක වූණු ප්‍රාන්ත ආණ්ඩුක්‍රමය ලංකාවට උපයෝගී කර ගන්නවා නම් වැරදියි කියා එතුමා එක වතාවක කියනවා.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ තවත් සමහර දෙපොලකගැයන් මේ පිළිබඳව විවිධ මත දරනවා. මම ඒ අයගෙන් ගොරවයෙන් එක ඉල්ලීමක් කරන්න කැමතියි. අද රජය සම්මති ඉවසීමකින් යුක්තව මේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දී තිබෙනවා. ඒ නිසා කරුණාකර අපට උඳවී කරන්න. කරුණාකර රටේ මතහේද නොඇවිස්සෙන ආකාරයට කථා කරනවා නම් අපට කරන උඳවී එපමණයි. රජයක් වශයෙන් අපි දුර්වල නැහැ. මේ රට පාලනය කරන්නට අපි දුර්වලයි කියා මැද කොළඹ තුන් වන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. හළුම් ඉෂාක් මහතා) කීවාහි. රජයක් වශයෙන් අපි දුර්වල නැති බව මම එතුමාට කියන්නට කැමතියි. අපි රජයක් වශයෙන් පිරිහීමට පත් වෙලත් නැහැ. අපි රජයක් වශයෙන් ඊට ඉදිරියට යන්නට හස නැහැ. අපි ජනදයකටත් හස නැහැ. එය අපි පැහැදිලිවම කියන්නට ඕනෑ. රජය සම් අදහසක් ගන්නොත් ඒ අදහස ජනතාව ඉදිරියට අරගෙන යන්නට ආත්ම ගක්තිය පිරිහී තිබෙන ආණ්ඩුවක් නොවෙයි. රජයක් නොවෙයි මෙය කියන එක මම මේ ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. එම නිසා ඒකට බියෙන් නොවෙයි, උඳවී ඉල්ලන්නේ. මේක යුතුකමක්. මේක වේලාවක්.

මම නමුත්තාන්දේලාව එකක් කියන්නම්. මම අකැමැතියි මේක කියන්න. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නමුත්තාන්දේලා අපේ අගමැතිතුමා කියූ දෙයට වඩා ඉන්දියාවේ හිටපු අගමැතිණිය කළ කථාවලට විකක් වැඩිපුර ගරු කලා. ඇහුම්කන් දුන්නා. මම අතින් මන්ත්‍රීතුමන්ලාව නොවෙයි මෙය කියන්නේ, විශේෂයෙන් අනුර බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාටත්, ගරු සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණියටත්. ඒ දෙපොළ මේ රටේ අගමැතිවරයා කියූ

ගන්න ඕනෑ වුණේත් බණ්ඩාරනායක මහතා ඒ සඳහා දුරදර්ශී විධියට මෙය හද තිබෙනවා. ඒ මොකද? ඒ ප්‍රදේශවල ද්‍රවිඩ බලය ලියලත්ත ඉඩක් තැනි වන විධියට මධ්‍යම ප්‍රදේශ වලින් ඊට එකතු කරන්නටයි එතුමා මහජන එක්සත් පෙරමුණේ ආණ්ඩුවෙන් මෙය සකස් කළේ.

ඊළඟට අපේ ගැරු ජනාධිපතිතුමා එදා ගිය 'පයින් ගමනක්' ගැන මෙහි කැරුණු කියා තිබෙනවා. එදා ඒ පයින් ගමන පිළියෙල කළේ මේ ගිවිසුමට විරුද්ධවයි. මෙහි මෙසේ කියා තිබෙනවා.

" බණ්ඩාරනායක - වෙල්වනායගම් ගිවිසුම රටට හානිකර බව එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ද වැටහුණි. එබැවින් ගිවිසුමට විරුද්ධව සටන් කිරීමේ නායකත්වය ගෙන ක්‍රියා කිරීමට එක්සත් ජාතික පක්ෂය තීරණය කළේ ය. බණ්ඩාරනායක - වෙල්වනායගම් ගිවිසුම අනෙකි කළ යුතු යයි කියමින් මේ කාලයේ දී එක්සත් ජාතික පක්ෂය රට පුරා රැස්වීම් පැවැත්වූයේ ය. මෙම රැස්වීම්වලට අමතර ව මහා සංඝයා වහන්සේලා ද හානා රැස්වීම් පවත්වමින් මෙම ගිවිසුම අනෙකි කළ යුතු යැයි ඉල්ලා සිටියහ."

පයින් ගමන ඒ විධියට යොදා ගන්නා. මේ පයින් ගමනට එකලොස් දෙනෙක් ගිහින් තිබෙනවා. කවුද?

" ජේ. ආර්. සමග මහනුවර බලා පයින් ම ගමන් කිරීමට කැමැත්ත දක්වූ අතිකුන් 11 දෙනා නම් හිටපු මන්ත්‍රීවරුන් වූ අ.ද. ද. අ.ද. ජයසිංහ, ඩී. ඩී. ඩබ්ලිව්. කන්නගර, පී. එච්. ඩී. ද සිල්වා යන මහත්වරුන් ද, කොළඹ නාගරික මන්ත්‍රීවරයෙකු වූ ආර්. ශ්‍රේමදාස මහතාත් සියරට පත්‍රයේ මුද්‍රණකරු වූ සිරිසේම රණසිංහ මහතාත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රාදේශීය සංවිධානකරු වූ ජනරතන සිංහපාල, එඩ්මන්ඩ් විජේසූරිය, පී. ද. අ.ද. ගුණතිලක යන මහත්වරුන්, වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයන් වූ එච්. ඩබ්ලිව්. ඒ. ජනරතන මහතා සහ අ.ද. ඩී. සුමනරත්න මහතාත් ය."

මෙන්න මේ අය එදා ගිවිසුම මොකද කළේ? නමුත්තාන්සේලා අද මේ කථා කරන දේ කරන්න බණ්ඩාරනායක මහත්මයා එදා පැහැදිලිව හිතා ගන්නා. ඒ හිතා ගැනීම ඒ අධිෂ්ඨාන විනාශ කළේ කවුරුවත් නොවෙයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අද නායක ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයාගේ මූලික උත්සාහය තිසයි. එය තැනැයි කියන්න බැහැ. එහෙම කටයුතු කළ එතුමා අද කියනවා, "මම මහජන සහයෝගය වුවමනා තැන" කියා. මොකටද? තිනි රිනි කඩල උතුරේ වෙතම රාජ්‍යයක් - ප්‍රාන්ත රාජ්‍යයක් - ඇති කරන්නට ඉඩ දීමට මහජන සහයෝගය ඕනෑ තැනිලි. එය රජයට අයිති වැඩක්ල. "මම මැතිවරණයකට යන්නෙන් තැනැ, ජනමත විචාරණයට යන්නෙන් තැනැ" කියනවා. "ඒ දෙකම නොකර කවුරු අකමැති වුණත් මම මේ කටයුත්ත කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා" ය කියනවා. එදා - අවුරුදු 28 කට කලින් - එහා කීව්ව දේ අද කරන්න යනවා. සිංහලයන් ආරක්ෂා කරන්න, බෞද්ධාගම ආරක්ෂා කරන්න, ජාතිය ආරක්ෂා කරන්න, සිංහලයන්ගේ ඉඩ කඩම් ආරක්ෂා කරන්න, රට ආරක්ෂා කරන්න, රට නොබෙදීමට ගත් ඒ ව්‍යායාමය අවුරුදු කීපයක් ගත වුණාට පසුව වෙනස් වුණේ කොහොමද? එදා සිටි පාලකයින් සම්බන්ධ ප්‍රශ්නයක් විසඳීමට ජාතික ප්‍රශ්නයක් විසඳීමට, ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයක් විසඳීමට උත්සාහ කළ අවස්ථාවේදී ඇති කළ තත්ත්වය මොකක්ද? එදා, දෙමළ ජනතාව පැහැදිලිව කියා තිබෙන දේ, වෙල්වනායගම් මහත්මයා පැහැදිලිව කියා තිබෙන දේ නමුත්තාන්සේලාට මතක් කර දෙන්න ඕනෑ. නමුත් අපට මේවා ගැන කථා කරන්න අවශ්‍ය තරම් වෙලාව තැනැ. ඒ වුණත් වෙල්වනායගම් මහත්මයා කියල තිබෙන කාරණය සම්බන්ධයෙන් පොඩි ඉභියක් දුන්නොත් හොඳයි කියා මම හිතනවා. වෙල්වනායගම් මහත්මයා එදා මෙන්න මෙහෙම කියල තිබෙනවා.

I am reading from the HANSARD of 26th November 1957, column 1477 :

"Our party's policy is based on the recognition of a few realities. First of all, we recognize that Ceylon is a sovereign State, as fully sovereign as Great Britain, or the United States of America or Russia. Our complaint in that connection is that, rightly or wrongly, the sovereignty has all been appropriated by the majority people, and all along the complaint of the Tamil people, and some of the representatives of that people, has been that they have no share in the power that must necessarily reside in a Government under a democratic set-up.

Our complaint is that the present Constitution is not one that is suited to the requirements of a country like Ceylon, which is peopled with races belonging to different linguistic groups. Our point of view

is that for a country of this type the proper democratic adjustment can only come by setting up a Federal Constitution. This is the aim and political objective towards which our party has worked for a number of years. I think I will be right in saying we have been returned at the last elections mainly on that policy, so much so that we think it will be wrong for our party, as at present constituted, to support an Amendment which asked for a separation of the country into two divisions."

මේ වෙල්වනායගම් මහත්මයා කෙලින්ම එදා කියපු කියමන. 'සෙපරේෂන්' එකක් ගැන ඒ අය බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ තැනැ. මේ රට ස්වාධීන, සේවරි, රටක් නැවියටයි ඒ අය කථා කරන්නෙ. අපේ රාජ්‍යයන් එංගලන්තයට වඩා තැන්නම් ඒ හා සමානව හොඳයි. අමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට වඩා හොඳයි. ඒ තත්ත්වයමයි අපටත් තිබෙන්නෙ. ඒ ශක්තියමයි අපටත් තිබෙන්නෙ. එහෙම නම් අපින් මේ තත්ත්වය වෙනස් කරන්න ඕනෑ තැනැ කියා එදා වෙල්වනායගම් මහත්මයා බණ්ඩාරනායක - වෙල්වනායගම් ගිවිසුම ගැන කථා කරද්දී කියල තිබෙනවා.

"I do not deny that the Tamil people have the inalienable right of self-determination, and if they choose to separate, and if they can by persuasion or by other means achieve separation, there would be nothing wrong about it. But the point that I make is that nobody has ever put before the Tamil people the conception that they should separate from the rest of Ceylon, and nobody has received a mandate for such an objective. Therefore, we object to, and will vote against, the Amendment of the hon. Member for Vavuniya (Mr. Suntharalingam)".

මේ අනුව පෙනෙන්නේ මොකක්ද? "ටැම්ල් කොන්ග්‍රස්" එකේ පොත්තම්බලම් මහතා ගෙනවා, කෙලින්ම රට බෙදීමේ යෝජනාවක්. පණතට - පණත ඉල්ලමින් රට බෙදන ඒ යෝජනාව ගෙනාවම තමයි. "අපට රට බෙදන්න ඕනෑ තැනැ" යි වෙල්වනායගම් මහතා කීවේ. "අපි එකම රටක එකට ජීවත් වුණු පිරිසක්. ඒ තියා අපට තවදුරටත් එකට ඉන්න ඕනෑ. ලංකාව පුරා රටක්. ඒකත් බෙදන්න අපේ පක්ෂය කැමැති තැනැ" යි. වෙල්වනායගම් මහතා කෙලින්ම කීවා. එවැනි තත්ත්වයක් එදා තිබුණා නම් රට නොබෙදා බලය බෙදා ගැරීමේ ක්‍රමයක් හරිසේසන්න එදා පුළුවන්කම තිබුණා නේද? ඒ තිබුණු වාතාවරණය තැනි කළ එකම පක්ෂය තමයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ එදා හිටපු නායකයෝ කළේ ඉතාම පහත් වැඩක්. දේශපාලන වාසි ලබා ගැනීම සඳහා එවකට තිබුණු ආණ්ඩුව විනාශ කරන්න කළ වැඩක් බවයි අපට කියන්න සිදු වී තිබෙන්නේ.

නමුත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ උදවිය දත් අපට කියනවා, ඒ විධියට වැඩ කරන්නේ ශ්‍රී ලංකා තිදහස් පක්ෂයේ අපයි කියා. නමුත්තාන්සේලා මේ ජන වාර්ගික ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් කරන සාකච්චාවලට විරුද්ධව අපි සාකච්චා කර තිබෙනවාය. කුමන්ත්‍රණකාරී ලීලාවෙන් කටයුතු කර තිබෙනවාය. ආණ්ඩුව පෙරලා දැමීමේ අදහසින් මහජනතා අවුස්සන්න කටයුතු කර තිබෙනවාය කියා නමුත්තාන්සේලාට ඔප්පු කරන පුළුවන්ද? අපි කීයි තැනක ඒ විධියට වැඩ කර තැනැ. අපි අපේ පාඩුවේ බලාගෙන ඉන්නවා. මේ ආණ්ඩුව අපේ සහාය ඉල්ලන්නේ මොන ක්‍රමයකටද?

පසුගිය දවස්වල අස්ගිරි මහා නායක ස්වාමීන් වහන්සේ ලංකාවේ තිබෙන සියලුම දේශපාලන පක්ෂවල නායකයන්, විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රධානීන්, මහා සංඝ රත්තය ආදී සියලුම කොටස් එකතු කර සාකච්චාවක් පවත්වා ආණ්ඩුවෙන් ඇහුවා, "මේ ප්‍රශ්නයේදී අපෙන් ආණ්ඩුව ඉල්ලන උදව්ව මොකක්ද?" කියා. ආණ්ඩුව කීවේ මොකක්ද, දන්නවාද? "අපි දත් තීරණයක් අරගෙන තිබෙනවා. ඒ තීරණයට සහයෝගය දෙන්න" කියන එකයි, ආණ්ඩුවේ පිළිතුර වුණේ. එහෙමත් කරන්න පුළුවන්ද? අතිගරු ජනාධිපතිතුමා කියනවා, "කවුරු එපයි කීවත්, කවුරු අකමැති වුණත් මම කරනවා" කියා. දත් ඒ තීරණය ගන්න ඇමතිවරුන්ට, මන්ත්‍රීවරුන්ට යම්-යම් තර්ජන දමනවා. එතුමා ඔව්ව උද්වේගයෙන් නොයෙකුත් තර්ජන කරමින් කරන්නේ, හය කීර්මක්. "උඹලා බලාගෙනයි, මම කියන විධියට වැඩ නොකළොත් 1989 දී තැන්නම් 1990 දී පැවැත්වෙන මහා මැතිවරණයට උඹලාට නොමිනෙන්න දෙන්නේ තැනැ, උඹලා අස් කරනවා" කියන එකයි. එතුමා කෙලින්ම නොකියා කියන්නේ. එතුමා ඒ විධියට තමන්ගේ පිරිස් හය වද්දනවා. තමන්ගේ පක්ෂය හය වද්දනවා. ඊළඟට මේ රටේ ජනතාවත් හය වද්දලා ජනතාවට හොරෙන් ගිවිසුම් අත්සන් කරන්න යනවා නම් මොකක්ද,

[ආනන්ද දසනායක මහතා]

සිදු වන්නේ? නිමිපු සාකච්චාවලින් හොඳ අදහස් ඉදිරිපත් වී යහපත් නිරන්වලට එළඹුණේත් නම් කවුරුවත් ඒවාට විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. නමුත් ඊට බෙද, ඊලාම්වැදිත්ට වෙනම රාජ්‍යයක් ඇති කර දෙන්න ගියායත් නම්, මොන නීති-ඊති තිබුණත් මේ රටේ ජනතාව නිකම් බලාගෙන ඉදිය, සාමයක් ඇති කරන්න පුළුවන් වේය කියා මම නම් ගිහින්නේ නැහැ. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති විමට අවකාශ සැලසීම තුළින් මේ ආණ්ඩුව කරන්නේ ඊට දැන් තිබෙන තත්ත්වයටත් වඩා හයානක තත්ත්වයකට ඇද දීමයි.

මේ අවස්ථාවේදී රජීව් ගාන්ධි අගමැතිතුමාට අප සතුතිවන්න වන්න ඕනෑ එකුමා මේ ප්‍රශ්නයේදී වැඩ කරන්නේ වෙන අය වගේ නොවෙයි. මේ ප්‍රශ්නය විසදීමට උදවු දෙනවා යයි එකුමා කෙළින්ම කියා තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳ ප්‍රකාශ ආදිය ඇතුළත් ලියකියවිලි මා ළඟ තිබෙනවා. නමුත් ඒවා කියවන්න අවශ්‍ය නැහැ. මේ ප්‍රශ්නය විසදීම සම්බන්ධයෙන් ඊට ඇතුළතට ඇවිත් ඇඟිලි ගහන්නේ නැත. ලංකාවේ ස්වාධීනත්වය තමන් ගරු කරනවාය, පිටින් ඉඳගෙන තමන්ට පුළුවන් උදව්වක් කරනවාය කියායි, එකුමා කියා තිබෙන්නේ. ඒ මොකද කිවොත් අනාථයන් හැටියට ලාංකිකයන් ලක්ෂයකට කිවිටු පිරිසක් ඉන්දියාවට ගිහින් තිබෙන තිසාය කියායි, ඒ අය කියන්නේ, ඒ පිරිසට කන්න බොන්න දෙන්න අපට සිද්ධවෙලා තිබෙනවා කියා එම්. ජී. රාමචන්ද්‍රන් මහතා කියනවා. ඒ මහත්මයා කියන්නේ මේ මිනිස්සු ටික ආපසු ගන්නය කියලයි. "අපට තිබෙන ප්‍රශ්නය මේකයි, මේක විසඳන්න බැහැ" කියලයි, ඔහු කියන්නේ. අපට කියන්න තිබෙන්නේ මේකයි. රජීව් ගාන්ධි අගමැතිතුමා ගත් පියවර ඉතාමත්ම ප්‍රශංසනීයයි. ඒ ගැන එකුමාට අපි සතුතිවන්න වෙන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම එකුමා කීවා පැය හයක් තුළදී ඉන්දියාවෙන් ත්‍රස්තවාදීන් පත්තන්නට පුළුවන්ය කියා. කෝ අපි ඒකට පියවර ගන්නාද? ඒකෙන් අපි ප්‍රයෝජන ගන්නාද? එහෙම නම්, පළමු පියවර වශයෙන් කළයුත්තේ ඉන්දියාවේ ත්‍රස්තවාදීන් නැති කරන ලෙස ඉන්දියන් ආණ්ඩුවෙන් නැත්නම් රජීව් ගාන්ධි අගමැතිතුමාගෙන් බලකර ඉල්ලා සිටීමයි. ඒ ඉල්ලීම උඩ, "උමලා කියන්නේ ඊට් පියුජීඒලාට ආපසු ගන්නේ? අපේ රටෙන් එහාට ගිය ඊට් පියුජීඒලා ඉන්නවා නම් ඒ අය තෝරලා මෙන්න මේ අයයි කියනවා නම් අපි ඒ අයට ගන්න යුද්ධම්" කියලා අපට කියන්න පුළුවනි. ඇයි මේ ආණ්ඩුවට එහෙම කියන්න බැර? එහෙම කරනවා නම් අපට කියන්න පුළුවනි. "ඔන්න දැන් අපේ 90,000 අපි ගන්නවා. ඊළඟට ඒ 90,000 හිටපු තැන්වලම අපි පදිංචි කරවනවා. ඒ සමගම තමුත්තාන්දේලා ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායම් ඉන්දියාවෙන් එල්වන්න, ඒ අය නැති කරන්න" කියා. අන්න ඒ තත්ත්වයේ දෙයක් ඇති කරනවා නම් හොඳයි කියා මම කියනවා.

පු. හා. 1152

වසන්ත උදයරත්න මහතා (අරනායක)
(නි.ඉ. වෘත්ත උපාධ්‍යාණ — 29,515෧෧෧)
(Mr. Wasantha Udayaratna-Aranayaka)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මම නම් කථාකරන්න ගිහගෙන සිටියේ නැහැ. නමුත් අපේ ගිහවත් කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කථා කලාට පසුව, මටත් ගිතුණ වටහා දෙක තුනක් කථා කිරීම සුදුසුය කියා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපි මාස්පතා මේ ගරු සභාවට එනවා මේ හදිසි නීතිය දික්කර ගැනීමට අවසර ඉල්ලන්න. ඒ හැම අවස්ථාවකදීම විශේෂයෙන්ම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා, මෙතැන කරන කථා දිහා බැලුවොත් අපට පෙනෙනවා එකුමන්ලා මාස්පතා එකම රෙකෝඩ් එක ගහනවාය කියා, විශේෂයෙන්ම කොත්මලේ මන්ත්‍රීතුමා මාසයකට වරක් මොනවාහරි කියනවාමයි. සමහරවිට එහෙම කරන්නේ කොත්මලේ මන්ත්‍රීතුමාත් මෙතේ ඉන්නවා කියා පත්තරේට ටිකක් යන්නට ඕනෑ නිසා වෙන්නට ඇති.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපි ඊයේ "දවස" පත්‍රයේ පොඩි අවිකල් එකක් දුන්නා. "විපක්ෂයේ නායක අතුරු බණ්ඩාරනායක විසින්" කියලා එහි සඳහන් වුණා. එකුමා සමඟ පියසේන ඉහල්විතාන කියන මහත්මයෙකු කළ සාකච්චාවක් ඇසුරෙන් එය සකස්කර තිබුණා. ඒ අවිකල් එකෙන් එකුමා මහත්මී අරගෙන තිබෙනවා මේ ප්‍රශ්නයට, උතුරේ ප්‍රශ්නයට, කවුද වගකිවයුත්තන් කියා පෙන්වීමට. ඒවාගේම මේක කොතොමද ඇති වුණේ කියන එක ඊටට ඒත්තු ගන්වන්නටත් එකුමා ඒ මගින් මහත්මීගෙන තිබෙනවා. "යුද්ධත්පී කාරයෝ නැත්නම් එක්සත් ජාතික පක්ෂය තමයි මේ ප්‍රශ්නය ඇති කළේ. මේ ප්‍රශ්නය ඔවුරුවන්හ සකස් කළේත් එය විසඳාගන්න

බැරුව දැන් සිටින්නේත් ඒ අයයි" කියන එකයි කියන්නේ. ඒ අතර, ඒ ඔක්කොම වැඩ ටික කරන්න පුළුවන් එකම ජනතා, එකම සමකා මේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ, සමහරවිට මැතිණිය, නැත්නම් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා වන තමන් යයි ඉඟියක් කරන්න එකුමා ලැස්ති වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අපි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට කියන්න ඕනෑ මේ අවස්ථාවේදීවත් කරුණාකරලා පැහැදිලිව ප්‍රකාශයක් කරන්න කියා මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න එකුමන්ලා මේ රටේ රජයට ආධාර දෙනවාද තුද්ද කියන එක ගැන. මෙතුමා දැන් කීවා අපි පැත්තකටවෙලා නිකම් බලාගෙන ඉන්නවා කියා. දෙවියනේ, පැත්තකට වෙලා බලාගෙන ඉන්නවා නම් කමක් නැහැ. එහෙමනම්, අපට මේ වැඩේ හොඳට කරන්න පුළුවන්. නමුත් පැත්තකට වෙලා නිකම් බලාගෙන ඉන්න එක නොවෙයි නේ කරන්නේ? අපට හොඳට පෙනවා මේ රටේ සත්යත්තාවය නැති කරන්න, මේ ප්‍රශ්නය විසඳනවාට එරෙහිව පුළුවන් තරම් කවල් දන්න, පුළුවන් තරම් කැපීලි දන්න, පුළුවන් නම් රටේ අසමගිය ඇති කරන්න හේද හදන්නේ? ඒවා කරලා මේ ප්‍රශ්නය උසින් බලයට එස්සායි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බලන්නේ.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(නි.ඉ. ඡායාර්ථ තඟ්‍රායාණ)
(Mr. Ananda Dassanayake)

ඒ තරම් පහත් තත්ත්වයකට වැටෙන්නේ නැහැ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය.

වසන්ත උදයරත්න මහතා
(නි.ඉ. වෘත්ත උපාධ්‍යාණ)
(Mr. Wasantha Udayaratna)

එද පටන් අද දක්වා තමුත්තාන්දේලාගේ කෙරුවාවල් මාස්පතා අපට පෙනවා. තමුත්තාන්දේලා කියන දේවල් අපට ඇගෙනවා. මට මතකයි [බාවා කීරීමක්] තමුත්තාන්දේ කථා කරන විට අපි මොකුත් කීවේ නැහැ. සම්පූර්ණයෙන්ම ඉඩ දුන්නා. මේ ඊයේ තමුත්තාන්දේලාගේ නායකතුමා කර තිබෙන සාකච්චාව පළමු ලිපියේ තිබෙනවා - ඒක තමුත්තාන්දේත් කියවන්නට ඇති - මේ ප්‍රශ්නයට වගකිවයුත්තේ යුර්ජන්පී කාරයන්ය කියලා.

මෙම හදිසි නීති ප්‍රකාශනය විවාද කෙරෙන සෑම අවස්ථාවකම මාස පතා තමුත්තාන්දේලාගේ නායකතුමා මොකක්ද කීවේ කියා මට මතකයි. දකුණු ඉන්දියාවේ ගරිල්ලා කඳවුරු පවත්වාගෙන යනවාය කියා එද අපේ ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමන් මේ සභාවේදී ප්‍රකාශ කළ අවස්ථාවේ තමුත්තාන්දේලා කීවේ මොකක්ද? තමුත්තාන්දේලා කීවා එහෙම දෙයක් නැහැ කියා.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා
(ඉ.ආ.ආ. ආර්. ඉ.ආ.ආ.)
(Mr. M. Haleem Ishak)

අපි කීවේ නැහැ.

වසන්ත උදයරත්න මහතා
(නි.ඉ. වෘත්ත උපාධ්‍යාණ)
(Mr. Wasantha Udayaratna)

තමුත්තාන්දේලා කීවා එහෙම දෙයක් නැහැ කියා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(නි.ඉ. ඡායාර්ථ තඟ්‍රායාණ)
(Mr. Ananda Dassanayake)

අපි එහෙම කීවේ නැහැ.

වසන්ත උදයරත්න මහතා
(නි.ඉ. වෘත්ත උපාධ්‍යාණ)
(Mr. Wasantha Udayaratna)

තමුත්තාන්දේලා කීවා; තමුත්තාන්දේලාගේ නායකතුමා කීවා.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා
(ඉ.ආ.ආ. ආර්. ඉ.ආ.ආ.)
(Mr. M. Haleem Ishak)

නැහැ, නැහැ.

වසන්ත උදයරත්න මහතා

(**শ্রী. வசந்த உதயரத்ன**)

(Mr. Wasantha Udayaratna)

ඉන්දියානු නානාපති කාර්යාලයෙන් දැනගන්න ලැබුණු විධියට එහෙම දෙයක් නැගූ කියලා කිව්වා. එද තමුත්තාත්සේලා කිව්වේ එහෙමයි. එපමණක් නොවෙයි. තමුත්තාත්සේලා කිව්වා ඉන්දියානු ආණ්ඩුව විරුද්ධ තත්වයකට අපි මේ රට ගෙනවාය කියා. ඒ වාගේ ප්‍රකාශවලින් තමුත්තාත්සේලා අපට පුළුවන් තරම් කරදර කළා. මේ රටේ ජනතාව තොමහ යටත්ත තමුත්තාත්සේලා පුළුවන් තරම් මහත්සි ගන්නා. තමුත්තාත්සේලා රටේ ජනතාව තොමහ යටා මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න පුළුවන් තමුත්තාත්සේලාට පමණයි කියා ප්‍රකාශ කළා. අපි අපේ ආයතනවලට ගියාම කවුරුත් මේ ප්‍රශ්නය ගැන අප හා කථා කරනවා. මහා සංසරත්නය කථා කරනවා. සැගෙන දැනීමක් ඇති අය විමසනවා. තොදන්න අයත් අහනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පාක්ෂිකයන්ගත් අහනවා. ඒ කවුරුත් ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපට කියන්නේ මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න පුළුවන් එකම ජනතා එකම සමනා කවුරුත් නොවේය. අපේ අනිගරු ජනාධිපතිතුමා පමණයි කියායි. එක හඩින්ම මුළු රටම ඒක පිළිගෙන ඉවරයි. [බාධා කීරීමක්] ඒක ඇත්ත. තමුත්තාත්සේලා බොරුවට කෑ ගහන්න එපා. තමුත්තාත්සේලා රට වටේ හැම තැනම යනවා. බෝධි පූජා පවත්වනවා. තමුත් එහි අරුත වෙන එකක්. තමුත්තාත්සේලා බෝධි පූජා පැවැත්වීමෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ මොකක්ද? තමුත්තාත්සේලා බෝධි පූජා පවත්වා පස්සෙන් ඉඳන් බලපොරොත්තු වන්නේ මොකක්ද? මේ ප්‍රශ්නය අවුලෙන් අවුලටම වැටෙවා! මේ ප්‍රශ්නයෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය විනාශ වේවා! ඒ මස්සේ අපට රජකම ලැබේවා කියායි තමුත්තාත්සේලාගේ ප්‍රාර්ථනාව.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(**শ্রী. ஆனந்த தஸநாயக்க**)

(Mr. Ananda Dassanayake)

නැගූ. නැගූ.

වසන්ත උදයරත්න මහතා

(**श्रী. வசந்த உதயரத்ன**)

(Mr. Wasantha Udayaratna)

අපි ඒවා දන්නවා. මුළු රටම දන්නවා. හිතන්න එපා මේ පසුපස ආයතනවල ඉන්න මන්ත්‍රීවරුන් ඒතරම් මෝඩයෝ කියා. අපි මේ අවස්ථාවේදී බොහෝම ගෞරවයෙන් මතක් කරනවා. පැත්තකට වෙලා නිකම් ඉන්නවාය කියන්නේ නැතිව රජයට මෙන්න මේ විධියට ආධාර කරනවාය කියා කියන ලෙස. තමුත්තාත්සේලාගේ නායකත්වයට කරුණාකර කියන්න. ඒ බව කියන්න කියා.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(**श्रী. ஆனந்த தஸநாயக்க**)

(Mr. Ananda Dassanayake)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, රජයට ඕනෑ තම් රජය කියන්න ඕනෑ මෙන්න මේ ටික කරන්නය කියා.

වසන්ත උදයරත්න මහතා

(**श्रী. வசந்த உதயரத்ன**)

(Mr. Wasantha Udayaratna)

කරුණාකර අපට කවල් දැනෙන නැතිව, රට කොමහ යටත්තේ නැතිව අපට ඉඩවත් දෙන්නය කියා අපි ඉල්ලනවා. ඒ වැඩේවත් කරන්නය කියා තමුත්තාත්සේලාගෙන් අපි ඉල්ලනවා.

මේ රටේ ජනතාව ඉන්දියාවේ ගරු අගමැතිතුමාට ගිරිෂ ප්‍රණාමයෙන් ගරු කරනවා. ඒ වාගේම පසුපස සිටින මන්ත්‍රීවරුන් වන අපි අපගේ ස්තුතිය හා ගෞරවය එතුමාට පුද කරනවා මේ ප්‍රශ්නය ලියා ගැනීම සඳහා අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයටත් වඩා එතුමා අපට ආධාර කීරීම ගැන. ඇත්ත වශයෙන්ම අද මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව ලීඩ්ල් වානාවරණයක් ඇති වුණා නම් අපට හුස්ම ගන්න පුළුවන් වානාවරණයක් ඇති වුණා නම් එය ඇති වුණේ මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමේ ලක්ෂණ පහල වෙලා තිබෙන නිසාය කියා අපට තේරුම් ගන්න පුළුවන්. අපි විශේෂයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි අපේ අනිගරු, ජනාධිපතිතුමන්, ඉන්දියානු ආණ්ඩුවේ ගරු රජීව් ගාන්ධි අගමැතිතුමන් අතර ඇති වූ සාකච්චාවලින් පසුව ඇති වූ මූලික ලක්ෂණයි මේ කියා.

අපි දන්නවා. උතුරේ ජනතාව මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගෙන සාමකාමීව ජීවත් වෙන්න බොහෝම ඕනෑකමක් දක්වන බව. කිහිප දෙනෙකු හැරෙන්නට, මේ ප්‍රශ්නයෙන් විනාශ වෙන්නට ඒ උදවිය මහත්සි ගන්නේ නැගූ. තමුත් තුස්තයන්ගේ තොයෙක් තොයෙක් වැඩ කටයුතු නිසා අද මුළු උතුරුකරයම ගංසාකර තත්වයකට පත් වී තිබෙනවා. එම නිසා මේ රටේ බහුතර ජනතාව වන සිංහල ජනතාවත් සමග අවුරුදු සිය ගණනක් ජීවත් වූ අන්දමටම අනෙකුත් සම්බන්ධකම, අනෙකුත් ගරුත්වය, අනෙකුත් විශ්වාසය තවදුරටත් තහවුරු කරගෙන මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගැනීමට එකම අත්වැල් බැඳ ගෙන ඉඳිරියට එන්නය කියා උතුරේ ජනතාවගෙන් ඉල්ලා සිටීමක් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(**சுருப் பிரதீத தலைவர் அவர்கள்**)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please ! The sittings is suspended till 2 p.m.

රැස්වීම ඒට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිවුවන ලදීත්, අ.හ.2 ට නැවත පවත්වන ලදී. *அதன்படி, அமர்வு யி. ப. 2 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாகிறது.*

Sitting accordingly suspended till 2 p.m. and then resumed.

අනිල් මුණසිංහ මහතා (මතුගම)

(**श्रী. அனில் முணசிங்ஹ — மதுகம**)

(Mr. Anil Moonesinghe-Matugama)

Mr. Deputy Chairman, this debate is a very important one in the history of our country. We of the Sri Lanka Freedom Party are extremely concerned and worried about the future of our country. Ever since I came to this House I have been advocating consensus politics as a way of going forward in the development of the economy of the country, the preservation of democracy and the rights of the people. My good Friend the hon. Member for Gampaha is, of course, worried about the pattern from England—the Westminster pattern, as he says. I do not know what he means by that. Certainly, as far as the Sri Lanka Freedom Party is concerned, we believe that parliamentary democracy is essential for the development of our country and even for the development of socialism, which we envisage in the not too distant future.

Now, Sir, as far as the Government is concerned, we have seen many contradictory policies expressed within the Government. Of course, in any coalition government there tends to be different emphases and different ideas being expressed at various times. But the proposition of Cabinet responsibility is a very important one in the concept of parliamentary democracy, which we pursue. I want to say very clearly that the Hon. Minister of National Security has been by and large very consistent in the advocacy of policies. Of course, I am not saying that he has been always consistent in the matter of the development of national security, and I do not blame him because he has to take it from scratch, so to speak, and has been responsible for the development of a strategy for the defence of our country. I want to say that the Hon. Minister of National Security and the Hon. Minister of Rural Industrial Development have been the two people who have been consistently, in their way, putting forward a policy for the Government which has been a policy of zig-zagging from this side to the other.

[අතිරේක මහතා]

The Hon. Minister of National Security has from the very beginning, ever since he went for discussions with the late Mrs. Indira Gandhi and with other leaders of India, and after Mrs. Gandhi's demise the discussions that he had with Rajiv Gandhi, consistently advocated friendship with India while at the same time pointing to mistakes in Indian policy generally, allowing persons to have training camps in India, and so on. But, of course, we are all politicians, Sir. We recognize that Mrs. Gandhi was facing a crucial election, a matter of life and death for her, and the votes of Tamil Nadu were very important. So we have to take that also into account. I think His Excellency the President too has expressed that view publicly, that the Indian Government's attitude must be looked at from the point of view of India's own internal problems, because if there is a failure of Indian democracy then certainly there is a very much greater threat to Sri Lanka than if it were to continue as it is now.

Earlier on, even as far back as May 1984, the Hon. Minister of National Security has been saying :

"There is a conspiracy to divide the country by provoking the Indian government to send its army to Sri Lanka.

Unless we act with utmost caution and restraint a serious situation to the Country's security would arise.

We should refrain from making any statement, taking any action or behaving in a manner that provokes the government of India.

That was from the "Sun", page 3, of 29.5.84.

Then he continues :

"We should aim only at our real opponents. But if we try to castigate others we would really be in trouble

Some people are making statements that the central government of India is against Lanka. If by making such statements India was also forced to join opponents of Sri Lanka we would be the losers".

He goes on to say :

"The issues should be handled with caution. One cannot solve them by making boastful statements but only by wise action."

I think this is a very balanced statement. I quoted this even earlier. I said that this represents a correct type of policy towards India.

Then again I quote from the "Daily News" :

"After his return from discussions with the Indian Prime Minister, Mr. Rajiv Gandhi, National Security Minister Lalith Athulath Mudali yesterday described his talks with Indian Prime Minister Rajiv Gandhi as most constructive and helpful and said that all aspects of bilateral relations between the two countries had been discussed."

He went on to say that he thought that Mr. Rajiv Gandhi was very helpful, and he expressed confidence that gradually the Indian Government would come to recognize the point of view of Sri Lanka. That is exactly what has happened. Now, there is consistency in the

ideas of the Minister of National security, and I want to show you that those ideas were not very far removed from those of the Sri Lanka Freedom Party. But when we expressed these ideas both here and outside we were called traitors, we were castigated as fifth-columnists, as people who are going to sell the country to India, and so on. I will come to that also.

In addition to the Hon. Minister of National Security, the Hon. Minister of Rural Industrial Development has also been consistent, and I think he is also one who has led the Government to the present position of discussing with various people who are involved in the ethnic problem from the Northern point of view. When Mrs. Bandaranaike expressed the view that we should have discussions with the terrorists, with the other side, she was castigated over and over again as a person trying to sell the country. They criticized her violently. But let us see what the Hon. Minister of Rural Industrial Development says. I am quoting from the "Sun" of 8th May 1985 :

"If the government can entertain the Palestine Liberation Organisation, which is committed to violence to achieve its ends, the government's position that they cannot negotiate with the terrorists because they have resorted to violence becomes a petty excuse. I am not advocating recognition for the terrorists, but I feel the terrorists have been used as an excuse for too long."

In other words, he too advocated discussion with the people who were fighting on the ethnic issue as far as the North as concerned. So Mr. Thondaman also can justifiably get up and say, "Look, you have attacked me, you have said various things about me, but now you are carrying through the same policies that I have advocated." On the other hand, the Government seems to have had a division, a schizophrenia. I quote from the "Daily News" of 3.2.85. It is continued from page one.

"The Indian secret service, R. A. W. (Research and Analysis Wing of the Cabinet secretariat) is said to have drawn up the document last month on Prime Minister Rajiv Gandhi's personal orders".

That is about the possibility of invading Sri Lanka. So you can see what the UNP view was about Rajiv Gandhi. Many members of the Working Committee were very upset by this and they wanted His Excellency to go into all these matters. Then we had the hon. Member for Kaduwela (Mr. E. P. Paul Perera) declaring his own private war against India and attacking India on the Floor of this House.—That seems to be another perspective within the UNP.

Now let us try to analyse the views of people who represented that anti-Indian position which the Hon. Minister of National Security adverted to. I am quoting from the "Daily News" of 29.05.84.

I am quoting from page 3 of the Daily News of 29th May, 1984.

Prime Minister R. Premadasa said on Sunday that some SLFPers seemed to think that Sri Lanka was still a colony. "That is the only explanation one could give to their present attitude of subservience to India".

What is the subservience ? Telling this Government to have discussions with the Indian Government and with various parties in order to bring about a peaceful settlement was portrayed as subservience to India.

To continue :

He could not understand why the SLFPers in Parliament were scared of India. He had told them that if they were scared they could take refuge in India.

Again, the Daily News of 14th August 1984 has reported the Prime Minister as having said : "Terrorists are mercenaries of a foreign power."

Now obviously despite their being mercenaries of a foreign power, we are discussing with them, we have given many concessions, we have released a number of them and we have reduced the curfew, made certain moves in the direction of peace and quiet. So these are the contradictions I see in Government policy. The Hon. Prime Minister asks these question :

Do they think the SLFP of Mrs. Bandaranaike is capable of safeguarding the independence, sovereignty and the unity of the country ?

Well, let history judge us. What did we do in 1971 ? Is that not precisely what we did ? We had the assistance of India and Pakistan, which were soon to go to war. We had the assistance of China, Yugoslavia, Britain, from all over the world.

To continue :

Is the SLFP loyal to Sri Lanka and if so, why have they failed to demand India to expel the Sri Lankan terrorists ?

We have always been on record that if there are terrorists camps, which I must say at the beginning we did not agree just because of the statement made that there were terrorists particularly when the Indian Envoy here denied that, but once we realised that there were terrorist camps we did not rush into it but we have always demanded the extinction of those camps in South India.

To continue :

Did not the SLFP support the terrorists by opposing the Anti-terrorist Act ?

Now Sir, all these are very good debating points and points on the platform. But as far as a solution to the problem is concerned, these are a very far cry.

Contrast the attitude of the Hon. Minister of National Security with the other lines followed by the leadership of the United National Party, namely, the Prime Minister.

I am quoting from the Weekend Sun of 16th December, 1984 : "*Premier speaks out at UNP Sessions - India is the biggest stumbling block.*"

Just consider the statement made by Prime Minister Rajiv Gandhi a few days ago ! Our Cabinet of Ministers strongly protested against this statement. Both his excellency the President and the Cabinet of

Ministers issued a counter statement. I am very glad that our Minister of Foreign Affairs had publicised this statement. Now I would like to make clear to you what surfaces when we analyse the statement made by Prime Minister Rajiv Gandhi and the statement issued by us. The reply given to Prime Minister Rajiv Gandhi by our Government proves three facts. What are these three facts -

- (a) India utters untruths about Sri Lanka ;
- (b) India encourages the terrorists of Sri Lanka ; and
- (c) India interferes with the internal affairs of Sri Lanka.

and so on. Even if all these things were true, you do not state those things on the floor of this House. Those are matters which have to be taken up at other forums. So, therefore, this is what I am trying to show you, Sir, that as far as we are concerned we have been consistent in our policy. We have said, have discussions and try to settle the problem but not at the expense of the Sinhalese people. This is a very important matter because in the same speech the Hon. Prime Minister has said that, as far as the UNP is concerned, they wish to ascertain the wishes of the people. Over and over again he says that, as far as the UNP is concerned they do not agree to Annexure 'C'. Over and over again in this Chamber the Hon. Prime Minister and many Members of the Government have said that they are against Annexure 'C', which is one of the documents produced during the discussions at the All-Party Conference.

Now, this Annexure 'C' is a very interesting document. In fact, the Hon. Prime Minister himself gave me this particular copy which was released on 8th January 1984 and said, as far as the UNP is concerned, the Government is concerned, they will never agree to Annexure 'C' Now, what are the points in Annexure 'C' ?

"The District Development Councils in a Province be permitted to combine into one or more Regional Councils if they so agree by decisions of the Councils and approved by Referendum in that district.

In the case of the District Councils in the Northern and Eastern Provinces respectively, as they are not functioning due to the resignation of the majority of Members, their union within each province to be accepted".

That is without a vote, and so on.

"The legislative power of the Region would be vested in the Regional Councils.

The Regional Councils will also have the power to levy taxes, cess or fees and to mobilise resources through loans, the proceeds of which will be credited to a Consolidated Fund set up for that particular region to which also will be credited grants, allocations or subventions made by the Republic.

Provision will be made for constituting High Courts in each Region.

The armed forces of Sri Lanka will adequately reflect the national ethnic position.

A national policy on land settlement and the basis on which the Government will undertake land colonization will have to be worked out".

[අතිරේක මහතා]

So, Sir, we have come to a position today where, at Thimpu, we have gone beyond Annexure 'C' in many aspects, and as far as the Sri Lanka Freedom Party is concerned, we are not able to agree to those departures of view from what the majority community and the majority of that majority community hold. It is our position that any change in the relationship within the Constitution, which may in any way upset the balance of power, should be taken to the people, as the Hon. Prime Minister over and over again. The Hon. Minister of National Security has also said, that we should go and ascertain the wishes of the people regarding these arrangements and agreements which are going to be arrived at. That is a cardinal position as far as the Sri Lanka Freedom Party is concerned.

Now, the United National Party is not taking a consistent view. There is a division within it. We can see, for instance, a different point of view if you read the Hon. Prime Minister's latest novel "Golu Muhuda".

ලලිත් ඇතුලත් මුදලි මහතා

(තිரு. ලලිත් අත්තුලත්මුදලි)

(Mr. Lalith Athulath Mudali)

That is a novel.

අනිල් මුණසිංහ මහතා

(තිரு. අනිල් මුණසිංහ)

(Mr. Anil Moonesinghe)

It is a novel; a very important novel at a very important stage in the history of our country and in that novel there is a Minister called Thondila who seems to be all the time trying to sell the Sinhalese down the river! Therefore, we see nuances within the Government and I feel there is going to develop a crisis within the Government before long because these things are going to come out into the open. Already, one Minister has been ejected from this Government, the hon. Member for Kelaniya. We do not know how many other casualties there will be within the Government.

The Government itself must speak with one mind. His Excellency has been very clear. I think. Very often he has stated his position clearly and sometimes very frankly but unfortunately within the Government itself there is no unanimity on this question. The talk is still muted. The dispute is still muted because nobody wants to come out into the open. Everything is being done in the shadows, in the dark and before long you have to come out into the open with these differences. That is where I say that the Government will have a crisis of the utmost importance.

I would also like to refer to the position of this honourable House. Eight of us in the Sri Lanka Freedom Party represent 2 1/2 million voters approximately. - [Interruption].

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(තිரு. අනුර බණ්ඩාරනායක)

(Mr. Anura Bandaranaike)

40 per cent.

ලලිත් ඇතුලත් මුදලි මහතා

(තිரு. ලලිත් අත්තුලත්මුදලි)

(Mr. Lalith Athulath Mudali)

Less than 30 per cent in the 1977 election.

අනිල් මුණසිංහ මහතා

(තිரு. අනිල් මුණසිංහ)

(Mr. Anil Moonesinghe)

Whatever it is, it does not in any way reflect. If you take the Presidential Election, which after all is the latest concensus [Interruption] the last one available, the 8 SLFP members represent 2 1/2 million voters. Surely, this is not an equitable thing. It is not a democratic thing. I will tell the hon. Minister of National Security if tomorrow you come to an agreement at Thimpu or any other place and try to implement these proposals that are now being put forward and you being to have elections again in the North and you have 16 Members from the North coming into this House, once more they will reflect the position that they are the leaders of the Opposition. they will get the leadership of the Opposition. I ask the hon. Members opposite, is this what want to do in this House once more ?

You have brought in many laws which are not being used at all. The 6th Amendment was brought in. Tell me one instance where the 6th Amendment had been used by you? Why did you bring it? For cosmetic purposes. The 6th amendment, may I remind you, Sir, is the one which said that the advocacy of the division of this country was against the law and there were certain penalties that were to follow on people who advocated a division of the country. Now tell me, have you in one instance even done anything about these people? But on the other hand, the Janatha Vimukthi Peramuna, who were your friends, whom you released in 1977 what have you done to them? They are still an illegal party. The other day in my area some JVPers were listening to a cassette recording and they were having a discussion, all of them were arrested and taken away by the CID. - [Interruption]. In other words, you seem to be attacking the Sinhala elements who are a threat to you but you have not done so in a single instance where people have been advocating the division of this country.

ඩොක්ටර් ඩී. එම්. බී. සිරිල් මහතා

(ආචාර්ය කලාතිලි පී. ආර්. ඩී. සිරිල්)

(Dr. P. M. B. Cyril)

The hon. Member for Baddegama, when he spoke, said that he wanted the former Members of the North to be back in Parliament.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)
No one said that.

සෙවෙනාවරය පී. එම්. බී. සිරිල් මහතා
(வைத்திய கலாநிதி பீ. எம். பி. சிதில்)
(Dr. P. M. B. Cyril)

Yes I was following him. There is no consistency in your party itself.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

My good friend has mistaken the argument. I am not saying that they should not come. Of course, they must come. They must represent their people. I do not know who will come, whether it is the TULF or the PLOT or the LTTE or the Tigers or the Cats will come here. They will come here, but what I am trying to say is, as long as you keep this framework of an attenuated Parliament, of a Parliament that does not reflect the views of the people of this country, you will have them coming in again as the leadership of the Opposition. And this time it may not be Amirthalingam, it may be Prabhakaran who comes here. Therefore, you will have to think in a different way from what you have been thinking up to now. We of the SLFP are prepared, at this crucial stage in the history of our country, to help. We have always said that but you must do it to achieve a consensus of the people of this country. The UNP and the SLFP today represent, I would say, 95 to 98 per cent of the views of the people of this country, but when you attack us as traitors at public meetings, how can you call for a consensus? Therefore, Sir, I want to know from the hon. Members opposite, is it the policy of His Excellency and the Hon. Minister of National Security that this Government is following? Or is it the other view of those who have attacked India and continue to look at any settlement with suspicion? This is what the Government must answer and we ask you also.

You are in charge at the helm of affairs in this country and what has happened in the past two to three years? Once again we have been attacked. Our armed forces have been weak. Our police who are not a fighting force have been asked to fight. Are we getting prepared for the attacks that are to come? Because, I can tell you, Sir, as far as we understand, the people who are at the discussion table at Thimpu are removing all their forces from South India and they are bringing them to the north of Sri Lanka and they are amassing today with arms, with supplies for a massive attack on our country, on the south of this country. And are we prepared in that situation? What you should pursue is to have a united effort on that part the Sri Lankan people, the Sinhalese community in order to safeguard our country from the tragic position in our country's history.

4 - A 085119 (85/07)

ලලීත් ඇතුළත් මුදල මහතා
(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

Mr. Deputy Chairman, I have listened to many Emergency Debates. Some of the speeches are undoubtedly relevant, but others do not even touch on subjects remotely concerning the Emergency, whilst others cast aspersions on many patriotic Sri Lankans and I wish I did not hear them.

One of the saddest moments in this Debate was the moment when the hon. Member for Kalawana started making some humorous remarks about the home guards. I suppose, for those who live here quite secure, laughing at the home guards and poking fun at them is very easy, but for those young men who have volunteered when they need not have volunteered, who have gone through training with hardly any recompense, those who are putting their lives in jeopardy in order to safeguard their families, their villages and all of us, the least thing we can do is to stop poking fun at them. It does happen that, when a group are trained and trained quickly, trained in Emergency, pushed through a crash course, sometimes they make mistakes. We must not condone those mistakes, but we must seek to correct those mistakes. We must not seek to poke fun at those people who are doing their best in very, very difficult circumstances.

We hear stories about terrorists seeking to pressurize and threaten Sinhalese villages in areas where they are near to Tamil-speaking villages. Even yesterday an effort was made. The police and the army cannot be everywhere and yesterday the only people who fired back in that village and destroyed the terrorist vehicle were home guards. So let us stop sitting in the drawing rooms and making that kind of criticism about young people, those home guards, and Sir, I want publicly, on the Floor of this House, to salute them for their courage and their bravery.

Then, we had a usually interesting speech from an hon. Member of a minor party. He was talking about the Port of Colombo. Unfortunately he does not know what the Port is about. He talked about some irregularity in the recruitment of seamen and asked, "වරාය අධිකාරිය මේ ගැන මොකවත් කරන්නේ නැත්තේ මොකද?"

I think if he looked into the Gazette about the subjects and functions, he would know that the Ports Authority has nothing to do with the recruitment of seamen. The hon. Member then spoke about a ship. - [Interruption]. I will come to the lady's name later. He mentioned some name of a queen and said

"රජය මේ ගැන මොකවත් නොකරන්නේ මොකද?"

Sir, if he had taken the pains to look into these matters rather than pick up information on the streets as one goes along, he would have found that the particular matter of this ship is the subject matter of a case in the courts of this country. There is a case going on and all

[ලලිස් ඇතුළත්වූදලි මතක]

that information can very well be placed before the courts and we will accept the decision of the court. Let us be a little more responsible in these matters.

There was also an allegation about a person who is supposed to have defrauded some people and there were all sorts of stories about why nothing was being done about it. I am very disappointed with this kind of attempt to use Parliament as a substitute for investigation. The investigation procedure in this country is something connected to the judicial process of the country. We should stop making unsubstantiated allegations about any particular investigation.

I know that there are some hon. Members like the hon. Leader of the Opposition and the hon. Member for Matugama and the hon. Member for Attanagalla and many Members of the Government Party who, whenever they speak about some matter under investigation, they either tell it to us informally or, if they feel strongly about it, take it up at the Consultative Committee of the Ministry of Defence or National Security. Those are the places where these things must be discussed. If one has to come out with information on the Floor of this House one is only helping the offender. In this particular case, I am informed that after this speech was made by the hon. Member in this Debate, the person who was under surveillance by the security authorities had attempted to escape and the security authorities who were waiting to get an even stronger case on the matter, were forced to take further steps because of this speech. This is a classic example of how a perfectly sensible investigation was, in fact, almost thwarted by a speech which, I am sad to say, was not normally within the standards of responsible conduct within Parliament.

I would urge hon. Member and say to them that in future if they have any individual matter to bring up, to please bring it up in the first instance at the meeting of the Consultative Committee. We are only too glad to give you any information, we are only too glad to explain what is being done but it will be counter-productive if the normal procedures concerning the investigation of an offence or surveillance are to be disclosed in the House in the open. Nowhere in the world are such things done! I cannot comment on investigations until they are over.

There was also some comment about some arms deal. Well, the proper legal procedures are being followed. I can assure you that however high or lowly placed the person, the law will be followed. We will not change the law to show favour to anybody. We fear nobody but the legal process takes time. That procedure has to be followed and if we do not follow that procedure, we can be taken before the Supreme Court. Therefore, I urge

hon. Members who have not had experience of these things to please follow the experience of other hon. Members and not rush in where angels fear to tread! These are not matters that should be discussed in the course of the Emergency Debate.

I have with me a whole catalogue of allegations. I will just go through them although I never intended to do that. One was about a ship in the port. There was also some allegation about the Ports Authority receiving some telephones. I have instructed that no telephones have been received by any member of the Ports Authority. If any hon. Member wants to have an investigation into this matter, he is quite welcome to have it. Then, reference was also made to containers. Containers are not examined by the Ports Authority. They can only be examined by the Customs. I know that the Customs are doing a tolerably good job and further steps are being taken to ensure that containers are not misused. I can tell you that it is not arms but it is a lot of smuggling in containers that we have to deal with.

I have already spoken about the recruitment of seamen and about frauds. Then there was something about a waiver. An allegation was made that the Ports Authority is waiving charges. If the hon. Member had looked at the Ports Authority Act and the Regulations – and we presume that hon. Members generally make themselves knowledgeable about matters on which they decide upon – he would have known that neither the Chairman of the Ports Authority nor its Managing Director has any legal power to waive charges. They have only the power to waive penalties. That power is given to the head of any institution like the port and they deal with problems in the ordinary way. If any ordinary charge has to be waived, it has to be put up to the Minister in charge and I can tell you that I will never waive any charge except for a charitable organisation recommended by the Minister in charge of charitable organisations and that happens very, very rarely.

Anyway, I wish to congratulate the hon. Member for Maharagama (Mr. Dinesh Gunawardena) for showing great enthusiasm about the port. I have noticed, with great satisfaction, that his enthusiasm about the Port has increased, particularly after the Ports Authority decided to close the office of the MEP Union inside the harbour. This was done, unfortunately, because the MEP Union does not have even a thousand members. I hope the one was not the reason for the other. Even without the MEP office in the Port, I hope the hon. Member will continue with his great enthusiasm about the Port but I wish that he will be well informed about the rules and regulations concerning the Port and get the facts correctly. We welcome criticism, criticism based on facts. No Minister can know everything that happens. We rely on the Government Members and

hon. Members of the Opposition to bring to our notice matters which we will inquire into. I want to assure the hon. Member for Maharagama that I will inquire into any allegation he brings forward because, however trivial an allegation, it must be and will be inquired into. But, if the substitute for argument is false innuendo, innuendos which get headlines but do not take the argument forward, then I would say, with great respect, that it is a waste of time.

I was listening to the speeches made by hon. Members of the Opposition and may I start with the speech of the hon. Member for Matugama (Mr. Anil Moonesinghe) because I was here at the time. I want to say that we have to move towards a situation where we do not have any major difference of opinion on the question of how to resolve the ethnic issue.

You mentioned the UNP and SLFP because they are the two major parties in the country, but even for the other parties, it would be desirable to have, as far as possible, basic understanding of what the whole thing is about. To do so, I would urge that we abandon arguments which seem to suggest that we are selling our country. Let us be clear about it. At Thimpu or anywhere else, Sri Lanka is not up for sale. It is because we do not want to sell the country, it is because we want to resolve the problems of this country which concerns all its citizens, that we would like to continue and press on with the discussions at Thimpu. But, saying that there is a plot to sell out the country as if it is some kind of auction sale or slave market, does not help anybody. It does not help the accused, nor does it help the accuser. Let us talk about details, let us talk about methods, let us talk about procedures and let us talk about something concrete, something productive and where ideas can be exchanged rather than on arid things and saying that that is being sold out or that is made somewhere else or that is somebody else's imposition.

The hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama) made a point – and I think other hon. Members also did – and said, “Let us keep the people informed”. Nobody is questioning that. This is a democratic country and the people have to be kept informed. More so, if you want whatever solution is arrived at, to stick, then you must necessarily have a situation where the public understand and accept it. Nobody doubts that. But the difficulty is to keep the people informed. How do you apply that principle? There is a suggestion that we are not doing so. I am sorry, that is not correct. If you look at the ‘Daily News’ of 18th July 1985 and all the other newspapers of that day you will find that there is a statement made by Dr. Anandatissa de Alwis, Minister of State, as the Cabinet spokesman, setting out everything that the Cabinet was told about the Thimpu talks. I am glad the hon. Member for Maharagama, however, tabled that. He tabled that for a different purpose. He said, “Well,

there's a sellout.” But the point I am on is that the Government, as far as it can, wants to keep the people informed. But keeping the people informed does not mean to say that every word, every aside, every quiet discussion in the lobby should be broadcast. You can never get a settlement like that. In some of these talks it is not merely the public position, they say, that matters. Quite often people make statements in public but in the corridors they say, “These are matters we are prepared to negotiate.” We must allow room for quiet discussion in those areas. Let us look at what has happened in India. Did you all know that India and the Sikhs' Akali Dal were going to come to some understanding? Did Mr. Rajiv Gandhi keep everybody informed through the Indian media about every step he was taking in the discussion? He did not do that. He got to a certain point where he came and brought it to Parliament. There must be something tangible to present to Parliament and the country. We are doing certain things. In fact, we have so far given summaries of discussions. Our experience at All-Party Conference is that if you go to report everything then what is going to happen is that people who do not have a central idea of making the talks a success make use of those little pieces of information in order to exacerbate the situation. So let us not do that. But the fact that we do not report every single thing that happens does not mean that we do not want to tell the people. We want to keep the people informed.

Then a lot of things were said about a referendum consulting the people and things like that. Let us be quite clear. A referendum is a legal question. The Constitution of Sri Lanka says that a referendum has to be held under certain circumstances. The question of whether that part of the Constitution comes into play can only be decided after we know what the solution is, if we get one. One cannot jump to conclusions and say that you must have a referendum. You cannot jump to a conclusion and say that you must have an election or that you must have some other mode of finding out the people's opinion. Let us wait till what we get. Let us take faith in the government's position that it will constantly consult the people. Then there is no problem. I can assure the House that there is no idea to ram this down on the throats of the people. We are not that stupid. What is the use of doing that? Here are Members of Parliament who represent constituencies. They reflect public opinion. They have to go back and convince the people. If it is something of which they cannot convince the people, then we cannot do it. So please let us not get into this arid discussion. Let us have clear faith that the Government will consult the people. The particular mode is a matter which will have to be discussed. Let us look at what has happened in Punjab. That is a good comparison. What is the formula that was reached in Punjab? I want to take this opportunity, Sir, through this Parliament to convey the

[ලිඞ්ස් ඇතුලත්වූ ලි මහතා]

wishes of all the Members of this House to say that we are very happy indeed to see that the Government of India and the Sikh people have come to some arrangement which will resolve this great problem which has been facing our friendly neighbour. What is the formula that came? greater autonomy within the unitary Constitution of India. Now if that was the formula that emerges here, then there will not be any serious legal problem. It will only be a matter of telling the people of what it is all about, convincing them and getting their support. But what if the solution you get required an amendment of the Constitution, that required by law a Referendum. Then you would have a Referendum. So what you are going to have depends on the kind of formula you get. The present formula that has been reached in Punjab with its greater autonomy within the framework of the unitary Constitution of India will not create that situation.

Sir, may I ask the Opposition, much as I understand your anxiety, much as I understand your concern, to tread carefully. The talks, the whole situation attendant on it, is very very difficult. Make no mistake about it. It is very difficult. Some terrorists do not accept you. Other terrorist groups while pretending to accept are doing one or two things which are wrong. There are incidents which we are not happy with and we are coping with in a certain way.

The hon. Member for Matugama said be careful of what might happen if the talks break down. I do not want to go into details but I can assure you that the Government of Sri Lanka and its security forces are not so simple as not to expect such situations. We, as security forces, hope and pray that we do not have to fire another shot but we are not proceeding on the assumption that the others do not want to shoot at us.

Sir, I want to commend to the Opposition something which we can learn from how the Indian Opposition reacted to the settlement in Punjab. There is no allegation saying that Mr. Rajiv Gandhi has sold out to the Sikh militants. In fact, on the other hand, the Sikh militants are saying that Mr. Longowal has sold out to Mr. Rajiv Gandhi. In fact, the Opposition said - I am quoting from the Observer of yesterday, the 25th July :

"Indian Opposition parties, hailing the memorandum of settlement on Punjab, today complimented the government of Premier Rajiv Gandhi and the main Sikh political party for the initiative to restore peace in the trouble-torn border state.

The opposition reaction was brought out succinctly by the veteran leader of the Janata Party and a member of the Lower House of Parliament Madhu Dandavate when he said we express total agreement with memorandum of understanding signed between the Government and the Akali Dal. This will open a new chapter of unity and integrity of India."

I will make a prediction for the future of this country. Not very far from now, I hope the hon. Members of the Opposition will get up and echo the sentiments of what these people have said when we have come to some understanding.

In fact, the Indian Opposition went on to say something else. It is much more interesting. I quote :

"General Secretary of the Bharatiya Janata Party (BJP), K. Advani, expressing happiness, said though one may have reservations about specific parts of the accord, 'the fact that there has been a settlement is in itself a great relief.'"

That is of interest. You do not have to approve everything about the accord to give it general support. I hope and I pray in the months to come that the Opposition parties in this country will learn a great deal from these remarks that have been made in the Indian Parliament.

Sir, there is another question that has been raised by the Opposition - I think by the hon. Member for Kalawana. He talked about the level of representation at Thimpu. Surely, that is a matter which the Government has to decide taking into account all the circumstances that the Government is aware of. In my view, it would not have been helpful to have a representation at a different level at Thimpu. In the first round of the talks it was necessary to go at a certain level to see what the other side's reactions were. But as we go along, as the circumstances change, as the situation develops, then the President, who is the one who is aware of all the circumstances, will have to decide in what way the representation and in what way the strategy must go. I would earnestly suggest to this House that such matters of detail are far better left with the executive, because when Members of Parliament raise them - I am not suggesting that they are raising them with any evil intent, they are raising them with some genuine concern - but in such a situation the Government is replying under constraint, because the Government cannot explain all the circumstances and all the strategies the Government is adopting.

Then, Sir, there was some reference to co-operation with India. I do not think that there is any dispute about those matters now. But one day the story will have to be told of how the co-operation from India was obtained. It is easy to say "There is a change since Mr. Gandhi took over". Others say, "obtain co-operation". It is easy to say, "There is greater understanding of Sri Lanka's problem by India in more recent times". But all this required not merely statements. They required efforts; they required persuasion; they required argument; they required friendship. And if we have achieved anything in this score, then I think we must give the credit to the Government that the Government has been able to achieve this with India.

Then, Sir, there are some other groups of people who seem to be against the Thimpu talks. I think the smallest party represented in this House appears to be against the Thimpu talks. I do not know whether small parties go with small men and small minds. But on the Thimpu talks those parties are in strange company, because you know who is against the Thimpu talks – not you and I. But some of the terrorist groups are against the Thimpu talks. So, those who are opposed to the Thimpu talks are strange bed-fellows with the extreme terrorist groups. Some of the terrorists have not come and some of those who have come are in two minds whether to stay or to go. I want to ask this simple question : If the terrorists are against the Thimpu talks and they are organizing a hartal forcing the people of Jaffna to disrupt their lives by terror, why should we be against the Thimpu talks ? The people of Jaffna are not against the Thimpu talks, I can assure you that. Shops are closed by force. Buses are stopped by force. Trains are stopped by force. It is not the masses of the people of Jaffna who had gone and stopped the train. The masses of the people of Jaffna want the train. Can I ask these people who are opposing those Thimpu talks why they do so ? I cannot understand why they want to. Perhaps, they do not understand. What has happened so far in the Thimpu talks ? The Government of Sri Lanka has gone and put forward a proposal. Some people said before we went that we are going to sell out and come. Obviously, we did not, because the terrorists have rejected that proposal. The terrorists have put forward some four principles which I can say not only Sri Lanka but many other countries in the world would be in great difficulty if they accepted. If all the countries in the world accepted those four principles there will be no India, no Pakistan, hardly a Bangladesh, no Burma, no United Kingdom, perhaps no United States, and certainly no Soviet Union. So obviously those principles are in the realm of fantasy.

But what has happened as a result ? the world is coming to understand that the people of Sri Lanka, the vast majority and the Government of Sri Lanka, are putting forward their proposals. We are convincing world opinion that we are genuine about our desire to find political accommodation. These people who oppose the talks, do they not want us to win world opinion ? These people who are against the talks, do they want only to have a recourse to violence ? It is very easy to say that. There is a phrase they use “ඉදිරිපත් වෙතලා.”. But actually the people who “ඉදිරිපත් වෙතලා.”, are those soldiers on the ground, not anybody else. Other people ඉදිරිපත් වෙතලා, නරකයෙන් පමණයි. ගෞරවල ඉඳගෙන

The Thimpu talks, whatever course they may take, are in my view favourable to Sri Lanka. We can show our reasonableness, we can show our genuineness for a political solution, and if the other side is prepared we can discuss the matter of detail. All we say is, we will

not agree to a separate state. We are free to discuss everything. We have our own ideas, we have our views ; certain matters to us are very, very important and can hardly be negotiated. But we are not going to shut our ears and eyes to people expressing their opinion. We want a democratic solution. We want a solution which will satisfy all the communities of Sri Lanka. It is very difficult. You cannot have a solution which dissatisfies the Sinhala people. You cannot have a final solution which dissatisfies the Tamils. And when the Sinhalese and the Tamils are working out some settlement you cannot ultimately forget the Muslims. You have to keep these three communities feeling that they have got a square deal in the settlement. It is not an easy task. It is a road that has to be tread very carefully. If people go round arousing people by misinformation, they are doing this country a great disservice.

I can tell you, Sir, the other day a good friend of mine came to me and said, “නිමුණ සාකච්චාවලට මම විරුද්ධයි.” So I asked him, “මොකද ඒ ?” He said, “නිමුණ සාකච්චා නිසා වෙනම රාජ්‍යයක් වාගේ එකක් දෙයි. මොකක්ද දෙන්නේ ? රේගුවක් දෙයි.” He thought Customs also will be handed over. “එකකොට මේ පිරිත් ඇවිදිත් පදිංචි වෙන්නත් මිනිසුන්ට අයිතිය දෙයි.” So I had to tell him that nowhere in the world has devolution involved giving away Customs ; nowhere in the world has devolution involved giving away the power of Immigration and Emigration ; nowhere in the world does devolution involve giving anybody also control of the armed forces.

So there are a lot of people who have not apprised themselves of the facts involved. There are a lot of fears – genuine fears, understandable fears. We need not castigate such people. We need not find fault with such people. Our duty is to try and explain to them what this whole problem is about. If they understand, and if they accept, then we have a solution. If they understand and do not accept, then you cannot help but look for another solution. But if they reject without understanding, like the remarks I made in the earlier part of my speech about people who make speeches by false innuendo rather than facts, we cannot help such people. But people in this country are educated, they are able to understand. When something is explained to them they are willing to learn. And if they learn all these things and if they come to a decision, then we would have made some progress.

I notice that during this Debate there is a new mood coming into this House, a mood of seriousness, a mood of trying to understand that the problem that we are facing is perhaps more important than any one of us that what is at stake is the future of 15 million people of different communities individually and collectively. It must not be said that we have failed to try our best to safeguard all of them.

[ලලික් ඇතුළත්වූදලි මහතා]

This Emergency is necessary, but if we reach a point of solution, then the day will come when we will not have to come back and ask you for an extension of the Emergency.

Thank you.

අ. න. 3. 5

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා)
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க — எதிர்க்கட்சி முதுவர்)
(Mr. Anura Bandaranaike (Leader of the Opposition))

Mr. Deputy Chairman, when you begin to review the series of events, the important and the unimportant one, that have taken place during the last two months since we participated in the Debate on the extension of the Emergency two months ago, perhaps the most significant and the most important development which preceded the peace talks at Thimpu in Bhutan was the cessation of hostilities, a phrase which has been selected, I think with some care, by my Friend the Hon. Minister of National Security, or, as some indiscreetly call it, the ceasefire. This, to my mind, is perhaps the most important development which has taken place in the last two months. This was announced, I believe, on 18th June, and I think it is the duty of this House, when called upon to vote on the extension of the Emergency, to review, and review carefully, how far this cessation of hostilities or ceasefire or whatever else you may call it, has been observed. This, I think, is the primary task of all of us. You on that side of the House and we on this side of the House will have to review this fundamental fact when we are called upon to vote for the extension of the Emergency.

I must say this in fairness to the Hon. Minister of National Security. He approached this cessation of hostilities with a certain sense of caution, but some others, particularly the State-run "Daily News", went to town on this issue. They tried to create the impression that all is well, terrorism has ceased, no more blood will be shed, nobody else will be killed. That was the kind of euphoria that the State-controlled Press tried deliberately to instil in the minds of the hapless people of this country. But in fairness to the Hon. Minister of National Security I must say - although he also gave in to some sense of euphoria no doubt - that he tried to maintain a balance and he said, "Let us be cautious".

We will leave that aside, but let us see point by point, factor by factor, how far the terrorists or the militants have stood by it. I think the Government has some difficulty, as the hon. Member for Matugama (Mr. Anil Moonasinghe) said some time ago, about trying to term these terrorists. Now they call them, I believe, militants. The question was raised by the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody). Whatever they may be called, let us see how far these people have stuck to their end of the bargain.

To my mind, Mr. Deputy Chairman, the most important development in this whole operation of the cessation of hostilities has been the deliberate, carefully planned movement of the bases from South India to Northern Sri Lanka. I think the best illustration of this was in the "Sun" and "Dawasa" of 10th July 1985. I will read the relevant parts.

"INFLUX OF TERRORISTS TO THE NORTH

An increased flow of terrorists from India to the northern peninsula has been noted by security intelligence.

Reports reaching the authorities in Colombo indicated that large numbers of terrorists were reappearing in Jaffna, giving rise to speculation.

Security sources said many demonstrations against the cessation of hostilities in the north during the last few days were led by armed terrorists. Most of them were in uniform and carried machine guns."

The Sinhala version of it says :

"තමිල්නාඩුවේ ත්‍රස්තයෝ කල්ලි පිටින් ලංකාවට එති.

මේ දිනටලු නිමිත්‍ර නගරයේ පැවැත්වෙන සාම සාකච්ඡාවලින් ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායම්වලට අවබෝධයක තීරණයක් ලැබේ. එහි සහ දැකයක් ඇතිව ඉන්දිය තමිල්නාඩු ප්‍රදේශයේ ශ්‍රී ලාංකික ත්‍රස්තවාදීන් ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණෙන බව වාර්තා වේ. පසුගිය දින කීපය තුළ උතුරේ ත්‍රස්තවාදීන් විශාල තීරණයක් නිමිත්‍රයේ දකින්නට ලැබීම නිසා 'මෙවැනි සැකයක් පහළ වී තිබෙන බව සාරාංශයේ සිට කොළඹට ලැබෙන පාරාවිලික් පැවසේ."

This is one of the most important newspaper in this country.

Now, Sir, take the publication called "Gentleman". This is the newsmagazine which carried a front page report of an interview with His Excellency the President which was widely reproduced in our newspapers. This is the original copy I have got, Sir. There is an interesting reference here at page 42 to the influx of terrorists from the South of India to the North of Sri Lanka. I will read that paragraph. He is quoting a leader of one of the terrorist organizations.

"According to him a large number of militants from all the groups had been leaving Tamil Nadu for the Northern part of Sri Lanka ever since February this year. He attributed the escalation of violence in the past few months in Sri Lanka to the influx of Guerillas into the Island".

This is a story which was written by a man called Mukund, Padmanabhan, who, I believe, also interviewed the President.

Now, Sir, there is another interesting document, which was widely quoted by the Hon. Minister of Mahaweli Development yesterday. This is called "Tamil Information". This is the issue of July 1985. It is a very well documented, well written publication, published from London, putting forward the extreme Tamil point of view, making a number of charges against various people and so on. At the end of the editorial - a well written editorial - with which I disagree, of course, they say this :

"Life has many distractions and so do liberation struggles. A trip to Thimphu can be very soothing, we are sure. But as an Indian journalist said (Sunday Observer, Bombay, June 23) quoting some radical sources in Madras : ' It is time to return the struggle to the native soil where it belongs'. That probably is the only way to settle a problem and settle it right."

That is also the headline in the news magazine : "Nothing is ever settled until it is settled right".

Now, Sir, the other matter to which I wish to draw the attention of this honourable House is a very interesting photograph printed in the "Island" of Monday, 22nd July 1985 – three or four days ago – of a Tiger Training Camp in Sri Lanka. I am sure all hon. Members would have seen it. About this picture it says :

"This picture of what is described as a training session of the Liberation Tigers of Tamil Eelam appears in the Frontline Magazine (July 13–26), publishers of 'The Hindu'. The picture sourced to the terrorist organisation the LTTE is captioned in the journal as : A training session in Sri Lanka for the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). Now a ceasefire is in effect, but militants have alleged violations in Colombo, LTTE has warned of retaliatory steps if violations do not stop."

Now, Sir, I have given all these examples from our local papers as well as the publications of the terrorists and the Indian magazine which quoted His Excellency's interview to prove to this House that the terrorists have taken the first step which to my mind is going to be a major confrontation with the Armed Forces of this country. I am not trying to spread panic. I know that the Hon. Minister for National Security will agree with me on this. I am not trying to spread alarm. These are not isolated, haphazard examples which I am just quoting from nowhere to prove a point but if you see step by step what these people have done, if you look at the whole scene, if you look at scenario you can see very clearly that this is a concentrated, well thought out, well planned, well co-ordinated step which is the first and the most important step in what I would say is a major confrontation for which they are planning soon. Now, when you look at this, Sir, why do you think they have moved their bases here ? Because then the leverage and the influence that can be brought to bear by the Prime Minister of India is minimized. The only leverage, the only influence that the Prime Minister of India can bring to bear on the terrorists is the simple fact that they are using this territory, this country to launch a war against us. But if they move their bases from there and come here, are they not doing that deliberately in order to minimize the influence that the Prime Minister of India will have on them eventually, at whatever time you wish to come to a final settlement with them ? They know that. And they are moving their bases, they are having training camps and when you look at this picture – I am sure the Prime Minister would have seen this – it reminds me of a picture in the "Peking Review" during the time of the Cultural Revolution ; the kind of tenacity and the kind of dedication which those Communist cadres of Mao Tse Tung were trained during the Cultural revolution. This picture reminds me of that. The discipline, the kind of vibrancy with which this picture represents clearly shows that they are a lot that means business and not just a haphazard collection of half baked nuts as some politicians like to believe they are.

The Hon. Minister of Mahaweli Development mentioned yesterday that these people are not coming here for a Christmas party. I agree with him. But he did

not go a step beyond that and make the most important statement that they are not coming here for Christmas but they are coming here to cook turkey for the Sinhalese and for the majority of this country. That is the point he probably felt a little embarrassed, being an important Minister in the Cabinet, to make.

Let us look at another aspect of the ceasefire. Look at the cessation of hostilities. Look at the violation of the ceasefire by the Terrorists. This is a Defence Ministry document, which I am quoting from the Island of 10th July 1985. It says :

116 VIOLATIONS OF CEASEFIRE BY TERRORISTS Defence Ministry

A Defence Ministry spokesman said yesterday that there had been 116 violations on the part of terrorists since a ceasefire came into effect on June 18.

The Ministry's list of violations upto July 8 was as follows :

Murders	16
Abductions	07
Robberies involving cash and vehicles	26
Robberies including office equipment, typewriters, telephones etc.	23
Number of Motorcycles robbed	25
Number of Pedal Cycles robbed	03
Number of Confrontations with Security Forces	05

These are mundane matters. But I think it must be much more than 16 murders and the 7 abductions now. This was on the 10th of July, that is, about two weeks ago. This clearly shows that most of these terrorist groups are not seriously interested in observing a genuine cessation of hostilities or a cease fire.

Now, Sir, look at the most disturbing event that took place in Colombo. Look at the so-called attempt to assassinate His Excellency the President. I do not know the validity of this story. But, however, it is a fact that bombs which are capable of blowing up large buildings and can destroy a large number of human lives were brought to Colombo. I do not know with what objectives they were brought to Colombo. We will leave that aside. That is not relevant. But the fact that they brought bombs to Colombo is correct. They were brought by an organization called the EROS, which at the time the bombs were discovered was an active participant at the Thimphu talks.

தலைவர் காரக டைபாசியூம்

(குழுப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please ! The Deputy Speaker will now take the Chair.

உறுத்தித் தலைவர் காரக டைபாசியூம் இலாபகரமாக ஓடுவதில் தாமதம், தலைவர் காரக டைபாசியூம் [தொழில் வேலைகளைத் தாமதம்] இலாபகரமாக ஓடுவது.

அதன் பிறகு, குழுப் பிரதித் தலைவர் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, பிரதித் தலைவர் அவர்கள் [திரு. நேமன் வைத்தியாத்தன்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair and MR. DEPUTY SPEAKER [MR. NORMAN WAI DYARATNA] took the Chair.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Now, Sir, I was just explaining about the bomb incident. Then, recently there was the killing of a policeman by the name of Rajapakse at Uppuveli in Trincomalee. Before that there was a six hour face to face confrontation with the armed services in Point Pedro. It went on to the better part of the night, from 10 o'clock to 4 o'clock. It is a major incident, perhaps one of the most important violations of the ceasefire agreement. When you put all this on the table before you, place all these facts dispassionately - do not wear tinted glasses and look at them - what is the clear picture that emerges from it? By and large a majority of the terrorist groups are not genuinely interested in finding a solution. Please bear that in mind. They are playing for time. They are buying time, they are regrouping, they are recouping, they are rearming and they are getting ready for something major.

Remember the Hon. Prime Minister mentioned in this house sometime ago that, at that time, he had information that 35,000 terrorists were going to attack, I believe, Colombo. Probably true. Do you think these people have abandoned these ideas? Just because you sit down and talk to them, do you think they have all of a sudden become like Snow White and the seven dwarfs? I know the Hon. Prime Minister will agree with me because you know, Mr. Deputy Speaker, these are dedicated murderers. They are committed to the destruction not only of what they dislike, they are determined to create what they like on the blood of innocent people, innocent Sinhalese, innocent Tamils and innocent Muslims. They have been doing this for a long time, Sir. They have been at this from 1977-78. With each passing year it had escalated, with each passing year it became worse. They have a political philosophy. They are Marxists who want to achieve the creation of a Marxist state by armed struggle. I do not want to go into the political aspects of this at all but that is a statement of fact which everybody admits, including the terrorists. Do you think these people who are seeped in a political philosophy, a philosophy which we do not agree with, nevertheless a valuable political philosophy which has seen the creation of many a state at the barrel of a gun since the Second World War, are arming, collecting money, having three television channels, beaming into our radio wave lengths and doing all those things just to go home and be a good girl like Snow White of Cinderella? Certainly not, Mr. Deputy Speaker. They are getting ready for something major. That is something which I like to emphasize once again.

Look at the headlines of the Ceylon Daily News of 23rd July 1985-

"Tigers poised for attack ?

Troops based in the northern and eastern provinces have been alerted to intelligence reports that one of the bigger separatist groups is planning to violate the June 18 ceasefire authoritative sources said yesterday".

"ceasefire, authoritative sources said yesterday".

It goes on to explain various other matters which are not strictly speaking relevant to my argument. All this goes to show that the Government would have to be prepared, totally prepared, to face any eventuality because the facts point to this that they are getting ready for a major head-on confrontation with the Sri Lankan armed services.

Now, Sir, what does the Government do? What should the Government do in a situation like this? We have from time to time repeatedly told the Government in this House about the lackadaisical approach which led to the massacres of Kokilai and Nayaru, Medwachchiya, the Kent and the Dollar farms, again in the Medawachchiya electorate and the attacks on Anuradhapura etc which were fore-warned but the Government was sufficiently lethargic, sufficiently lackadaisical not to take it seriously and we saw the consequences of all the events I mentioned.

Now we have read in the local press - I do not know how far it is true - that all check points on the road from Jaffna to Anuradhapura had been withdrawn except at Elephant Pass. The check point at Elephant Pass, I believe was in existence from the 1970s, long before terrorism began. All those check-points have been withdrawn. I think, whatever my Hon. Friend the Minister of National Security would like to say, I would say in fairness to him that the surveillance zone is inoperable. I will not say it is ineffective; I will not say it is not functioning; I would use a different word, "inoperable", in the sense that if you admit that the terrorists have moved base from South India to North Sri Lanka that means they have come crashing through your surveillance zone. Otherwise how could they have come? Please tell us, how they could have come? They could not have come by submarine; they could not have come by air like the wild geese. They would have come here across the seas, as they have always done. That means, your surveillance zone in fact has been proved beyond any reasonable doubt to be inoperable.

So I am asking the Government, is it wise to believe, is it wise to trust these dedicated terrorists and withdraw all your security precautions and permit them to do what they are doing in the North today? I am not talking about the *Hartal* which took place yesterday. I will refer to that later on. But I think it would suffice to say that the Government has now given an impression - I do not know whether it is true; the Hon. Minister of National Security will know this more than

I – that all is well, that terrorism has ended, everything is tickety-boo, everybody is happy, all are merry, everything is going well at Thimpu, and everything will come to an end. That is the kind of euphoria which has been deliberately cultivated by the state-controlled media, deliberately cultivated by some Government speakers – not all. A general air of well-being and all things being equal have been spread, which is a most dangerous complacency to have at a time like this when the terrorists are regrouping, rearming and getting ready for something which I do not know, which I do not want to comment on, something perhaps with great catastrophic effect.

Look at the contradictions that go on day in and day out. Again this is relating to the breach of the ceasefire agreement. Look at the “Sun” newspaper of 25th July 1985. After the Cabinet meeting on Wednesday the Hon. State Minister stated :

“State Minister Dr. Anandatissa de Alwis yesterday denied that the agreement on a ‘cessation of hostilities’ between Tamil militants and the security forces had been breached by parties to the agreement.”

He says there are no breaches. Look at what the Hon. Minister of National Security says – headlines :

“INDIA INFORMED OF CEASEFIRE VIOLATIONS

The government has apprised India of the series of ceasefire violations by Tamil militant groups

National Security Minister Lalith Athulathmudali said the government was very concerned about ceasefire violations. He said they were ‘inimical to talks’ and singled out the LTTEE and EROS as being responsible for several violent acts.

Speaking on the telephone from Madras, TULF Secretary General Appapillai Amirthalingam, in turn accused the government of ceasefire violations.”

He has used this for a long time. The old game ! But, Sir, of these two contradictory reports, I have no doubt that we have to believe the version of the Hon. Minister of National Security because he knows what he is talking about. He is the Minister in charge of the subject, and naturally, as the person who is in charge of National Security he knows more about the ceasefire violations than some of his other colleagues. But the Hon. Minister of State says there is no ceasefire violation. And both these stories appear on the front page of one newspaper in the same morning !

Now, Sir, this is all very complicating to a simple and foolish mind like mine. I get very easily confused when I look at these totally contradictory reports. – (*Interruption*). There must be some pattern to this kind of thing. Otherwise it is difficult to explain

5 – A 085119 (85/07)

how a Government which has capable Gentlemen like you can do things like this. It defies my small mind, I do not want to comment on that any more, Sir, but look at the “Sun” and the “Daily Nes” of the same day. Again there is another contradiction – all contradictions regarding the ceasefire. The “Daily News” of yesterday (25th July 1985) says :

“Public unenthusiastic

HARTAL A FLOP IN JAFFNA

The northern terrorists failed to win popular support for a hartal yesterday, to commemorate the July 1983 incidents, including the Welikade prison killings.”

Headlines ! Banner headlines ! “Hartal a flop in Jaffna, Public unenthusiastic”.

Look at what the “Sun” says yesterday :

“Hartal brings the North to a standstill.”

What is the meaning of this ? It is completely contradictory. It says –

“Hartal a flop in Jaffna.”

“Hartal brings the North to a total standstill”.

If it is a flop, how can it bring the North to a standstill ? [*Interruption*]. I advise you not to get involved, because your mind works in a more logical order than those who run the State-controlled “Daily News”. [*Interruption*]. Yes “successful flop”, as the hon. Member for Kalawana very correctly calls it. But look at this :

“The hartal launched by Tamil militant groups brought life to a standstill in the North and some parts of the East. The Defence Ministry put into effect in the city ‘Operation Thunderbolt’”.

There was a karate film called “Operation Thunderbolt” ! It goes on to say :

“A massive deployment of security forces and police at strategic points.”

Now, this item of news which is in the “Sun” newspapers of today is the correct version. From the reports we ourselves have got from Jaffna we have heard that this hartal was in fact, virtually, a total success. I do not know how they did it, but the fact that life came to a standstill in the North and in some parts of the East totally in the North, is a fact, an undisputable fact ; but the Lake House, run by the *mahanayake* of the press media, Mr. Bodinagoda, says :

“Hartal a flop in Jaffna”

I mean, he should have his head examined, Mr. Deputy Speaker ! Here the whole country or at least those who have some contact with the North know it is a success. The Independent Group of newspapers say categorically that it is a success, and in fact it is, but the

[අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා]

Lake House newspapers say, "Oh, no, it is a complete flop". So I think it is far better to keep one thing firmly in our minds, that at a time like this it is far more prudent, far wiser to take the people into your confidence and tell them the truth, because in this country there is a habit of rumours taking over all other forms of news media.

Now, Sir, the other point I wish to deal with is the interview given by His Excellency the President to the "gentleman". I will quote from the original magazine itself where he talks about the apathy of the Government. This is what we have been accusing you of for the last five years. I am glad that at least one person in your Government, and this being the main person in your Government, the person to whom all of you should owe your loyalty and your obligations, the President himself, the person who has guided the destinies of your party, of this country, for the last eight years has to say this about your security arrangements :

"President Jayewardene : Because of the apathy of all governments including the present one we should have crushed it at the very beginning. That is when they started demanding a separate state. As soon as the resolution calling for Eelam has been passed we should have made it illegal."

The Vattukottai resolution was in 1976. That was not accompanied by violence except for the killing of one person, the SLFP Mayor of Jaffna. That is all. [Interruption]. But, surely, Hon. Minister, you should concede that you can never compare what happened in 1976, 1977, to what has happened since then ? There is no comparison whatsoever. However, the President himself goes on to admit, which none of you have the courage to do. He has said this and I am glad he has said it. This question is asked from him :

"When did you first begin to realize that the Tamil separatists were serious ?"

President Jayewardene replies :

"When terrorism began on a really big scale, I would say just before the July 1983 riots".

What does it show ? The President admits that terrorisms began on a major scale just before the July 1983 riots. For the last two and a half years who was in power ? Was it you or we ? During whose term of office did all this happen ? The President has at least the honesty to admit that it has happened during his government, but look at the speeches made by the backbenchers yesterday and today. They approached it with a total sense of contempt, a total sense of ignorance. That is the kind of approach that some of the backbenchers have. I do not want to mention their names, because it is not fair. For the last two days if you heard what the backbenchers have been saying, and when you compare it with what the President has said, there is really a vast difference.

For the first time in my life I agree with His Excellency the President when he says that some of you are, in fact, totally drunk with power. The hon. Member for Kalawana said this yesterday very lucidly. I would like to echo his words and thoughts again. When I heard some of the speeches of the backbenchers, yesterday and today, I am in total agreement with His Excellency the President that half of his Members are completely drunk with power, perhaps not with something else I hope.

His Excellency the President says that he could have controlled violence and terrorism by bringing an Act, instituting cases and putting them in jail. All I wish to ask the UNP is this simple question. You armed yourselves with draconian legislation, namely, the Prevention of Terrorism Act. Then you armed yourselves with another piece of legislation on which we supported you. That is the Sixth Amendment to the Constitution in 1983 where an oath of allegiance had to be made to a unitary State. If anybody advocate a separate State, if anybody by word or deed helps the creation of a separate State, you can take unlimited steps against that person legally. I wish to ask His Excellency the President and the UNP : having armed yourselves with these draconian legislation, why have you not taken action ? Why have you not implemented your own laws ?

His Excellency the president says that if we brought this Act in 1976 we could have controlled it. He has not been able to implement his own Act. How can the SLFP do it ? We did not have such legislation at our command. We did not have the Sixth Amendment to the Constitution. We did not have the Prevention of Terrorism Act at our command. You brought that Act. We supported you. We supported you to keep this country as a unitary State and you have not been able to act on your own laws.

I do not want to labour this point because time and time again on the Floor of this House I have spoken to deaf ears about the non-implementation of the Sixth Amendment to the constitution. When my good Friend, Mr. A. Amirthalingam, was talking about inviting India to invade Sri Lanka, no action was taken. So do you expect anybody to take your legislation seriously ? Do you expect them to take seriously the legislation that you promise to implement to help them, at the end of the Thimpu talks ? When you cannot implement the laws against them seriously, how do they expect you to implement the laws for them seriously ? Therefore, I would like, with due respect to His Excellency the President, ask him why, while blaming our government for not bringing an Act to control terrorism, he has not been able to control it with his own legislation which was supported by a major part of the opposition.

The other point which I wish to deal with is the question of a referendum. My good Friend, the Hon. Minister of National Security – I am sorry I have to keep throwing his name across the Floor of the House so often but he is the Hamlet in the play and also the Prince of Denmark and it is impossible to discuss the Emergency without his name propping up every two minutes. He is performing in various forms. I would like to quote certain remarks that he made at the interviews he gave to the “Island” of Sunday 7th July, 1985. He says :

“People’s approval will be sought after talks, Lalith. Whatever solution we propose will have to be acceptable to the Sinhalese who are in a majority. Our solution has necessarily to be endorsed by the people.”

Then he says in another paragraph :

“We will take it to the people. This is a democratic country so that the people have the right to decide everything. Whatever decisions are arrived in Thimpu, will be placed before the people for their approval.”

I would like to ask the Hon. Minister of National Security as to how he plans to do this. This is a noble thought. This is a democratic thought natured by your stay at Royal college and at the Oxford University. I am sure your democratic ideals will not be allowed to be surpassed by temporary political manoeuvres. But how do you define this concept of asking the people ? How are you going to take it before the people ? How are the people going to decide ? What is the *modus operandi* you are going to give the people to voice their objections or their approval ? How are you going to allow the people to decide ? Are you going to have it at a general election ? Are you going to have it at a referendum ? Or are you going to conduct a gallop poll like in America on the telephone ? How are you going to ascertain the views of the people ? With all the excellent phrases used by my good Friend, the Hon. Minister of National Security, very democratic and very laudable statements, how are you going to implement ? If you do not let the people exercise their rights, if you do not let the people vote, if you do not let the people choose, what is the validity of the people’s judgement ?

Mr. Deputy Speaker, the President says, “I am not interested in a Referendum. I do not want a Referendum”. Why does he say that ? He has been quite frank again. I am thankful to him for saying this. Just now we know how his mind is working. A Referendum will knock the proposals out. So he knows what the people are against it. He knows that the majority will not endorse it. In other words he knows that he is going to do is wrong. If you know what you are going to do is against the wishes of the people, I would like to ask the United National Party, Mr. Deputy Speaker : With what confidence can you implement a minority solution if the entirety of the majority is against it ? You are going to build your

peaceful solutions on quicksand and before you know what you would go right through it. What is the kind of confidence you can build in the minorities if the majority does not endorse it, be it the UNP, be it the SLFP or be it the MEP ? What is the kind of solution that is endorsed if the Tamils are against it ? How do you know that the Tamils are going to approve it ? Amirthalingam has ceased to reflect Tamil youths a long time ago. The terrorists have never stood for election. So we do not know whether they reflect Tamil opinion. The Sinhalese may have strong feelings on this matter or they may have no feelings whatsoever. It is just that. Do not be scared of the people. Let the people decide as to what solution you are going to give this. Whatever solution you find, no solution is viable if you try to do it behind the backs of the majority.

Yesterday, my good Friend, the Hon. Minister of Mahaweli Development talked about a humane solution. He talked about a humane solution which transcends political solutions. These are the good cliches, beautiful phrases with no meaning whatsoever. They are all empty, high sounding. They sound magnificent when you hear them but inside they are hollow. What is the humane settlement ? If the Tamils have genuine grievances, let us work towards a settlement. Let them discuss at Thimpu or at any place they want. But whatever is the outcome of those talks, wherever it is held, with whoever it is held – it has to be endorsed by the people of Sri Lanka. If it is not, the holocaust that might follow that, perhaps, the blood letting that might follow that, will be much graver than what you are trying to solve. This has been the lesson of history.

Mr. Deputy Speaker, the Hon. Minister of National Security talked about the Thimpu talks. We do not want to make any drastic comments without knowing the outcome. Let them go again. Let the same team of lawyers go again. Let them talk till the cows come home, back to Sri Lanka. Then we will make our views on the matter. But it would suffice to say that it must be a peace with honour for all but not pieces with dishonour. From what might emerge, it might be all sorts of pieces to our dishonour. Therefore, Mr. Deputy Speaker, I do not wish to comment on the Thimpu talks. As a matter of principle, the Members of the Sri Lanka Freedom Party and I in Parliament have consistently observed during the APC talks that we will refrain from commenting on the proposals, which I think the Hon. Minister of National Security knows we have tried our best to do. Even now we do not want to upset what you are doing there because we do not know what you are doing. Even you do not know what is happening. So let us not talk about matters that we are not aware of. Once again may I reiterate because of its importance and not for sake of repetition that whatever is achieved or planned must be endorsed by the people. I am glad

[අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා]

that no less a person than the Hon. Prime Minister himself shares this view which he presented before the UNP Executive Committee last year, when he said :

"I am sure that all our party supporters, members as well as the Members of the Parliaments will wholeheartedly support any such decision which the President may take for the ascertaining of the wishes of the people."

That is quite correct. The Hon. Prime Minister is absolutely correct on this point. This is one of the few occasions on which I wholeheartedly agree with him. I am glad that he is walking in right at the time I am quoting him. Mr. Deputy Speaker, I was quoting the Hon. Prime Minister on this. Look at what he says :

"These proposals are of such great importance to the nation that the President has expressed his readiness even to place them before the people at a Referendum for their approval or at a General Election to ascertain the views of the people at that time."

It is quite correct. That is what must be done. The Prime Minister was talking here of the APC proposals. Now I believe whatever settlement is worked out has to go well beyond the APC proposals, because the Tamils, not even the TULF, will agree with that. The Prime Minister is absolutely correct when he says that the people's views must be ascertained either at a Referendum or at a General Election. If you cannot have a General Elections, all right, do not have it. That is a matter entirely in your purview. It is entirely a matter for you to have a General Election or not. WE can only ask you and you can say no. But a Referendum is a moral right. It may not be a legal necessity. The Hon. Minister of National Security was talking about legal necessities. This is a moral right which you give to the people of this country by a Referendum to consult them on a matter which they feel strongly about. The UNP, the SLFP, the Tamils, the Muslims and other parties, all have views on this matter. Consult them. Ask them. If they approve it, then your solution will be workable. If the majority, particularly the Sinhala people approve of what you have discussed at Thimpu and wherever you may discuss it later if you have the validity and the certification of the majority for this, then you can work it without any difficulty whatsoever. Do not be scared of the people. Why should you think that people will reject it ? People may endorse it. Why do you want to pre-empt things like this ? So, I agree with the Prime Minister. I also agree with the Hon. Minister of National Security who has said it differently, but said more or less the same thing as the Prime Minister, that in fact, consulting the people is absolutely necessary. I must congratulate the Prime Minister because he has gone one step further. He has specifically talked of a Referendum, while the Hon. Minister of National Security in his usual evasive legalistic jargon has side-stepped the issue and talks about consulting the people and get the whole thing in a whole lot of legal cobwebs and abeyance. The Prime

Minister said it categorically, he was forthright. I have fought with him on many matters in this House and abused each other on the Floor of the House, but we have a healthy mutual respect for each other. This is what any Government must do, any responsible Government which has the interests of the people, anybody whoever it might be. The action proposed as by the Prime Minister is the logically and morally correct thing to do to consult the people on a matter of importance such as this.

Mr. Deputy Speaker, I have two matters before I wind up. It is about the settlement of the Sikhs, the Hon. Minister of National Security talked about. We congratulate the Prime Minister of India for coming to an agreement with a moderate wing of the Akali Dai led by Mr. Longowal. We wish him well, this son of that great lady. We wish them well and hope that all terrorist problems will cease. The Hon. Minister of National Security went further when he tried to say that the Opposition endorsed it in India, and that if a similar thing happens here ; we will endorse it here. You hope ! But do you know that the agreement the Prime Minister of India has come to with Mr. Longowal is opposed by virtually every single militant section of the Sikhs. It is only approved by a section of the moderate wing of Akali Dal. The Akali Dal is itself split into so many parts, so many terrorist groupings. There is a section, the most powerful, led by Mr. Bhrindanwale's father which has the most amount of sympathy among the Sikh terrorists. Just because the Prime Minister of India has come to an agreement with a small section of their Akali Dal, do not think that the terrorism in Punjab will cease. It is like your coming to an agreement with Mr. V. N. Navaratnam and Mr. Amirthalingam. What is the control they have over the terrorists ? It is like coming to an agreement with a group which has no control over terrorism. It is a terrorist problem, as you time and time again has said. But do not tik too much about that. I wish the Prime Minister of India very well as I have always done. I hope it will work. We will wait and see. Let us not be over-joyed by it.

ලලිත් ඇතුලත් මුදලි මහතා

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulath Mudali)

I know what they will do. But I was talking about the Indian Opposition, and their attitude. This what I want you to follow.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

No. It depends on with whom you come to the agreement. If an agreement is reached the agreement must be reached so that the terrorism will stop. Let us hope that terrorism will stop. I have my grave doubts -

ලලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා
(ති. ල. ලලිත් අත්තුලත්முතலි)
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

I am sorry to take your time. My point is a serious one. Indian Opposition does not say you must stop terrorism, or you must do this and that. In fact Mr. Advani says categorically, "We have some reservations on some of these matters, nevertheless we will support the Government 100 per cent". That is what I am praying that the Opposition of Sri Lanka will come to.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති. ල. අනුර පண்டාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

That is all right but let us not be too wholly over-joyed and try to talk of parallels and comparisons when that situation I asked is totally different. The Shiks are only 2 per cent of the population of India or less than that. We have really an 18 per cent population, that is the problem. The problem dates back to much longer, dates to a couple of thousand years. Therefore, Sir, let us not be over-happy, not be over-joyed. Let us not predict too much, let us wait and see as to how far the terrorists will accept the accord that has been signed by the Akali Dhal and the Prime Minister of India.

ලලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා
(ති. ල. ලලිත් අත්තුලත්முතலි)
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

One is not trying to be too happy about it. What I am saying is what appeared to be impossible in India has become possible. What I am saying is what was impossible here also may become possible.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති. ල. අනුර පண்டාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Well, well, let us wait and see !

There are one or two other matters which I would just briefly refer to. One is the pledge that was made by the Hon. Minister of National Security - I am sorry he keeps popping up again ; there is nothing I could do about that Sir ! How is he going to settle 200,000 anti-eelamists in the North between Vavuniya and the Elephant Pass. They were going to settle 200,000. What is happening to this settlement ? How many have you settled ? (*Interruption*). What is there to come and see ! I am asking you to let me know ? I will come with you any time, but tell me how many have you settled ? Why I am asking this question is not to embarrass you ? I am not asking you this question in levity. The terms of the "ceasefire" agreement published in the "Island" quoting from some newspaper in India the "Madras Journal" say that the new settlement will be suspended. I would like to ask you categorically have you agreed to the suspension of the new settlement ? (*Interruption*). I am not holding you responsible, Hon. Minister, but I am asking you a simple question. I am asking you whether

you have agreed to stall the settlement ? (*Interruption*). The National Security Minister was talking very gallantly about the settlement, but he would not answer my question. In typical legal genius - (*Interruption*). Before I come with you I would like to know what I am going to see. I do not want to be surprised that it has been stopped.

ලලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා
(ති. ල. ලලිත් අත්තුලත්முතலි)
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

I do not have to answer any question which involves the security of this country simply because some newspaper in Sri Lanka has copied some newspaper in India. If you raise this matter in the Consulative Committee, I will give you the answer.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති. ල. අනුර පண்டාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

The Hon. Minister knows me more than that. I have never asked questions which involves security in this House. I know the importance of this matter but you have gone on public record. Laterly you said in this House that you are going to settle 200,000 in the North and we have been told by the national press, which you have not denied, that there is an agreement between your Government and them to suspend the settlement. Is this true or not ? That is all I am asking ?

ලලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා
(ති. ල. ලලිත් අත්තුලත්முතலි)
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

All I am saying is I am not responsible for any piece of paper published by some newspapers. I do not take responsibility for that.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති. ල. අනුර පண்டාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

You must take responsibility for the truth of that because I am asking whether it is true - yes, or no.

ලලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා
(ති. ල. ලලිත් අත්තුලත්முතலි)
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

I am not prepared to accept that.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(ති. ල. අනුර පண்டාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

He is not prepared, which shows that there is going to be a suspension of the settlement in the North and East. Give me a direct answer. You were educated in a British University, so was I. (*Interruption*) I am also accustomed to these little verbal exchanges. But, Sir, the question remains that the Hon. Minister will not give me an answer to that question.

செலின் சேனாநாயகர்
(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

I have given the answer to that question.

சுனார் வசேவரநாயகர்
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

You are saying, you are not responsible, I know you are not responsible for this. I did not ask you about this. I asked you about something else. Why do you not tell me whether you have agreed to it or not? (*Interruption*). I do not wish to embarrass my hon Friend any further. I do not enjoy the embarrassment of others. But let it be clear to the whole House and therefore to the whole country that the settlements have come to a very pathetic end (*Interruption*). It is true. Your answer shows it is true.

Sir, finally a matter which I wish to deal with—

செலின் சேனாநாயகர்
(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

I object to this, Sir. My Friend the Leader of the Opposition must understand that the strategy of the Government of Sri Lanka cannot be disclosed at this time. Posing that kind of question and assuming an answer which has not been given is not in the interest of this county and its security strategy. But if my Friend is prepared to ask me that question in the Consultative Committee I will give him the answer in full detail.

சுனார் வசேவரநாயகர்
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

No. We are asking about the settlement policy. It has nothing to do with you.

செலின் சேனாநாயகர்
(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

You ask me at the Consultative Committee.

சுனார் வசேவரநாயகர்
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Certainly I will do it.

சுனார் வசேவரநாயகர்
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

That is his answer.

சுனார் வசேவரநாயகர்
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

yes. I know that.

செலின் சேனாநாயகர்
(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

From tha do not jump to another conclusion.

சுனார் வசேவரநாயகர்
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

He has already taken more than the time allowed to him.

சுனார் வசேவரநாயகர்
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

The last point, Sir, I will wind up very soon. It is the question of the refugee problem in the Trincomalee District. For the first time in Sri Lanka we have more than tens of thousands of Sinhalese refugees, not to mention of the Tamil refugees in 1983, the Muslim refugees in 1984 and the Sinhalese refugees in 1985. We have mentioned in this House – I will not take long on this – the pathetic fate of these people. They have been settled by the late Mr. D. S. Senanayake and by subsequent Governments. They are people who have lived there for 30 to 40 years and who have cultivated five acres of paddy. They had a house, motor cycles, television sets and all that. Now, everything has been destroyed except shirts and sarongs that they were wearing except for the garments that they were wearing everything else has been totally destroyed. Yesterday I saw in the "Island" that the Government Agent has forced them to go back to their original villages and those who do not move will cease to receive the dry rations. What a heartless thing to do! Three times, Hon. Prime Minister, they were asked to go. Three times they went back and all three times they were attacked. They were butchered, they were raped. One girl was raped – she was just a thirteen year old girl – and her intestines were inside her mouth. That is the way they were butchered, these innocent settlers. Now, twice they were asked to go back. Both times they went back. Recently, again they were sent back to the Seruwila Temple. Fourteen Sinhalese were kidnapped. No one knows what has happened to them. Probably, they are all dead. They cannot be alive. Now, again, you are asking them to go back. One is dead. His name is Dehiwatte Dharme. He was kidnapped and killed. His whole body was decomposed. Now you are asking them to go back again and you are saying that if you do not go back we are not going to give you the ration. I mean, it is like Adolf Hitler marching those thousands of Jews into the extermination camps telling them that they are going to have shower! The moment they opened the taps they were gassed to death. It is something as bad as that. You know they are going to get killed. They have no arms. They have no security and you are asking them to go back. I mean, have you got something against the people of Seruwila? They have sent you a Member of Parliament. They voted for you at the Presidential

Election ; they voted for you at the Referendum, and this is how you treat them ! This is astonishing ! The Government Agent has told them that if they do not go back by the middle of August -

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මහතා (සමාජ සේවා ඇමතිතුමා)
(திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன — சமூக சேவைகள் அமைச்சர்)
(Mr. N. H. A. M. Karunaratne—Minister of Social Services)
They would not listen to him till we make a decision.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I am glad to hear that. Very good. This is a very serious matter. The Government Agent has said that if they do not go back they will stop giving them the ration. It is inhuman. You might have a revolt on your heads before they go there !

Finally, Sir, the last matter on which I wish to deal briefly is the theme of co-operation, which was the best theme of the back-benchers. But I do not believe in any way that the UNP ever seriously sought our co-operation, seriously wanted our help. As explained by the hon. Member for Matugama quite correctly, there are a large number of anomalies, a series of contradictory approaches, the game of cat and mouse you have played with the Opposition. You never told us how you wanted our co-operation, never told us in what field you need our advice. So much so that when I wrote to His Excellency the President he writes back to me and says, "I do not need your advice."

I would also like to correct a small statement made by the Hon. Prime Minister last time during the Emergency Debate as he was not properly informed. That is that I had released my letter to the President to the press before he received it. That is not true. You can check up with all the newspaper companies. There are only three in this country. I released my letter to the President to the Press virtually 12 hours after my letter was delivered to Ward Place. I give you my assurance on that. You can check up again with all the newspaper companies in this country. I did not release it. I know what I am doing. I wrote to the President and he writes back to me saying "I do not need your co-operation." So, how do you expect us to co-operate ? You do not need our advice ! How can we co-operate with you ? With what do you want us to co-operate ? We are not allowed to ask what is happening in Thimpu. We are not consulted about any matter, and you are telling us that we are not giving you co-operation. But may I say, Sir, that giving co-operation does not mean in any way that we will endorse all what you do.

The Hon. Minister of National Security said that the Opposition in India endorsed the agreement that Rajiv Gandhi has come to with Akali Dal. I do not want to comment on other peoples' affairs, but certainly in our

country may I say this : if there is any agreement which is detrimental to the interest of the majority community as well as the minority, if there is any agreement that is going to be reached behind the back of the people and without their consent, the Sri Lanka Freedom Party will oppose it tooth and nail.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා (අග්‍රාමාත්‍යතුමා, පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් ඇමතිතුමා, මහාමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා, හදිසි අවස්ථා මහජන පරිපාලන ඇමතිතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)
(திரு. ஆர். பிரேமதாச — பிரதம அமைச்சரும், நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரும், அவசரகால சிவில் நிர்வாக அமைச்சரும், பாராளுமன்றச் சபை முதல்வரும்)
(Mr. R. Premadasa—Prime Minister, Minister of Local Government, Housing & Construction, Minister of Highways, Minister of Emergency Civil Administration and Leader of the House of Parliament)

ගරු තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විපක්ෂ නායකතුමා එතුමාගේ කථාව අවසන් කළ තැනින් මගේ කථාව පටන් ගැනීමට මම කැමතියි. මේ රජය මේ රටේ බහුතර ජනතාවගේ පමණක් නොව, සියලුම ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් පාඩා දී කිසිම විසඳුමක් ඇති කර ගැනීමට බලාපොරොත්තු නොවන බව මට අවධාරණයෙන්ම ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවනි. විපක්ෂ නායකතුමා පිළිගන්න ඕනෑ, මේ රජය පත් කර තිබෙන්නේ මේ රටේ බහුතර ජනතාව බව ; එයින් පැඩි ජනතාව සිංහල ජනතාව බව. ඒවාගේම කවරුන් පිළිගත යුතු දෙයක් තමයි, මේ සභාවේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙන් පෙනී සිටින මන්ත්‍රීවරු, මේ රටේ පොදු ජනතාව අතරින් මතු වුණු, පොදු ජනතාව අතර ජීවත් වන, පොදු ජනතාවගේ ගැහිම් දන්නා හඳුනන මන්ත්‍රීවරු පිරිසක් බව.

මේ රජය විවේචනය කරන ගැම දෙනාටම මට කියන්න එක කාරණයක් තිබෙනවා. ඒ මොකක්ද ? අද ඇති වි තිබෙන මේ උග්‍ර ප්‍රශ්නය නිසා දේශපාලන වශයෙන් කාටද වැඩියෙන්ම පාඩුවක් ඇති වි තිබෙන්නේ ? මේ රජයට. එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජයට. ඒ ඇයි ? තවුන්තාන්සේ දන්නවා, මේ රජයට විරුද්ධව පොදු ජනතාව උසිගත්වත්ත පුළුවන් එකම ප්‍රශ්නය මේ ප්‍රශ්නය පමණක් බව. අතින් සෑම ආයයකින්ම මොන විටියේ ප්‍රචාරයක් ගෙන ගියත් ව්‍යාපාරයක යෙදුණත් - ඒ ප්‍රචාරවලට මුද්‍රා වෙත ජනතාව තැනිවා නොවෙයි - බහුතර ජනතාව රජයේ ක්‍රියාදාමය අනුමත කරනවා. මේ අවස්ථාවේදී මෙම ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් ජනතාව තුළ තිබෙන්නේ, මෙය වහා විසඳාගත යුතුය කියන, මෙය සමඵයකට පත් කර ගත යුතුය කියන අභිප්‍රායයි. ඒක අපි තේරුම් ගන්නට ඕනෑ. මගේ හිතේ අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමාත් ඒක පිළිගනීවි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් පිළිගනීවි. ඇත්තෙන්ම අද මේ රටේ ජනතාව තුළ තිබෙන අභිප්‍රාය මොකක්ද ? මේ ඇති වි තිබෙන උග්‍ර ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් සාධාරණ විසඳුමක් ඇති කර ගත යුතුය කියන අභිප්‍රායයි, ඔවුන්ට තිබෙන්නේ. මේ රටේ නිදහස පවා නොදී, මේ රටේ ඒකීය භාවය විනාශ වන්නට ඉඩ නොදී, මේ රටේ ජනතාවගේ පොදු අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා වන විටියේ විසඳුමකුයි, ජනතාව ඉල්ලා සිටින්නේ.

නමුත් අප එකක් තේරුම් ගන්නට ඕනෑ. සියයට ගැන්තු ගතරක් - පහක් වන බහුතර සිංහල ජනතාව තුළ ලොකු සැකයක් බියක් ඇති වි තිබෙනවා. ත්‍රස්තවාදීන්, ඔවුන් වෙනුවෙන් කනා කරන අයගේත් මෙම අවුරුදු විස්සක - විසි පහක ව්‍යාසාමය නිසා එම බහුතර ජනතාව අතර විශාල සැකයක් ඇති වි තිබෙනවා. මොන විටියේ සාධාරණ විසඳුමක් ඉදිරිපත් කලත් එම විසඳුම දෙස බලන්නේ සැකයෙන් සහ බියෙන්. ඒ වාගේම උඩට ජනතාව තුළත් සැකයක් - බියක් ඇති තිබෙනවා. ඒකත් අප තේරුම් ගන්නට ඕනෑ. මුද්ලිම් ජනතාව තුළත් සැකයක් - බියක් ඇති වි තිබෙනවා. 'අප සංඛ්‍යාවෙන් සුළු වුණ නිසා, අවාසනාවකට වාගේ අප එවැනි තත්ත්වයකින් මේ රටේ ජීවත්වන නිසා, මේ රටේ උරුමය දරන පුරවැසියන් ගැටියට ඇති අපේ මානුෂික අයිතිවාසිකම් විනාශ කර දමයිද, පාහා දමයි 'ද කියන සැකයකුත් ඒ අය තුළ ඇති වි තිබෙනවා. මේ කාරණා දෙකම අප තේරුම් ගන්නට ඕනෑ.

ගරු තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ හිතේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමාට තිබෙනවා, මට වඩා දීර්ඝ අනාගතයක්, විශේෂයෙන්ම මේ රටේ තරුණ පරම්පරාව මේ ගැන කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම මේ රටේ අනාගතය ගැන සලකන්නට ඕනෑ. අද ඇති වි තිබෙන මේ තත්ත්වය දැසාදයක් කොට අපි අනාගතයට දෙනවාද, එහෙම නැතිනම් අප සියලු

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]

දෙතම මේ අර්බුදයට කිසියම් විසඳුමක් ඇති කර ගෙන, ඒ සහනදායක අනාගතය, අනාගත පරම්පරාවට දෙනවාද? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පක්ෂ ක්‍රමය පවතින රටක බොහෝම අමාරුයි ඒ විධියට කල්පනා කරන්නට. ඒක තමයි මා ඇතුළු වීට කියන්නේ "දන් ඇති මේ පක්ෂ ක්‍රමය" කියා. මොකද? මේ වගේ පොදු අර්බුදයකදී තමයි, මෙම පක්ෂ ක්‍රමයේ නිබන්ධන දුර්දන්ත පැත්ත අපට අවබෝධ වෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නමුත්තාන්තේ පිළිගන්නවා ඇති අද ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට නිබන්ධන අමාරුව. ඇතුළු වීට අපි එහෙම අද විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටියා නම් අපටත් ඔය අමාරුව තියෙයි. මන්ද, මිලහට ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්නටයි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන කණ්ඩායමේ ආගාව, අපටත් ඒ ආගාව තිබුණා. විශේෂයෙන්ම 1971 කැරැල්ල ඇති වුණු වේලාවේදී පැරදී සිටි එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අය ලොකු සතුටකට පත් වුණා. මොකද, "1970 මැතිවරණයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂය අත්ත පරාජයකට පත් වුණා; මේ කැරැල්ල ආවා; දන් පුළුවනි අපට ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගන්නට" කියන කල්පනාව ඇති වුණා. මම ඇත්ත කියන්න ඕනෑ, අපේ පක්ෂයේත් වැඩි දෙනෙක් ඒ අවස්ථාවෙන් අපි ප්‍රයෝජන ගන්නට ඕනෑ යයි කීවා. එකම එක පුද්ගලයෙක් ඒ වේලාවේ නැති සිටි කීවා" නැහැ. මම ලැගැස්සී නැහැ. මේ අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නට" කියා ඒ එකම එක පුද්ගලයා වර්තමාන ජනාධිපති එද විපක්ෂනායක ජේ ආර්. ජයවර්ධන මහතා බව මම මතක් කරන්න කැමතියි. මෙන්න මේකයි වෙනස. එද එතුමා අපේ පක්ෂයේ පාර්ලිමේන්තු කණ්ඩායමේ කළ සටන මම දන්නවා. නමුත්තාන්තේ දන්නවා ඇති 1971 කැරැල්ල ඇතිවූ අවස්ථාවේ අපේ පක්ෂයේ වැඩි දෙනෙක් කීවා "මේ වේලාවේ අපි නිහඬව ඉඳිමු; මෙයට ගැවෙන්නට ඕනෑ නැහැ; ඒ අය තරුණයින් රටටා බලය ගන්නා; තරුණයින් ඒ අයට ගහනවා; අපි ඒකට ගැවෙන්න ඕනෑ නැහැ; අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගනිමු." කියා. මට අද වගේ මතකයි, අපේ නායකතුමා ඒ අවස්ථාවේ කීවා "නැහැ. මිලහට ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන එක නොවෙයි, මෙවැනි දේකට රුකුල් දී නැත්නම් නිශ්චයව සිට අපි මිලහට ආණ්ඩුවක් පිහිටවීමට ඊලඟට එවැනිම දෙයක් ඇති වුණොත් මොකක්ද අපේ තත්ත්වය?" කියා. ඇත්තවශයෙන්ම එද විපක්ෂයේ සිටි එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ බොහෝ දෙනෙක් ඒ කියමනට එකඟ වුණේ නැහැ. නමුත් එතුමා අනාගතය ගැන කල්පනා කලා. ඒකයි, වෙනස. මා කැමතියි එම ප්‍රකාශය මතක් කරන්න. මම එදත් කීවා මේ ගරු සභාවේදී එය ගැම නැතම එල්ලා තබන්නට ඕනෑ ප්‍රකාශයක් කියා. කවදද මේ කීවේ? 1971 අප්‍රේල් මාසයේ 21 වැනි ද, ඒ ආණ්ඩුව බලයට පත් වී අවුරුද්දයි. මොකක්ද එතුමා කීවේ?

"ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජීවන ක්‍රමය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා නම රාජකාරී ඉටු කිරීමට ක්‍රියා කරන්නා වූද, එමෙන්ම වඩා හොඳ සමාජයක් බිහිවුණු ක්‍රියා මාර්ගයක් මගින් ඇති කළහැකිය යන මිථ්‍යා විශ්වාසය කෙරෙහි නොමඟ යටත ලද්දා වූද, යන මේ දෙකටම අයත් අපේම සහෝදර සහෝදරියන් අතර වැඩිදුරටත් මරණ ඇතිවීම වැළැක්වීම ජීවිත එකමුතුව ක්‍රියා කරමු.

දැනට පවත්නා අවාසනාවන්ත තත්ත්වය උපයෝගී කරගෙන එමගින් වැරදි සෙවීමට හෝ දේශපාලන වාසි ලබාගැනීමට නැත්කිරීම අපි තරයේ හෙළාදකිමු. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජීවන ක්‍රමය ආරක්ෂා කරගැනීම සඳහා අප සියලු දෙනාම සහයෝගයක් ක්‍රියා කළ යුතුය. සාමයෙන්, ප්‍රගතියෙන් එකම මාර්ගය එය වේ. ඒ සඳහා වෙනත් මගක් නොමැත."

"Let us work together to prevent any more deaths among our brothers and sisters; some of them acting in the preformance of their duty to safeguard the democratic way of life; and others in the misguided belief that through violence can be created a better society.

We deplore any attempt to use the present sad moment for fault-finding or to gain political advantage. We must all co-operate to preserve the democratic way of life. That alone is the way of Peace and Progress. There is no other way."

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මොන තරම් වටිනා ප්‍රකාශයක්ද? මේ ප්‍රකාශය කරන්නේ විපක්ෂයේ නායකතුමායි. මගේ විශ්වාසය නම් මෙවැනි ප්‍රකාශයක් කරන්නට පුළුවන් වන්නේ ජනතාව කෙරෙහි විශ්වාසයක් තිබෙන අනාගතය තමන්ට උරුමයි කියන විශ්වාසයක් ඇති වූ නායකයෙකුට පමණයි. එවැනි විශ්වාසයක් එද අපේ නායකතුමාට නොතිබුණා නම් කරන්නේ මීට වඩා වෙනස් ප්‍රකාශයක්. වර්තමාන විපක්ෂය නායකතුමාටත් අනාගතය ගැන විශ්වාසයක් තිබෙනවා නම් ජනතාව ගැන විශ්වාසයක්

තිබෙනවා නම් මම ආරාධනා කරනවා මේ ප්‍රකාශය කරන්න කියා. මම දන්නවා එතුමාගේ හිතේ එහෙම ප්‍රකාශයක් කරන්නට කැමැත්තක් ඇති. එතුමා තවම තරුණ වැඩියි. පළපුරුද්දෙන් අඩුයි. "දිනකර" පත්‍රයට විකක් බයයි. මස්සිනාගේ පක්ෂයට විකක් බයයි. කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ 'ඇත්ත' පත්‍රයට විකක් බයයි. තමාගේ පක්ෂයේ ඉන්න සමහර උදව්‍ය තමන්ට එල්ල කරන පහරවල්වලට බයයි. නමුත් තව විකක් කල් යන්නට. අන්දකීම් එහෙම ලැබෙනවිට, පළපුරුද්ද ලැබෙනවිට, මගේ වයසට එහෙම එකකොට මගේ හිතේ ඕවාට මුහුණ දෙන්නට වූවමනා කරන ආත්ම යක්තිය ඇති වෙයි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ ජනාධිපතිතුමාට ඒ ආත්ම යක්තිය ලැබුණේ ඒ පළපුරුද්ද, ඒ අන්දකීම් තිබුණු නිසයි. අනාගතයේදී ජනතාවගේ විශ්වාසය තමාට ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙයි කියා විශ්වාසයක් එතුමාට තිබුණා. මීට වඩා වෙනස් ප්‍රකාශයක් එද එතුමා කර තිබුණා නම් මොන විධියේ තත්ත්වයකට අද එතුමා පත් වෙනවාද කියන එක මම අගන්නට කැමතියි. මේ ප්‍රකාශයෙන් පිට කිසි දෙයක් එතුමා අතින් දේශපාලන පක්ෂවලින් අද බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. තමා එද කීවිට ඒ කියමනත්, ගන්නා වූ ඒ ප්‍රතිපත්තියත් පමණයි එතුමා අතින් පක්ෂවලින් බලාපොරොත්තු වන්නේ. මම හිතන විධියට ඕනෑම දේශපාලන පක්ෂයක් මේ රටේ අනාගත විගනීම හාර ගන්නට සුදුසුම වෙනවා නම් එද එතුමා කල්පනා කළ විධියට මේ වේලාවේ කල්පනා කිරීම ඉතාමත්ම සුදුසුයි.

අද විපක්ෂ නායකතුමාගේ කථාව මම අගනෙහි සිටියා. අද කථා කළ ස්වරූපයේ විශේෂ වෙනසක් පෙනුණා. නමුත් එක අඩුපාඩුවක් තිබුණා. ඒ අඩුපාඩුව එතුමාගේම වරදකින් වූණ දෙයක් කියා මම හිතන්නේ නැහැ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ස්ථාවර දැනුම එතුමා අද ඒ අමාරුවට වැටී තිබෙනවා. අද ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ස්ථාවරය මොකක්ද? මේ අද ඇති වී තිබෙන බේදවාචකය තුළින් මොන විධියකින් නමුත් මේ රජය ජනතා විශ්වාසයෙන් පිරිහී අපට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නට ඕනෑ. මම විපක්ෂ නායකතුමාගේ කියා කියන්නේ නැහැ; පොදුවේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ස්ථාවරය එයයි. මම ඒකට හේතු සාධක කීපයක් දෙන්න කැමතියි. මේ ආණ්ඩුව, අපෙත් සහයෝගය ඉල්ලන ආණ්ඩුව කොයිම වේලාවකටත් අපට විශ්වාසයට ගන්නේ නැහැයි කියා අද එතුමා කීවා. එය සාධාරණයි කියා මම හිතන්නේ නැහැ. සර්ව පාක්ෂික සාකච්චාවට ආරාධනා කළ අවස්ථාව නමුත්තාන්තේ දන්නවා. අපි එතුමා සිට මේ ප්‍රශ්නයට බිහිමු.

1983 ජූලි මාසයේ බේදවාචකයෙන් පසුව සියලුම පක්ෂ එකට එකතු වී මේ ගැන කල්පනා කරන්නට ඕනෑය කියා ගැනීමක් ඇති වුණා. ඒ අවස්ථාවේදී පක්ෂ දෙකකට පමණක් ආරාධනා කළේ නැහැ. අතින් සියලුම පක්ෂවලට ආරාධනා කලා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ඇතුළු අතින් පක්ෂ සියල්ලක්ම එද ඒ සාකච්චාවට සහභාගි වුණා. ඒ වේලාවේ ඒ පක්ෂ ජනාධිපතිතුමාට ඉදිරිපත් කළ යෝජනා එතුමා සම්පූර්ණයෙන් පිළිගන්නා. මම මෙය මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ වේලාවේ ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ - ටී. ඩු. එල්. එන්. - රටේ ඒකීය භාවයට, ස්වෛරීත්වයට අවතන වන්නට දිවුරුම් දෙන්නට බැර යයි කීවිට නිසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙකුත් අනොසි වී සිටි වේලාවේ, "ටී. ඩු. එල්. එන්. එක නැතිව කරන සාකච්චා මොකක්ද" කියා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායිකාව ඇගුටු බව විපක්ෂයේ නායකතුමා දන්නවා. ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ අපි කැඳවුවේ නැහැ. අනෙක් පක්ෂ කැඳවන්න කීවා. අපි ඒකට එකඟ වුණේ නැද්ද? ඒකඟ වුණා. ඒ වේලාවේ අදහසක් ඉදිරිපත් වුණා, අපේ සැකරන්නය ඇතුළු වෙනත් ආගමික පුජක පක්ෂ, අනෙකුත් සංවිධාන කැඳවන්නටය කියලා. ඒකටත් අපි එකඟ වුණා. ඒ අය කැඳවුවා. විපක්ෂ නායකතුමා දන්නවා, එතුමා සහභාගි වුණා, සර්ව පාක්ෂික රැස්වීමට, බණ්ඩාරනායක සම්මන්ත්‍රණ ශාලාවේ. අපි කොයිතරම් උත්සාහ කලාද, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ඒ සාකච්චාවේ තබා ගන්න. මම කොයි තරම් වැයම් කලාද කියා විපක්ෂ නායකතුමා දන්නවා. කේ. බී. රත්නායක හිටපු මන්ත්‍රීතුමා දන්නවා. මන්ද? අපි යථා තත්ත්වය තේරුම් ගත යුතුයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය ලහට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට මේ රටේ ජන කොටස් සිටින බව දන්න නිසා, අපි දෙයොල්ලක්ම මේ සාකච්චාවට සහභාගි වීම අවශ්‍යයි.

එළමණක් නොවෙයි එතුමා දන්නවා, අපි කොයිතරම් උත්සාහ කලාද වෙනත් සමිති සමාගම් ඒ සාකච්චාවෙන් පිටවී යන්නට උත්සාහ කරන විට ඔවුන් රඳවා තබා ගන්නට. ඇයි අපි එහෙම කළේ? අපට ඕනෑ කළේ මේ ප්‍රශ්නය පටු දේශපාලන පාක්ෂික තත්ත්වයෙන් ඉහළ මට්ටමකට ගෙන යන්නට. මන්ද? මේක ගැත්තෑ එකේ ඇති වේවිට කැරැල්ල වගේ දෙයක් නොවෙයි. ඊට වඩා වෙනස් ස්වරූපයක කැරැල්ලක්, එතුමාම කීවාද දන් මේ සභාවේදී මේ කැරැල්ලේ පිටුපස තිබෙන දේශපාලන න්‍යාය ගැන, එතුමාම

කිව්වා මේ සභාවේදී මේක මාක්ස්වාදී කුමන්ත්‍රණයක ක්‍රියාදාමයක් බව අපි අමතක නොකළ යුතුය කියා. එතුමාම කිව්වා. මම ඒකයි කිව්වේ වෙනදට වඩා වෙනස් ස්වරූපයකින් එතුමා අද කථා කළාය කියා. එතුමා යථාර්ථය තේරුම් අරගෙන තියෙනවා. අපි කිව්වාම මේ ගරු සභාවේදී මේ ත්‍රස්තවාදී ඇතුළු කොටස්වලට බාහිර බලපෑම් තියෙනවාය කියලා. බාහිර රුකුල්, බාහිර ආධාර ලැබෙනවාය කියලා අපට කිව්වා නම් කරන්නය කියලා. ඒ අතීතයත් අප අමතක නොකළ යුතුයි. මේ ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියාදාමයට සම්බන්ධ වී සිටින සියළු දෙනා තුළම ඒක තියෙනවාය කියලා මම කියන්නේ නැහැ. නමුත් ඒ කණ්ඩායම් තුළ කණ්ඩායම් සිටිනවා, වෙනත් වෙනත් දේශපාලන අරමුණුවලට යොමු වුණු අය. වෙනත් වෙනත් බාහිර බලපෑම්වල ඉන්නෝ ඉන්නවා. ඒ ස්වරූපය අද අපට පෙනේ. අදත් මේ ගෙනයන ක්‍රියාදාමය විනාශ කරන්නට ක්‍රියා කරන අය ඉන්නවා. නමුත්තාන්දේ දත්තවා මේ සාකච්චාවල් ඇති වන අතරත් නොයෙකුත් විධියේ කලබ්‍රාගැනී ඇති කරන බව. අපි ඒක තේරුම් ගන්නට ඕනෑ. හිතන්නට එපා. මේ ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායම් හැම කොටසක්ම එකම අරමුණකට එකම පරමාර්ථයකට යොමු වී සිටිනවාය කියා. ඔවුන්ගේ එකම පොදු අරමුණ නම් මේ පාලන තන්ත්‍රය විනාශ කිරීම වන්නට පුළුවන්. නමුත් ඒ අරමුණ තුළ විවිධ කොටස් ඉන්න බව අපි අමතක නොකළ යුතුයි.

ගරු තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා කියාගෙන ආවේ මේ ආණ්ඩුව අනෙක් පක්ෂවල සහාය ඕනෑය කියන ගමන් ඊට ඕනෑ කරන විධියට ක්‍රියා කළේ නැහැයි කියා කරන වෝදනාව වැරදි කියන එකයි. නමුත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය සාකච්චාවෙන් යන්නට ගියා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ජනතාවට හැඟිමක් ඇති කලා ආණ්ඩුව සමත් කිරීමේය කරගෙන ඉවරයි. ඒක ක්‍රියාත්මක කරන්නට යනවාය කියලා.

ගරු තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි කොතොමුද කිසිම වැඩිපිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කරන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට පටහැනිව. දැන් නොයෙක් සාකච්චා ඇති වුණා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගැන. ජනමත විචාරණය ගැන. මහජනයාගෙන් විමසීම ගැන. මොන විසඳුමක් ගෙනාවත් ඒ විසඳීම මේ පාර්ලිමේන්තුවෙන් සම්මත වුණත් ජනතාව ඊට පක්ෂ නැත්නම් එය ක්‍රියාත්මක කරන්න බැරි බව නමුත්තාන්දේ දන්නවා. You must understand that reality. එහෙම නම් යථාර්ථය තේරුම් ගත් කණ්ඩායමක් හැටියට අපි බලහත්කාරයෙන් ජනතාවට යමක් දෙන්න යනවායයි නමුත්තාන්දේ හිතනවාද? අපි ඔක්කොම එකට එකතු වුණත් එය කරන්න බැරි නම් ඕන ගැන මිථ්‍යා මත ඇති කරගන්නේ මොකටද?

මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් පිට අපි ක්‍රියා කළ එක අවස්ථාවක් අපට කියන්න. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පරීක්ෂා කර බලන විට ඕනෑම කෙනෙකුට පෙනේ මොන-මොන දේ තුනෙන් දෙකේ ජන්දයෙන් සම්මත කරගන්න පුළුවන්ද. මොන-මොන දේ වැඩි ජන්දයෙන් සම්මත කරගන්න පුළුවන්ද. තුනෙන් දෙකක් නොව සියයට සියයකම ජන්දයක් ආවත් ජනමත විචාරණයකට යන්නේ නැතිව සම්මත කරගන්න බැරි දේ මොනවාද යන බව. ඒ ඔක්කොම මේකේ තිබෙනවා. ඉතින් ඕනට වෙන අර්ථ කතන දෙන්න වුවමනා නැහැ. නමුත් අපි එකක් තේරුම් ගන්න ඕනෑ. කිසියම් කරුණක් පිළිබඳව සාකච්චාවක් යන විට ඒ සාකච්චාව ගැන එහෙත්-මෙහෙත් ලැබෙන තොරතුරු අනුව අවසාන තීරණයකට බැසීම ක්‍රමයට හුරු දෙයක් නොවෙයි.

මේක සුවිශේෂ ප්‍රශ්නයක් නම් මෙවැනි අර්බුද අප රටට පමණක් නොව මුළු ලෝකයටම පොදු වී තිබෙනවා නම් මෙය ඉතාම උග්‍ර සුවිශේෂ තත්ත්වයක් බව අප තේරුම් ගත යුතුයි. එහෙම නම් ඊට අප මුහුණ දිය යුත්තේත් විශේෂ තත්ත්වයකින් බවත් අප තේරුම් ගත යුතුයි. මම මේ සභාවට ඇවිත් කිව්ව දේවල් මා ළඟ තිබෙනවා. මෙය ජාත්‍යන්තර වශයෙන් ඇති වී තිබෙන ත්‍රස්තවාදී ව්‍යාපාරයක බලපෑමක් බව මම කිව්වා. ඒ වෙලාවේදී සමහරුන් හිතා වුණා. දෙවැනි ලෝක මහා සංග්‍රාමයේදී තට්ටු වාදයට විරුද්ධ කොටස් එකතු වී ඊට මුහුණ දුන් ආකාරයටම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටවල් සියල්ලක්ම අද එකට එකතු වී මේ ත්‍රස්තවාදයට මුහුණ දෙන්න ඕනෑ බව ජැමෙයිකාව, ජපානය ඇතුළු හැම ස්ථානයකටම ගිය වෙලාවේදී ඒ හැම ස්ථානයකදීම මම කිව්වා. මා ළඟ ඒ ප්‍රකාශ සියල්ලක්ම තිබෙනවා. 1984 සිට මේ සභාවේදී මම මේ අදහස කියනවා. අපේ පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය කාරක සභාවේදී මම කී දේ 1984 මැයි 7 වැනි දින "ඩේලිනිව්ස්" පත්තරයේ පළ වී තිබෙනවා :

"Any Member State of the CPA aiding terrorism must be expelled Prime Minister."-Daily News of 7th May, 1984.

රජීව් ගාන්ධි මහතාත් ඊයේ පෙරේද, ඕන කියලා තිබුණා. මම ඇත්තවශයෙන්ම එය කිව්වේ 1984 දී ඉන්දියාව ගැන කල්පනා කරලයි. මම මේ ගරු සභාවේදීත් කිව්වා, පිටතදීත් කිව්වා, ඉන්දියාව මේ අපේ ත්‍රස්තවාදීන්ට රැකවරන දීම අපේ රට ආක්‍රමණය කරනවාට වඩා දරුණු අපරාධයක් කියලා. ඒ වෙලාවේ නමුත්තාන්දේලා මා සමග එකඟ වුණේ නැහැ. හුඟක් අය කිව්වා මම මොව්ට කතාවක් කිව්වය කියලා. දැන් මොකක්ද තත්ත්වය? මම කිව්වාම, ත්‍රස්තවාදීන් ඉන්දියාවේ රැකවරන ලබා ගෙන තිබෙනවා ය කියලා, කවුරුත් එකඟ වුණේ නැහැ. දැන් මේ කවරිය "තිමු" තහරයට යන්නෙ කොතෙ ඉඳලද? යාපනයේ ඉඳලද? ත්‍රිකුණාමලයේ ඉඳලද? කොතේ ඉඳලද යන්නේ? ඉන්දියාවේ ඉඳල නේ යන්නේ? මබතුමියගේ යුතුකම අපේ මිත්‍රත්වය ආරක්ෂා කර ගැනීමට මේ වෙලාවේ මේ ත්‍රස්තවාදීන්ට ඉඩ නොදීමය කියලා මම ගාන්ධි මැතිනියට කිව්වාම මට දොස් කිව්වා. දැන් සමහර උදවිය ගිහිත් කියනවා, එද ඉන්දියාවට බැන්නය, අද ඉන්දියාවට ප්‍රශංසා කරනවාය කියා. දොස් කියන්න ඕනෑ නැත දොස් කියන්න ඕනෑ. ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ නැත ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ.

මහ මැතිවරණයෙන් පසු පත් වුණ රජීව් ගාන්ධි මහත්මයාගේ ස්ථාවරත්වය වෙන එකක්. ත්‍රස්තවාදීන් සාකච්චාවට ගියේ කවුරුත් කියලද? අපේ බලය තියාද? අපේ හමුදා බලය තියාද? ත්‍රස්තවාදීන් ගියේ කවුරුත් තියාද? සාකච්චාවට යන විට මොනව කිය-කියාද ගියේ?

"Out of respect to Mr. Rajiv Gandhi we are going to the conference. Out of our deference to the wishes of the Indian Prime Minister we are going to the conference."

එහෙම නැතිව "ශ්‍රී ලංකාවේ බලය බොහොම දැන් වැඩිවෙලා තිබෙනවාය, අපිදුරුවල වෙලා තිබෙනවාය, ඒ නිසා" කොන්පරන්ස් "එකට යනවාය" කියලා කිව්වේ නැහැ. එයින් කෙරෙන්නේ මොකක්ද? මම එද කිව්ව දේ ඔප්පු වුණා. තාවකාලිකව මම බැණුම් ඇසුව බව ඇත්ත. නමුත් මම දන්නවා මේ යථාර්ථය. එය දැනගෙනයි මම කිව්වේ. මුළු ලෝකයේම අවධානය යොමු වුණා. ගරු තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නමුත්තාන්දේ දන්නවා ඇති, මේ ගැන බලන්න නොයෙක් රටවලින් තියෝජ්‍ය පිරිස් එන්න පටන් ගත්තා. ඉන්දියාවේ "ඉන්සියන් එක්ස්ප්‍රස්" පත්‍රයේ ලියන්න පටන් ගත්තා, ඉන්දියාව මේ අයට රැකවරනය දීම වැරදිය කියා. සමහර විට ගාන්ධි මැතිනියටත් අමාරුකම් තිබෙන්න ඇති. මහ මැතිවරණයක් ඉස්සරහට තිබුණා. තම්ප්‍රකාශව තරග කර ගන්න බැහැ. එහෙම කියන්න ඇති. එතුමියට තිබෙන ප්‍රශ්නය අපට අයිතියැ. අපේ ප්‍රශ්නය ගැනනෙ අපි කථා කරන්න ඕනෑ. ගාන්ධි මැතිනිය එතුමියට තිබෙන අමාරුකම් අනුව එතුමියගේ ස්ථාවරය ඇති කර ගන්නවා. අපි අපේ තිබෙන අමාරුකම් කියන්න එපායැ. නමුත් රජීව් ගාන්ධි මහත්මයා බලයට පත් වුණා. එතුමා මේ දෙය වෙනත් ආකල්පයකින් බලනවා. ඉතින් ප්‍රශංසා කොකර ඉන්න පුළුවන්ද? ප්‍රශංසා කොකලොත් එය හරි අසාධාරණ වැඩක් නේ. අපේ ජනාධිපතිතුමා සමග සාකච්චා කිරීමෙන් පසුව මේ පියවර ගන්නෙ එතුමා නේද? එපමණක් නොවෙයි. රජීව් ගාන්ධි මහත්මයාටත් අමාරුවක් ඇති වුණා. ඉන්දියාවේ ත්‍රස්තවාදීන් දරුණු වැඩ කරන්න පටන් ගත්තා. අනුරාධපුර සිද්ධියට කලින් දිල්ලි තුවර ඇති වුණ සිද්ධිය නමුත්තාන්දේට මතක ඇති. රජීව් ගාන්ධි මහතා බලයට පත් වුණ පසුව. මෙහි ඇති හයාතක තත්ත්වය එතුමාටත් පෙනෙන්න ඇති. ඇත්තවශයෙන්ම මේ ස්වල්ප කාලය තුළ රජීව් ගාන්ධි මහත්මයාගේ ක්‍රියාදාමය ගැන කල්පනා කරන විට මට කියන්න තිබෙන්නෙ ඔහු යථාර්ථය තේරුම් ගෙන වැඩ කරන බුද්ධිමත් නායකයෙක් බවයි. ඔහුට යථාර්ථය පෙනෙනවා. මම දැන් එය පිළිගන්නවා. නමුත් මම එද අර ප්‍රකාශය කරන විට ඔහුට බලයක් තිබුණේ නැහැ. එතුමා මේ ඊයේ පෙරේද කියලා තිබුණා. මේ ත්‍රස්තවාදය විනාශ කරන්නට මුළු ලෝකයේම රටවල් එකතු වෙන්නට ඕනෑ කියා. මා ගාව තිබෙනවා, එතුමාගේ ප්‍රකාශ. ඒ නිසයි, මම එතුමාට ප්‍රකාශ කරන්නේ. යථාර්ථය අපි තේරුම් ගන්න ඕනෑ. එද මා ගත් පියවර ගැන පළ වුණේ මොකක්ද?

"Prime Minister R. Premadasa will shortly move a Motion before the Commonwealth Parliamentary Association and the Inter-Parliamentary Union through the Sri Lanka Branch that if any Member State of the Association is found to be aiding and abetting terrorism, such a State should be expelled from its Membership."

Of course, I must admit the fact that I had India in mind. But now the Prime Minister of India himself has accepted the position and he himself has quoted the

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]

same sentiment and said, 'If any country aid and abet terrorism they are doing the greatest harm to the whole world'. He said that a few weeks ago. We have to appreciate that— We should applaud it.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඇස් දෙක වහගෙන අපට මේ ප්‍රශ්න දින බලන්න බැහැ. මේ ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායම්වලින් ඇති, විවිධ කොටස්, විපක්ෂ නායකතුමා කියවේවා, 'Tamil Information' කියන සඟරාවෙන්. ඒ වගේ සඟරා, පත්‍ර ගණනාවක් නිකුත් වෙතවා, පිටරටවලින්. ඒ හැම පත්‍රිකාවකම එකම විධියේ කරුණු තැහැ. ඒවායේ තිබෙන කරුණුවලින් පෙනෙනවා, නොයෙක් කොටස් සිටින බව. ඔවුන්ට මොන තරම් සම්පත් තිබෙනවාද? ඒක අපි අමතක කරන්න නරකයි.

දැන් විපක්ෂ නායකතුමාම පත්‍රවලින් කියවේවා, මේ ත්‍රස්තවාදී කොටස් දකුණු ඉන්දියාවේ ඉඳලා ලංකාවට ඇවිත් ලංකාවේම පුහුණු කඳවුරු තබාගෙන මේ ව්‍යාපාරය ගෙන යනවායයි දැක්වෙන ප්‍රවෘත්ති. ඔව් නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ ප්‍රවෘත්ති අනුව නම් මගේ හිතේ ඔවුන් දැනටම සුදුසුම ඇති ඉන්දියාවේ තොසිට මේ රටේම ඉඳගෙන ප්‍රහාර එල්ල කරන්න. ඒකට හේතුව මොකක්ද? කල් ගියා වැඩියි, කල් දුන්නා වැඩියි. අපි එද කැගහනකොට අපට බැන්නා. ත්‍රස්තවාදීන්ට ඕනෑ තරම් අවස්ථාව ලැබුණේ. ඒ අතර ඔවුන්ට ඕනෑ තරම් සම්පත් තිබෙනවා. ඒ නිසා අපි නිකම් මෙතැන ඉඳගෙන කියනවා නම්, 'ඔවුන් දැන් සාකච්චාවට එන්නේ අපේ ශක්තිය නිසයි; ඔවුන් දුර්වල නිසයි' කියා එතකොටම ඔවුන් මොකක් හෝ ලැස්ති කරනවා, තමන්ගේ ශක්තිය පෙන්වන්න. You must not just go and boast. In a fight you never boast. කවදවත් සටනකදී පුරසාරම් දෙවන්න නරකයි. සටනකදී ඒ තරම් දුර්වලකමක් තවත් තැහැ. මේ වගේ සටන් ව්‍යාපාරයකදී තමන්ගේ ක්‍රියාදාමය හෙළි කරන්නේ තැහැ. වර්ච්ච් පවා කළේ මොකක්ද? මිනිසා අධි - අධි කීවා, 'මට තිබෙන්නේ කදුරයි, ලේයි, දඩයයි විතරයි' කියා. එහෙම කිය - කියා මිනිසා පහර දුන්නා; සටන දිනුවා. අපි හිතන්න නරකයි. අපේ හතුරා දුර්වලයි කියා. නිතරම, හතුරා ශක්තිමත්ය කියා හිතන්න ඕනෑ. බලන්න, 'නිම්පු' සාකච්චා යන අතරක් මෙහෙ කරන්න ගිය දේ! අපේ ජනාධිපතිතුමා ඇතුළු, කොළඹ නගරයේ විශාල ප්‍රදේශයක් විනාශ කරන්න සැලසුම් කලා. ඒවා අතටම අහුවුණේ. ඔවුන් ඊට තුඩු දෙන ප්‍රකාශ කරනවා. අදත් වෙන දේ බලන්න. ඒ නිසා සතුරාගේ ශක්තිය සුළු කොට සලකන්න නරකයි. මේක මුහුණට මුහුණලා කරන සටනක් නොවෙයි. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේක සැඟවීමක් කරන්නෙ. කොතැනද සතුරා ඉන්නෙ කියා අපි දන්නෙ තැහැ. ඔවුන්ට ඒ තරම් මිල මුදල් තිබෙනවා. මිනිසුන්ට සල්ලිවලට ගන්න පුළුවන්. "මේක ගිහිල්ලා අහවල් තැන තියාපත්. උඹට ලක්ෂයක් දෙන්නම්. සල්ලි ඕනෑ තරම් තිබෙනවා. ඕක පුපුරලා විනාශවෙයි." එහෙම කීවීම කරන්න මිනිස්සු ඉන්නවා.

මේක මුහුණට මුහුණ ලා කරන සටනක් නම් අපේ හමුදාවලට බොහොම ලේසියෙන් පුළුවන් ඒකට මුහුණ දෙන්න. තමුත් මේක එහෙම නොවෙයි. එම නිසා අපි තේරුම් ගන්නට ඕනෑ. මේ සාකච්චාවලට යම් යම් කොටස් පැමිණියත්, වෙනත් අරමුණු තිබෙන තව සමහර කොටස් ඇති. විපක්ෂ නායකතුමාම කීවේවා වාගේ නොයෙකුත් බාහිර බලපෑම් ඇති. එහෙම නම්, අපි ඒක තේරුම් ගන්න ඕනෑ. ඒ නිසා සථාර්ථය කුම තේරුම් ගෙන මීට මුහුණ දීම ඉතාමත්ම අවශ්‍යයි. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එමනිසා මම කියන්න කැමතියි දේශපාලන පක්ෂයක් විරුද්ධ පක්ෂයක් හැටියට ඉන්නා විට මිලහ රජය පිහිටුවීමට තමන්ට පුළුවන් කියන හැඟීමක් ඇතිවන බව. එහෙම හැඟීමක් තිබෙන විට සමහරවිට හිතෙනවා මේක විසඳුණොත් තමන්ට පාඩුවෙනවා කියා. ඇත්තෙන්ම මේ තත්ත්වය විසඳුණොම කාටද වාසි? මට කියන්න, කාටද වාසි? මේ රජයට, මේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට තේද? එහෙම නම් මිලහට ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීමට බලා සිටින අය කැමති වෙයිද ඒ වාසිය මේ රජයට ලබා දෙන්න? මේක ඕනෑම කෙනෙකුට තේරෙන දෙයක්. අපි යම් පියවරක් ගන්නා විට හැම තිස්සේම ඒකට විරුද්ධ පැන්නට පියවරක් ගන්නට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය උත්සාහ කරන්නෙ වෙත කිසිවක් නිසා නොවෙයි, අර අපේක්ෂාව නිසා, අර සථාර්ථය නිසා. ඒ නිසා අපි සථාර්ථය තේරුම් ගන්න ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහතා වැනි උදවිය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ තැහැ. ඒකට අපි මොනවා කරන්නද? දැන් බලන්න එද ඉන්දියාව ත්‍රස්තවාදීන්ට රැකවරණ දෙනවාය කියා අපි කියන විට ඒ

වෙලාවේ මේ අය අපට විරුද්ධ වුණේ. දැන් අද අපට ඉන්දියාව උදව් කරනවාය කියන විට " ආ! මොන විසඳුමක් ආවත් 'නිම්පු' සාකච්චාවෙන්, අපි ඒක ප්‍රතික්ෂේප කරනවා " ය කියනවා. මම දන්නෙ තැහැ ඒක හරිද කියා. අපේ විපක්ෂ නායකතුමාගේ කථාවේදී එහෙම කියන එකක් තැහැ කියා, මම හිතුවා. මම පත්‍රයේ දක්කා—

There was a report—you must check up and see – that you had said immediately after this trouble about your visit to Delhi—

අතුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නිල. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

There was no trouble.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නිල. ජ්‍ය. ඩී. ප්‍රේමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

මොකක්ද තිබුණේ ජරමරයක්?

අතුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නිල. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

Certain people in your party objected to the visit ; not you.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නිල. ජ්‍ය. ඩී. ප්‍රේමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

No, no, the letter you sent to the President and that letter was released to the press. I took the clue from the President's letter itself because he had mentioned that you had released it before he got the letter.

අතුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නිල. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

He has not said that. In fairness to the President, what he said was that it was released simultaneously and not before. He never said that.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නිල. ජ්‍ය. ඩී. ප්‍රේමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

No, you just refer to your file or get it down.

අතුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නිල. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I know what the President said to me. He never said that.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නිල. ජ්‍ය. ඩී. ප්‍රේමදාස)
(Mr. R. Premadasa)

Not that he said, but he wrote to you.

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]

ඉන්දියාවේ අගමැතිතුමාම කියනවා නම්, "ලංකාවේ අගනගර ප්‍රශ්නයකට අත ගසන්න මම කැමති නැහැ" කියා ඒ කියමන බොහෝම හරි. "මේක අපේ රටටත් කරදරයක් වෙලා තිබෙනවා, එම නිසා තරකඳු මේ ගැන සාකච්ඡා කරලා වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කර ගන්නොත්" කියා එතුමා කිව්වම ඒ අනුව ජනාධිපතිතුමා සමග සාකච්ඡා කරලාදී මේ වැඩ පිළිවෙල ඇති කළේ. ඒ අනුව දැන් ප්‍රාරම්භක සාකච්ඡාවක් පවත්වා යනවා. බැරි වෙලාවක් සාර්ථක වුණොත්, අපේ රටේ ඒකීය භාවයට, ස්වෛරීත්වයට, පොදු ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම්වලට පහර නොවදින සාමකාමී විසඳුමක් ඒ සාකච්ඡාවෙන් මතු වුණොත් එය කොපමණ හොඳ දෙයක්ද? ඒකෙන් වැඩි වාසිය කාටද? මේ රජයටයි. ආණ්ඩුවට වාසියක්නෙ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයට නොවෙයි. එය විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ බලපොරොත්තු කඩවීමක්.

තමුත්තාත්සේලාට තිබෙන යථාර්ථයක් අපට තේරෙනවා. එයට මම දොස් කියන්නේ නැහැ. මන්ද? තමුත්තාත්සේලා බලාගෙන ඉන්නේ මේ ආණ්ඩුව වැටෙන තෙක්. බලයට එන්න. ඒකත් ස්වභාවයක්. ඒකටත් දොස් කියන්න බැහැ. ඒක දේශපාලන පක්ෂ ක්‍රමය තිබෙන රටක කෙරෙන දෙයක්. මේවා ස්වාභාවික දේවල්. තමුත් මේ රජය වෙනුවෙනුත්, එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙනුත් මට කියන්නට තිබෙන්නේ මේ රටේ ජනතාවට ද්‍රෝහි කීසිම ව්‍යායාමයක අපි තීරණ නොවන බවයි. එහෙම දෙයක් කරන්න අපට හේතුවක් නැහැ. මේ රටේ ජනතාව අප කෙරෙහි ඉතාම උසස් විශ්වාසයක් තබා තිබෙනවා. මේ රටේ ඕනෑම විරුද්ධ පක්ෂයකට මේ ප්‍රශ්නය පමණයි ජනතාවගේ හිත් අවුල් කිරීමට ඉතුරු වෙන්නෙ. ආර්ථික වශයෙන් හෝ වේවා සාමාජිකය වශයෙන් හෝ වේවා, අතීත ඕනෑම අංශයකින් තමුත්තාත්සේලා අපේ ප්‍රතිපත්ති කොයි තරම් මෙතන විවේචනය කළත්, ඒ ප්‍රතිපත්තිවලට විරුද්ධව මේ රටේ කොයි තරම් ක්‍රියාදාමයක් ගෙන ගියත්, මේ රටේ ජනතාව මේ රජය කෙරෙහි තැබූ විශ්වාසය කඩදාවත් ඉවත් කර ගන්නේ නැති බවට අපට ඒකාන්ත විශ්වාසයක් තිබෙනවා. ඇයි? ඔවුන්ට ඒවායේ ප්‍රතිඵල පෙනී ගොස් තිබෙනවා. ඔවුන් අපේ ප්‍රතිපත්ති විවේචනය නොකරනවා නොවෙයි. අපේ ප්‍රතිපත්ති හෙලා නොදකිනවාත් නොවෙයි. තමුත් මේ රටේ බහුතර ජනතාවට අවබෝධ වී තිබෙනවා. මේ රජය ගෙන යන දේශපාලන, ආර්ථික හා සමාජික ප්‍රතිපත්තිවලින් පමණයි මේ රටේ ඉදිරි දියුණුව ඇති වෙන්නේ කියා. දැනටමත් එහි ප්‍රතිඵල දකලත් තිබෙනවා.

පසුගිය අවුරුදු හය හත තුළ ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය තමුත්තාත්සේලා දන්නවා. මේ තරම් අමාරුකම් මැදදේ මේ රටේ රැකියා හිඟය 11% දක්වා අඩු වී තිබෙනවා. අද උද්ධමනය තිබෙන්නේ සියයට එකකට දෙකකට වඩා නැති තත්ත්වයක. මේ රටේ සංවර්ධන ක්‍රියාදාමය තමුත්තාත්සේලාට පෙනෙනවා නම්, එහෙම නම්, ඒ අංශයෙන් මේ රජයත් සමග තරග කරන්නට කීසිම දේශපාලන පාලන බලවේගයක් තවම ඇති වෙලා නැහැ. ඇයි? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් වර්තමාන කියුම්-කෙරුම් ගැන කල්පනා කරන ජනතාවට පෙනෙනවා, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිවල හොඳ පැත්ත ගැන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කථා කරන බව. විපක්ෂ නායකතුමාම නොයෙක් අවස්ථාවලදී කියලා තිබෙනවා, "අපි මාක්ස්වාදී ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කරන්නේ නැහැ. අපි ආයෝග 1970-77 දක්වා ගෙන ගිය මෝඩ වැඩපිළිවෙලටල් කරන්නේ නැහැ. මේ රජය අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිවල හොඳ පැත්ත අපිත් ගන්නවා" කියලා. එහෙම බලන කොට ඒ අංශවලින් ලොකු වෙනසක් පෙනෙන්නේ නැහැ. එකම එක වෙනසයි එන්නේ. මේ ක්‍රස්තවාදී වැඩේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය උත්සාහ කරනවා, ඒ අය යු. එක්. ඩී. එකට වඩා සිංහල ජනතාවට පක්ෂය කියලා සිංහල ජනතාව අතරත් හැසීමක් ඇති කරන්නට. ඒ ඇයි? සිංහල ජනතාව සියයට හැත්තෑ හතරක් හැත්තෑ පහක් පමණ ඉන්න නිසා. ඒක නේ අර සේරුවලට දිවිවේ?

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.ල. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I would not take more than a second. I do not like to interrupt you. This is the copy of the President's letter which has been sent to me. You asked me to find that out. This what the President says: "Obviously, you had released the letter to the press simultaneously which is being sent today". Nowhere has he said that I had sent it before.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නි.ල. ආර්. ප්‍රිමොදාස)
(Mr. R. Premadasa)

Simultaneously is also bad. It is the same. You should never have sent that.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(නි.ල. අනුරා පණ්ඩාරනායක)
(Mr. Anura Bandaranaike)

What you tried to tell the House last time was that I released it before I sent it to him. So, there is a big difference between before and simultaneously. I do not want to interrupt you but you wanted me to find that out.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නි.ල. ආර්. ප්‍රිමොදාස)
(Mr. R. Premadasa)

It is all right.

මේ අය සිංහල භාෂාවෙන් කථා කරන විට සිංහල ජනතාවට ඇදලා කථා කරනවා. ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කථා කරන විට උචිත උදවියටත් අල්ලලා තමයි කථා කරන්නේ. "ඇන්ටි ටෙරරිස්ට් ඇක්ට්" එකට විරුද්ධව කථා කරනවා. මතකද, ජනාධිපතිවරණයේදී ගෙන ගිය ප්‍රතිපත්තිය? මොනවද යාපනයට ගිහිත් කිව්වේ? ඒ ගැන මා තමුත්තාත්සේට අමුතුවෙන් කියන්න ඕනෑ නැහැ නොවැ! ඒකට දොස් කියන්න අපට බැහැ. මොකද, විරුද්ධ පක්ෂය නැවත බලයට එන්න ඉන්න පක්ෂයක්. එම නිසා ඒ විධියේ හැසීමක් ඇති කර ගැනීම ගැන දොස් කියන්න අපට බැහැ. එය එක්සත් ජාතික පක්ෂය තේරුම් ගෙන තිබෙනවා. ඒ වාගේම අපි තේරුම් ගෙන තිබෙනවා, මේ ප්‍රශ්නයේදී අපි විසඳුමක් ඇති කර නොගත්තොත් එයින් අපටයි, ලොකුම පාඩුව ඇති වෙන්නේ කියා. ඒ වාගේම තමුත්තාත්සේලා හිතනවාද, මේ රටේ බහුතර ජනතාව අමතර කරගෙන මෙයට විසඳුමක් යොදන්න තරම් අපි මන්ද බුද්ධිමති කියලා. මා හිතන්නේ ඒ හිතන අයගේ බුද්ධිය මන්ද වෙන්න ඕනෑ. එම නිසා ගරු තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි මෙහි යථා තත්ත්වය තේරුම් ගන්න ඕනෑ.

තමුත්තාත්සේලාට මම එකක් කියන්න ඕනෑ. මේ අවස්ථාවේදී මම මතක් කරන්න කැමතියි, මෙම දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන සභා ක්‍රමය හොඳය කියා බොහෝ දෙනෙක් කියන බව. ඒ කියන බොහෝ දෙනා, එද දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන සභා පනත මේ ගරු සභාවට ගෙන එන විට විරුද්ධ වුණා. එසේ විරුද්ධ වුණා විතරක් නොවෙයි, ඒවාට සහගාමී වුණේත් නැහැ. මගේ හිතේ තවමත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අය සංවර්ධන සභා කටයුතු වලට සහගාමී වෙන්නේ නැහැ.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
(නි.ල. අනිල් මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonesinghe)
සහගාමී වෙනවා.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නි.ල. ආර්. ප්‍රිමොදාස)
(Mr. R. Premadasa)
සහගාමී වුණේ කවුදයි කියන්න.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
(නි.ල. අනිල් මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonesinghe)
අක්මම මන්ත්‍රිතුමා.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(නි.ල. ආර්. ප්‍රිමොදාස)
(Mr. R. Premadasa)
හරි. අක්මම මන්ත්‍රිතුමා. වෙනත් කවුද සහගාමී වුණේ.

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු
வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள்
WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

එම්. පී. ජී. තන්දරා මහතා : විශ්‍රාම වැටුප
 திரு. எம். பி. ஜி. நந்ததாச : ஓய்வூதியம்
MR. M. P. G. NANDADASA : PENSION

331/85

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා (ගාල්ල)
 (கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க — காலி)
 (Dr. W. Dahanayake-Galle)

ප්‍රධාන ඇමතිතුමා සහ ගමනාගමන මණ්ඩල ඇමතිතුමා සහ පුද්ගලික
 බස් ප්‍රධාන ඇමතිතුමා සහ වාණිජ සහ කර්මාන්ත ආයතන ආරක්ෂක
 ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

- (අ) ගින්නොට, කොළඹ පාරේ අංක 535 / 1 දරන ස්ථානයෙහි පදිංචි,
 විශ්‍රාම ලත් උම්රිය රියදුරු එම්. පී. ජී. තන්දරා මහතා
 සම්බන්ධයෙන් අසන ලද අංක 34 / 84 දරන ප්‍රශ්නයට උත් පිළිතුරට
 අදාළව, 82. 11. 17 දින සිට 83. 05. 01 දින දක්වා ඔහුට ලැබිය යුතු
 හිඟ මුදල් මෙතෙක් ඔහුට ගෙවා තැනී බව එතුමා දන්නේද ?
- (ආ) මෙම මුදල් වහාම ගෙවන්නේද ?
- (ඇ) එසේ නොකරන්නේ නම්, ඒ මන්ද ?

போக்குவரத்து அமைச்சரும் போக்குவரத்துச் சபைகள் அமைச்சரும்
 தனியார் பஸ் போக்குவரத்து அமைச்சரும் வர்த்தக, கைத்தொழில்
 நிறுவனங்கள் பாதுகாப்பு அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா :

- (அ) ஓய்வுபெற்ற என்ஜின் சாரதியும், 535/1, கொழும்பு வீதி,
 ஜின்டோட்டை என்ற முகவரியினருமான திரு. எம். பி. ஜி.
 நந்ததாச என்பார் தொடர்பில் கேட்கப்பட்ட 34/84 ஆம்
 இலக்க வினாவினது விடை தொடர்பில்—17.11.82 முதல்
 1.5.83 வரையிலான அவருக்குரிய நிலுவைகள் இன்னும்
 கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை அறிவாரா ?
- (ஆ) நிலுவைகள் உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுமா ?
- (இ) இல்லையெயில், ஏன் ?

asked the Minister of Transport and Minister for
 Transport Boards and Minister for Private Omnibus
 Transport and Minister for Security of Commercial and
 Industrial Establishments –

- (a) With reference to the answers to question No.
 34/84, concerning retired engine driver, Mr. M.
 P. G. Nandadasa of 535/1, Colombo Road,
 Gintota, is he aware that the arrears due to him
 from 82.11.17 up to 83.05.01, have not yet been
 paid to him ?
- (b) Will they be paid at once ?
- (c) If not, why ?

එම්. එම්. මොහමඩ් මහතා (ප්‍රධාන ඇමතිතුමා, ගමනාගමන මණ්ඩල
 ඇමතිතුමා, පුද්ගලික බස් ප්‍රධාන ඇමතිතුමා සහ වාණිජ සහ කර්මාන්ත
 ආයතන ආරක්ෂක ඇමතිතුමා)

(ஜனாப் எம். எச். முஹம்மத்—போக்குவரத்து அமைச்சரும் போக்கு
 வரத்துச் சபைகள் அமைச்சரும் தனியார் பஸ் போக்குவரத்து அமைச்ச
 ரும் வர்த்தக, கைத்தொழில் நிறுவனங்கள் பாதுகாப்பு அமைச்சரும்)

(Mr. M. H. Mohamed—Minister of Transport, Minister for
 Transport Boards, and Minister for Private Omnibus Transport and
 Minister for Security of Commercial and Industrial Establishments)

- (අ) ඇම්. පී. ජී. තන්දරා මහතාට 1982. 11. 17 දින සිට 1983. 05. 01
 දින දක්වා වූ කාලය සඳහා ලැබිය යුතුව ඇති හිඟ මුදල් ගෙවා ඇත.
- (ආ) පැන නොතෙහි.
- (ඇ) පැන නොතෙහි.

- (a) Arrears due to Mr. M. P. G. Nandadasa from
 17.11.1982 to 01.05.1983 has been paid ;
- (b) Does not arise ;
- (c) Does not arise .

சு. சூ.

மேல வகிவை அபிமான மூடனை மடயு ஸிவிய கபால்ல திபுர்ட் கல யுது வுத் டவ்லனு ரீசி மத்தித் தேன் சிபபனை துை சிதி சீப
சுதூரீலிப டவ்ல சிபபனை வுதவாதி ஸவ்வரைக வெை

1985 டுயேர்லு 9 வெ சிவூர்டு

தூைறவ்வல லூவெனை சீவிய யுதுதி.

குறிப்பு

அங்கத்தவர்கள் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களை அறிக்கையிற்றெளிவாகக் குறித்து
பிழை திருத்தங்களைக் கொண்ட பிரதியை ஹன்சாட் பதிப்பாசிரியருக்கு

1985 ஓகஸ்ட் 9, வெள்ளிக்கிழமைக்குப் பிந்தாமற்,

கிடைக்கக்கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in this Report and the *copy containing
the corrections must reach the Editor of HANSARD,*

not later than

Friday, 9th August 1985

Contents of Proceedings	: From 9.30 a.m. to 5.02 p.m. on 26.07.1985
Final set of manuscripts received from Parliament	: 9.25 p.m. on 26.07.1985
Printed copies despatched	: 27.07.1985 afternoon

දයක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දයක මිල රු. 200/- කි. (අශෝචිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 175/- කි). පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශ්‍ය නම් ගාස්තුව රු. 2.50 කි. තැපැල් ගාස්තුව ගත 90 කි. කොළඹ 1, තැ. පෙ. 500, රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30 දින ප්‍රථම දයක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දයකත්වය ලබාගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දයක ඉල්ලුම්පත් භාරගනු නොලැබේ.

සந்தා: ඉහත සඳහන් අතිකාර අවිනිශ්චිතව වැරදි වන සන්දර්භයට සන්දර්භය 200/- (නිවැරදි කරන සන්දර්භය 175/-) ඉහත සඳහන් තනි පිටපත සන්දර්භය 2.50. තපාත් සෙලවු 90 පමණි. වැරදි කරන සන්දර්භය මුද්‍රණයට අදාළව, අර්ථකථන කොමිෂන් සභාව, ප. පෙ. 500, කොළඹ 1 හි විවිධ කාර්යාලවලට අනුපිටි පිටපතක් පැවරුණු බවට සාක්ෂි ලබා දීමට සූදානම්ව සිටිය යුතුය. ඉවැරදි කරන සන්දර්භය 30 හි පමණි. පසුව පමණි. පිටපතක් සඳහා වැරදි කරන සන්දර්භය විවිධ කාර්යාලවලට අනුපිටි පැවරුණු බවට සාක්ෂි ලබා දීමට සූදානම්ව සිටිය යුතුය.

Subscriptions : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 200/- (For uncorrected copies Rs. 175/-). A single copy of Hansard is available for Rs. 2.50. (Postage 90 cts.) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box, 500 Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late applications for subscription will not be accepted.

